

சிவதத்துவம் ஈக

மூலமும் விளக்கமும்

சிவதத்துவ நித்தியாநந்தன்

- முதல் பாதிப்பு : திசம்பர் 2025
- நூல் தலைப்பு : சிவதத்துவம் நாக
மூலமும் - விளக்கமும்
- நூல் ஆசிரியர் : முனைவர் வி நித்தியாநந்தன், Ph.D.
- வேறு பெயர்கள் : சிவதத்துவ நித்தியாநந்தன், சிவதத்துவர்
- வெளியீடு : முனைவர் வி நித்தியாநந்தன், Ph.D.
துணைப் பேராசிரியர்,
SRM அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம்,
காட்டாங்கொளத்தூர்,
தமிழ்நாடு - 603 203.

உரிமம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது

- Book Name : SIVATHATHUVAM 101
Moolamum - Vilakkamum
- Author Name : Dr.V. NITHYANANTHAN, Ph.D.,
- Other Name(s) : Shivathathuva Nithyananthan, Sivathathuvar
- Publishing Fields : Philosophy
- Copy Rights : Author Dr.V. Nithyananthan, Ph.D.,

சிவதத்துவம் பாடல்கள் இயற்றிய காலம்:

24.07.2024 நாள் முதற்கொண்டு 25.08.2024 நாள் முடிய.

(இறை வணக்கம் பாடல்-1, தத்துவ பாடல்கள்-101, சுபமங்களம் பாடல்-1, மொத்தம் 103 பாடல்கள்)

சிவதத்துவ பாடல் உரை நூல் இயற்றிய காலம்:

2025 மார்ச் மாதம் முதற்கொண்டு 2025 ஜூன் மாதம் முடிய.

ஆசிரியர் உரை:

இறை அறிவை தன்னகத்தே கொண்டு பிறவி எடுத்த மனிதன்; பசி, துன்பம், வறுமை, நோய், இயற்கைச் சீற்றம், முதுமையினால் ஏற்படும் துன்பம் இவைகளில் இருந்து தன்னை தற்காத்துக்கொள்ள ஓடத் தொடங்கி, வாழ்வின் நேரத்தையும் உடல் ஆற்றலையும் தனது தேவையை நிறைவு செய்வதிலேயே முடித்துக் கொள்கிறான். வெறும் தேவைக்காக மட்டுமே வாழ்ந்து முடிந்தால் அது விலங்கின் வாழ்க்கையாகிவிடும்.

ஆற்றிவு கொண்ட மனிதன் தேவையை கடந்து, வாழ்வின் நோக்கம் கண்டு, தன்னிலை விளக்கம் பெற்று, பிறவித்தொடர் அற்று, வாழ்வை முழுமையடையச் செய்யவேண்டும். இதற்கான இறைஞானக் கல்வியை யோகிகள், மகான்கள், ஞானிகள், ரிஷிகள், சித்தர் பெருமக்கள் பலவாறாக, பலவகையில் கூறி இருப்பினும், இறைஞானத்தை கற்கவேண்டிய அவசியத்தை அறியாமையால் அலட்சியப்படுத்தி, அறிவு முடக்கம் பெற்று, மனிதன் மாண்டு போகின்றான்.

"மடமையை கொளுத்தி, மக்கள் மனதினில் அறிவுச்சோதி!

இடம்பெற செய்தல் ஒன்றே இன்னலை போக்கும்!"

என்ற வரிகளுக்கு இணங்க, மனிதன் தனது வாழ்வை, பிறவியின் நோக்கத்தை, அறிவையொண்டு சிந்தனை செய்தால், அறியாமை இருள்விலகி, அறிவின் ஞானத்தை பெற்று முழுமை அடைவர். அதற்கான சிந்தனையில் ஆக்கம் பெற்றதே சிவதத்துவம்-ஈக.

சிவதத்துவம் பாடல்களை படித்த அன்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க; சிவதத்துவம் பாடல்களுக்கான விளக்க உரை இயற்றியுள்ளேன். இந்த உரை நூலில் உள்ள குற்றம் குறைகளை களைந்து, நன்மையான கருத்துக்களை ஏற்று மக்கள் பயனடைய வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

"யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்;
வான்பற்றி நின்றமறை பொருள் சொல்லிடின;
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம்;
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படும் தானே!"

என்ற திருமுலரின் திருவடிகள் கூற்றுப்படி; எனது அருள் ஆசான் தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்களின் அருள் ஆசியுடனும்; சமுதாய தொண்டே தன் உயிராகவும் கடமையாகவும் கொண்ட வ.உ.சிதம்பரனார், அவர்கள் குலவழி தோன்றி வாழும் ஓய்வுபெற்ற தலைமை ஆசிரியையை திருமதி ரா பிரமுக்குட்டி அம்மா அவர்களின் ஆசியுடனும்; இறைஞானம் கற்று, ஞானவழி நின்று வாழும் எனது நண்பர்களின் நல்லாசியுடனும், எனக்குள் எழுந்த இறைஞானத்தை, சித்தர் சிவவாக்கியர் வழி நின்று, அவன் அருளால் ஆக்கம் பெற்ற சிவதத்துவம்-மாக நூலை சித்தர் பெருமக்களை வணங்கி உலக மக்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்வதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

என்றும் அன்புடன்!

முனைவர் வி நித்தியாநந்தன்,

துணைப் பேராசிரியர்,

SRM அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம்,

காட்டாங்கொளத்தூர், தமிழ்நாடு - 603 203.

அடித்துரை

திருமதி ர பிரமுக்குட்டி

தலைமை ஆசிரியயை (ஓய்வு)

அரசு பெண்கள் மேல்நிலை பள்ளி,

கூடுவாஞ்சேரி,

செங்கல்பட்டு மாவட்டம் - 603 202.

இந்த நவீன காலத்தில் மக்கள், அவசர கால வாழ்க்கை முறையில், மிகவும் வேகமாக தங்களின் வாழ்வை மனம் போன போக்கில் வாழ்ந்து முடிக்கின்றனர். தத்துவ ஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் தனது ஞானமும் வாழ்வும் என்ற கவிகளில்;

"தொன்றுதொட்டு அறிஞரெல்லாம் சொல்லியுள்ளார்
சுயநிலையாம் **தன்னையறிதல் ஞானம்** என்று
நன்றுஎன்று சொல்வதெல்லாம் என்நினைவில்
நான்கொண்டு ஆராயும் பழக்கத்தாலே
அன்றுஅன்று வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளினூடே
அடிக்கடி **நான் யார்** என்றாராய்ந்து வந்தேன்
ஒன்றுமில்லா ஒன்றை முடிவாக கண்டேன்
ஒவ்வொரு தத்துவமாக அறிந்து தாண்டி!"

- ஞானமும் வாழ்வும் - 22

"ஒன்றுமில்லா ஒன்றறிந்தேன் விளக்கிகாட்ட
உவமையில்லை எனினும் ஒவ்வொரு சொல்வேன்
என்றுமே மாறாத இயற்கைகைது:
எங்கும் நிறைவாயுளதால் **சிவமாம்**; என்றும்
நின்றும் நிலைத்தும் மற்ற தோற்றமெல்லாம்
நிலைக்க விடாது இயக்கத்தால் **சக்தியாம்**
இன்று இந்தச் சரீரத்தில் இரத்த ஓட்டம்
இருக்குமட்டும் நான் என்னும் **அறிவுமாகும்**"

ஞானமும் வாழ்வும் - 23

"வெட்டவெளி சக்தி என்பதில்லை யென்றால்
வேறு எந்தப்பொருள் வலிது பிரபஞ்சத்தில்
தொட்ட, தொட்பட்ட இரு பொருட்களுடே
தொட, தொட்டதாய் எண்ணும் அருபம் யாது?
பட்ட பகலில் வானில் மீன்கள் தோன்றா,
பார்வை யில்லாதார்க்கவை எந்த நாளும் காணா!
எட்டவில்லை அறிவுக்கு என்றால், உள்ள
இயற்கை தத்துவம் எங்கே ஒளிந்து கொள்ளும்?"

- ஞானமும் வாழ்வும் - 28

என்று, மனிதன் "நான் யார்?" என்பதை அறிந்து, தன்னிலை விளக்கம் பெற்று, அறிவடைதல் வேண்டுமென்ற தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்களின் ஞானக்கவிகளுக்கு இணங்க; இந்த பூமியில் பிறந்த எவரும் இறைஞானத்தை அடையவேண்டி முனைவர். வி. நித்தியாநந்தன் அவர்கள், இறைஞானத்தை பக்தி நயத்தோடு சிவதத்துவ பாடல்களாக எழுதி; அவர்தம் பாடல்களுக்கு, தத்துவ விளக்கமும் எழுதி வெளியிடுவதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இவரது பாடல்கள், தத்துவம், ஞானம், மற்றும் புரட்சிகர கருத்துக்களைக் கொண்டவையாக அமைந்துள்ளது. தமிழ் பாடல்களும் அதற்கான மறைபொருள் விளக்க உறையும் எழுதியமை பாராட்டுக்குரியதாகும். சிவதத்துவம் படிக்கும் அனைவரும் வாழ்வின் நோக்கத்தையும் பிறவியின் நோக்கத்தையும் பெற்று முழுமைப்பெறு அடைவீர்களாக! என்று வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்!

நாள்: 05-09-2025

உங்கள் அன்பு சகோதரி

இடம்: சென்னை

ர. பிரமுக்குடி

உழுத்துவை

அருள்நிதி நா இராஜா, M.Sc. Maths, M.Sc. Yoga
சித்த வைத்தியர்,
மனவளக்கலை பேராசிரியர்,
கூடுவாஞ்சேரி, செங்கல்பட்டு மாவட்டம் - 603 202.

‘தமிழ்’ என்பது, வெறும் மொழி அல்ல, அது மானுடத்தின் வாழ்வியல், மானுடம் என்பது இறைவனின் இறுதி பக்கம். ஆதியான “இறைவன் முதல் மனிதன் வரை வந்த இயற்கை சரித்திரமே தமிழ்”, தமிழ் இறைதத்துவத்தின் இயக்க வெளிப்பாடு, இயற்கையியை அதன் எழிலை, ஆற்றலை, இயக்க நீதியை, இறையோடு இணைத்து, அறிவியல் கூற்றுக்களை எள்ளளவும் தவராது தனது தமிழ் நூல்களில் வெளிப்படுத்தியவர்கள் தமிழ் சித்தர்கள். அதனால்தான் தெய்வப்புவர் “நிறைமொழி மாந்தர்கள்” என்றார்.

இத்தகைய தமிழ் காலத்தின் ஓட்டத்தில் தடம்மாறி, தடுமாறி, திசைமாறி போய்க்கொண்டிருக்கிறது. உண்மைத்தமிழ் மீண்டும் மரபு வழியாக மலரும். தமிழ் ஞானம் மனித இனத்தை அறிவடையச் செய்யும்.

தமிழன் தன்னை மறந்து, வாழ்வியலை மறந்து, இயற்கையை மறந்து, மொழியை மறந்து, வாழ்வின் பயணம் எது என்று அறியாமல், உலக மாயையின் உச்ச நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மனிதனுக்கு இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மீண்டும் சிவதத்துவ பாடல்களாக உயிர்த்தெழுந்தது “இந்த நூற்றாண்டு கலியுக ஞானியின் ஒரு கலியுக புரட்சியே!”.

மனித பிறவி என்பது உண்டு, உறங்கி, இனவிருத்தி செய்து, சடங்கு சம்பிரதாயங்களில் மூழ்கி மாண்டு போவதற்கு அல்ல. மாறாக, ஆதிதின் அண்ட ஆற்றல்முதல் மனிதனின் பிண்ட ஆற்றல்வரை உள்ள இயற்கையின் இரகசியங்களை அறிந்து, உணர்ந்து, அனுபவித்து, பிறர்க்கும் அளித்து வாழ்வாங்கு வாழ்வதே மனித வாழ்வின் நோக்கம். மேலும் சித்தர்கள் அருளிய இத்தகைய வாழ்வியல் அறிவை மறுக்கவும், மறக்கவும், மறைக்கவும் செய்துவிட்டோம். சித்தர்கள் வழி நின்று, பதினென் சித்தர்களை, அவர்களின் கருத்துக்களை நினைவுகூறும் வகையில், சிவவாக்கியர் மரபில் தீர்க்கதரிசியாக நூற்றியொரு தத்துவ பாடல்களை மலர்ச்செய்தது பெரும் நெகிழ்ச்சிக்குரியது!

சித்த மருத்துவம் என்பது, நோய்களுக்கான மருந்து மாத்திரமல்ல, 4448 வியாதிகள் உடலில் அணுகாது, உடலைக் கட்டி, பசியை கொன்று, சமைய நூல்களும், சாத்திரங்களும், இதிகாசங்களும், புராணங்களும் சொல்லாத இறுதி ரோகமான மரணத்திற்கு மரணம் தந்து மரணமில்லா பெருவாழ்வு பெற்று, மனிதன் தன்னை மாயமாய் மறையச்செய்யும் ஓர் அற்புதமான மறைபொருள் அறிவியல் கலையே சித்த(ர்) மருத்துவக் கலை. இதை உலக மக்கள் அறியவேண்டும் உணரவேண்டும்.

இத்தகைய, அற்புதமான மறைபொருள் கலையை மீண்டும் உன்னதமான தமிழில் ஆசிரியர் மூலம் உயிரோட்டம் பெற்றிருப்பது மனதிற்கு பெரும் நெகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. சித்தன் மகனாக, சிவதத்துவ பாடல்கள் மேலும் பல ஆயிரங்களாக மலர்ந்து மானுட வாழ்வு மறுமலர்ச்சியடைய,

இறையறிவு நூலாசிரியர் சிந்தையில் சீர்பெற்று எழட்டும். மேலும் “சிவதத்துவம்-ஈக” இயற்றி உலக மக்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்த இவர், இந்நூல் மூலம் “சிவதத்துவராக” வலம்வர எல்லாம் வல்ல இறைவனை நினைந்து வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்!

மேலும் நூல் ஆசிரியர் இயற்றிய சிவதத்துவம் 101க்கு விளக்கவுரை எழுதியிருப்பது பற்றி சிறியதோர் எண்ணம் சிந்தையில் உதிக்கிறது. “உலக மொழிகள்” எல்லாம் மனிதர்களால் பேசப்பட்டது, ஆனால் “தமிழ் மொழி” மட்டும் இறைவனால் பேசப்பட்டது. “இறைவனால் அருளப்பட்ட மொழி தமிழ்” கம்பராமாயணத்தில்;

“மணி நெற்றி உமிழ் சங்கின் தழல் உரை கடர்

கடவுள் தந்த தமிழ்”

— கம்பர்.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த மொழியில், உலக மக்கள் அனைவரும் தன்னை அறியவும் இறைவனை அறியவும், பல இறைஞான நூல்கள் அருளப்பட்டது. அவை அனைத்தும் பாக்களாக, பாடல்களாக இயற்றப்பட்டது. அவைகளுக்கு இடைக்காலத்தவர்கள் ஊரைநூல் எழுதினார். வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் வெவ்வேறு நபர்களால் பலவாறான கருத்துக்களும் பொருளும் தரப்பட்டன. இவை படிப்போர் மனதை குழப்பத்தில் ஆற்றின. “எழுதியவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான், பாடியவன் பாட்டைக் கெடுத்தான்” என்பதைப் போல் ஆயிற்று பல உரை நூல்கள். இதனால் பல்வேறு குழப்பங்கள் நிலவி, உண்மை விளக்கம் பெறுவதும் கடினமாகிவிட்டது.

உலக வரலாற்றில் முதன்முறையாக 'மூல' பாடல்களை இயற்றியவரே 'விளக்கம்' எழுதியிருப்பது வரலாற்றின் முதல் "மயில்கல்" எனலாம். "எந்த இனம், எந்த மொழி வரலாற்றில் புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ! அந்த இனமே மீண்டும் வந்து, தங்கள் வரலாற்றை எழுதுவார்கள்" என்று டாக்டர் அம்பேத்கர் கூறுகின்றார். இதற்கு சான்று "சிவதத்துவம்-101".

இத்தகைய வரலாற்று சிறப்புமிக்க நூல் "சிவதத்துவம்-101 மூலமும் விளக்கமும்". இந்த நூல் முதற்கொண்டு, இனிவரும் காலங்களில் இயற்றப்படும் தமிழ் இலக்கியத்தில் மூல நூல் இயற்றுவவரே விளக்கமும் கொடுத்துவிட்டால் எதிர்கால சந்ததியார் எந்த குழப்பமும் இன்றி, உண்மை விளக்கம் கண்டு தெளிவர். சித்தர் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், பல நூறு வருடங்கள் கழித்து 21ஆம் நூற்றாண்டில், 2025ஆம் ஆண்டு தமிழ் அன்னை மீண்டும் புதியதோர் அணிகலன் சூடி மகிழ்கிறாள்! தமிழினம் சார்பில் நானும் மகிழ்கின்றேன்! சித்தர் தமிழ் இலக்கியத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பித்து எழுச்செய்த சிவதத்துவம்-101 பாடல்கள் மற்றும் நூலாசிரியர் தம் இறை சிந்தனைகள் யுகம் கடந்து வாழும்!

"சிவதத்துவம்-நாக" நூல் வழியாக "சிவதத்துவர்" என போற்றப்பட்ட நூல் ஆசிரியர் முனைவர். வி நித்தியாநந்தன் அவர்கள் அவர்தம் விளக்கவுரை நூல் மூலம் "சிவதத்துவ ஞானியாக" உலகம் போற்ற எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளோடு இணைந்து வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்!

வாழ்க வளமுடன்!

நாள்: 05-09-2025

என்றும் இறைபணியில்

இடம்: சென்னை

நா இராஜா

உத்தரவு

ந பைரவமூர்த்தி, B.Sc. M.A. Yoga,

பாரம்பரிய நாட்டு வைத்தியர்

அகத்தியர் குடில், தென்மேல்பாக்கம்,

செங்கல்பட்டு மாவட்டம் - 603 204.

ஓம் நவசிவாய!

"ஊழிந்து உயிரழிந்து மாண்டு போகும் மக்களே!"

அறிவடைந்து மீண்டு வாழும் உபாயம் உண்டு கேளுங்கள்!

“முப்பு கண்டு, மாயை வென்று, மரணம் வென்று”
வாழும் கலை இந்நூலில் உண்டு. பரமஞானம் அருள்
தன்னகத்தே கொண்ட இவர் சிவதத்துவம் பகன்றிருக்கிறார்
இந்த பாரமஞானி நித்தியாநந்தன் அவர்கள். இந்நூலை
ஒருமாத்தில் பெற்றெடுத்த இவரை பெற்றதால் பெற்றதே
பெரும்பேர் இப்புவனமே!

இந்நூலில், **“தேவைதேவை, தேவைதேவை என்று
தேடிதேடி தேடி ஓடிக்கொண்டிருக்கும்”** இன்றைய
காலகட்டத்தில், உடல் தேவையை கடந்து, பிறவியின்
நோக்கத்தை அடைய, விடைகாணும் விளைவாய், நற்பலனாய்,
நற்கதியாய், **“செத்து சிவபதம் அடைந்தார் என்பது மூடத்தனம்’,
சாகாமல் சிவபதம் அடைவதே சிவலோக பதவி”** என்று
எடுத்துக் காட்டி, அப்பெரும் பதவியை அடையும் சூட்சுமத்தை
விளக்கும் கருத்துச் செறிந்த வரிகள் சிவனருளால் பாடியுள்ளார்
இந்த சிவதத்துவர்.

உப்பு உண்டு, உடலை கட்டி, உயிர் காத்து, சூரிய சந்திர ஆற்றலை, அறிவை கொண்டு, ஆத்மாவை உணர்ந்து வாழும் வழிமுறைகள். கடும் பசியைக் கொண்டு, காற்று உட்கொண்டு, காயசித்தி, யோகசித்தி, அடையும் மார்க்கத்தினையும், மாயமாய் மறையும் வழியையும், கற்பம் உண்டு, சித்தியடைந்து வாழும் மார்க்கத்தினையும்; ஓம்கார நாதத்தில் அகர உகர மகரமாய், வாசியோகத்தில் சீவனை சித்தம் அடைய செய்து, எத்தனை கோடி யுகமும் மாலாமல் நிலைத்து வாழும் வழிகளும் கூறியுள்ளார் இந்த சிவதத்துவ ஞானி.

"ஆறென எழுந்தது நாராயண ரூபமே!",

"செந்தமிழ் கற்றவன் மெய்ப்பொருள் விளங்குவான்!"

போன்ற ஆழ்ந்த சிந்தனையையும், செந்தமிழ் சிறப்பையும் எடுத்து கூறிய விதம் மிகவும் போற்றுதற்குரியது.

சிவத்துவம் நூற்றி ஒரு பாடல்களையும் படித்து நான் பரவசம் அடைந்தேன், அவ்வாறே சிவத்துவம் படிக்கும் அனைவருக்கும் சிவன் அருள் பூரணமாக கிடைக்கும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. "ஆதி முதல் அந்தம் வரை" ஓதியும் உணர்ந்தும் உய்வீர்களாக! சிவன் தொண்டு சித்தி ஆகட்டும்!

இந்த பிரபஞ்சத்திலே சித்தர்கள், யோகிகள், ஞானிகள், மகான்கள், சாதுக்கள், முனிவர்கள் மற்றும் அவதார புருஷர்கள் பலர் தோன்றி மக்கள் வாழ்க்கையில் பல சிந்தனைகளை ஒளிரச் செய்து, ஞானம் அடையும் மார்கம் வகுத்தனர். ஆயினும் எவ்வளவு பேர் அவற்றைப் புரிந்துகொண்டார்கள்? அந்நிலையை அடைந்தார்கள்? என்பது மிகப்பெரிய

கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. அவர்கள் அருளிய ஞான நூல்களை படிப்பதும், புரிந்து கொள்வதும், விளக்கம் காண்பதும் பெரும் புதிராகவே உள்ளது.

அனைத்திற்கும் தீர்வாகவே! எளிய நடையில் சிறுபாலரும் வாசிக்கும் வண்ணம், சிவன் அருள் அடைய “சிவதத்துவம்-ஈக” மலர்ந்துள்ளது மிகவும் பெருமையாகவும் வியப்பாகவும் உள்ளது! ஒரு ‘கலை’ அல்லது ‘நிலை’ எப்பொழுது முழுமைப் பெறுகிறது என்றல், ஒன்றைக் கற்றுக் கொண்டு, நான் பயன் அடைந்ததைப் போல் பலரும் பயன் அடையும் வகையில் வழிசெய்யும் பொழுதே அது முழுமை அடைகிறது. அந்த வகையில், நூலாசிரியர் அனைவரும் புரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, தனது பாடல்களுக்கு, எளிமையாக விளக்க உறையும் கூறியிருப்பது மக்களுக்கு பெரும் பயனுடையதாக அமையும்.

ஞானம்பெற ஒரு நூல், சித்தியடைய ஒரு நூல், மரணத்தை வெல்ல ஒரு நூல் என்று ஒவ்வொரு நூலாக, ஒவ்வொரு நபராக தேடிக்கொண்டிருக்கும் தருணத்தில்; எல்லாம் ஒருங்கே இணைந்தாற்போல் “சிவதத்துவம்-ஈக மூலமும் விளக்கமும்” நூல் ஆக்கம் பெற்றது காலத்தின் கட்டாயம். மெய்ஞ்ஞானத்திற்கு சிவதத்துவம், விஞ்ஞானத்திற்கு சிவதத்துவம், பெண்ஞானத்திற்கு சிவதத்துவம், முக்திக்கு சிவதத்துவம், சித்திக்கு சிவதத்துவம் இப்படி சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்! மொத்தத்தில் சித்தனாக சிவநிலை அடைவதற்கும் சிவதத்துவம் வழிகாட்டுகிறது.

இத்தகு பெரும் பேற்றைக் கொண்ட சிவதத்துவம் நூல் மக்களால் போற்றப்படும். சிவதத்துவம் அருளிய முனைவர் வி நிந்தியாநந்தன் அவர்கள், பிற்காலத்தில் “சிவதத்துவர்” என்று மக்களால் போற்றப்படுவார்.

அவர்களின் ஆன்மீகத் தொண்டின் மூலம் மக்களிடையே ஆன்மீக ஞானமும் அமைதியும் நிச்சயம் கிட்டும் என்று கூறி எனது வாழ்த்துரையை நிறைவு செய்கிறேன்!

ஓம் அகத்தீசாய நம!

நாள்: 02.09.2025

இடம்: சென்னை

என்றும் சிவ சிந்தனையில்

ந பைரவமூர்த்தி

சிவதத்துவம் பாடல்கள்

பாடல் எண்	பொருளடக்கம்	பக்கம்
க (1)	சிவதத்துவம் 1: இறை வணக்கம் கூறல்	1
உ (2)	சிவதத்துவம் 2: மெய்ஞானம் கூறல்	1
ங (3)	சிவதத்துவம் 3: மெய்ஞானம் கூறல்	1
ச (4)	சிவதத்துவம் 4: மெய்ஞானம் கூறல்	1
ரு (5)	சிவதத்துவம் 5: மெய்ஞானம் கூறல்	1
சா (6)	சிவதத்துவம் 6: மெய்ஞானம் கூறல்	1
எ (7)	சிவதத்துவம் 7: மெய்ஞானம் கூறல்	2
அ (8)	சிவதத்துவம் 8: மெய்ஞானம் கூறல்	2
சு (9)	சிவதத்துவம் 9: மெய்ஞானம் கூறல்	2
ய (10)	சிவதத்துவம் 10: மெய்ஞானம் கூறல்	2
யக (11)	சிவதத்துவம் 11: மெய்ஞானம் கூறல்	2
யஉ (12)	சிவதத்துவம் 12: மெய்ஞானம் கூறல்	2
யங (13)	சிவதத்துவம் 13: மெய்ஞானம் கூறல்	3
யச (14)	சிவதத்துவம் 14: மெய்ஞானம் கூறல்	3
யரு (15)	சிவதத்துவம் 15: மெய்ஞானம் கூறல்	3
யசா (16)	சிவதத்துவம் 16: மெய்ஞானம் கூறல்	3
யஎ (17)	சிவதத்துவம் 17: மெய்ஞானம் கூறல்	3
யஅ (18)	சிவதத்துவம் 18: காந்த தத்துவம் கூறல்	3
யசு (19)	சிவதத்துவம் 19: காந்த தத்துவம் கூறல்	4
உய (20)	சிவதத்துவம் 20: தமிழ் எழுதும் இறையும்	4
உயக (21)	சிவதத்துவம் 21: தத்துவ ஞானம் கூறல்	4
உயஉ (22)	சிவதத்துவம் 22: தன்னிலை விளக்கம் கூறல்	4
உயங (23)	சிவதத்துவம் 23: ரசவாத ஞானம் கூறல்	4
உயச (24)	சிவதத்துவம் 24: ரசவாத ஞானம் கூறல்	5
உயரு (25)	சிவதத்துவம் 25: ரசவாத ஞானம் கூறல்	5
உயசா (26)	சிவதத்துவம் 26: ரசவாத ஞானம் கூறல்	5
உயஎ (27)	சிவதத்துவம் 27: ரசவாத ஞானம் கூறல்	5
உயஅ (28)	சிவதத்துவம் 28: ரசவாத ஞானம் கூறல்	5
உயசு (29)	சிவதத்துவம் 29: பெண் ஞானம் கூறல்	5
ஙய (30)	சிவதத்துவம் 30: பெண் ஞானம் கூறல்	6
ஙயக (31)	சிவதத்துவம் 31: பெண் ஞானம் கூறல்	6
ஙயஉ (32)	சிவதத்துவம் 32: பெண் ஞானம் கூறல்	6

பாடல் எண்	பொருளடக்கம்	பக்கம்
நயந் (33)	சிவதத்துவம் 33: அன்னை தத்துவம் கூறல்	5
நயசு (34)	சிவதத்துவம் 34: அன்னை தத்துவம் கூறல்	6
நயரு (35)	சிவதத்துவம் 35: அகிலம் ஆளும் ஈஸ்வரி	6
நயசு (36)	சிவதத்துவம் 36: தத்துவ ஞானம் கூறல்	7
நயௌ (37)	சிவதத்துவம் 37: உதயன் அருள் ஞானம் கூறல்	7
நயஅ (38)	சிவதத்துவம் 38: உதயன் அருள் ஞானம் கூறல்	7
நயசு (39)	சிவதத்துவம் 39: சதாசிவ ரூபம்	7
சய (40)	சிவதத்துவம் 40: பறைஓசை ஞானம் கூறல்	7
சயக (41)	சிவதத்துவம் 41: பரந்தாமன் பல்லுயிர் தோற்றம்	8
சயஉ (42)	சிவதத்துவம் 42: நாராயண ரூபம்	8
சயந் (43)	சிவதத்துவம் 43: அரி ஒலி ஓங்காரம்	8
சயசு (44)	சிவதத்துவம் 44: முக்திக்கு வழி	8
சயரு (45)	சிவதத்துவம் 45: தசமுக நாயகன் சிங்கள சித்தன்	8
சயசு (46)	சிவதத்துவம் 46: தசமுக நாயகன் சிங்கள சித்தன்	9
சயௌ (47)	சிவதத்துவம் 47: ஞான உபதேசம்	9
சயஅ (48)	சிவதத்துவம் 48: ஞான உபதேசம்	9
சயசு (49)	சிவதத்துவம் 49: ஞான உபதேசம்	9
ருய (50)	சிவதத்துவம் 50: ஞான உபதேசம்	9
ருயக (51)	சிவதத்துவம் 51: ஞான உபதேசம்	9
ருயஉ (52)	சிவதத்துவம் 52: ஞான உபதேசம்	10
ருயந் (53)	சிவதத்துவம் 53: ஞான உபதேசம்	10
ருயசு (54)	சிவதத்துவம் 54: அகர தத்துவம்	10
ருயரு (55)	சிவதத்துவம் 55: அகர தத்துவம்	10
ருயசு (56)	சிவதத்துவம் 56: அகர தத்துவம்	10
ருயௌ (57)	சிவதத்துவம் 57: அகர தத்துவம்	10
ருயஅ (58)	சிவதத்துவம் 58: அகர தத்துவம்	11
ருயசு (59)	சிவதத்துவம் 59: உகர தத்துவம்	11
சுய (60)	சிவதத்துவம் 60: உகர தத்துவம்	11
சுயக (61)	சிவதத்துவம் 61: மகர தத்துவம்	11
சுயஉ (62)	சிவதத்துவம் 62: மகர தத்துவம்	11
சுயந் (63)	சிவதத்துவம் 63: மகர தத்துவம்	11
சுயசு (64)	சிவதத்துவம் 64: பொன்னம்பல நாதன்	12
சுயரு (65)	சிவதத்துவம் 65: விதி மதி ஞானம் கூறல்	12
சுயசு (66)	சிவதத்துவம் 66: விதி மதி ஞானம் கூறல்	12
சுயௌ (67)	சிவதத்துவம் 67: சித்தர் தத்துவம் கூறல்	12
சுயஅ (68)	சிவதத்துவம் 68: ரசவாத ஞானம் கூறல்	12
சுயசு (69)	சிவதத்துவம் 69: ரசவாத ஞானம் கூறல்	13
எய் (70)	சிவதத்துவம் 70: சித்தர் ஞானம் கூறல்	13

பாடல் எண்	பொருளடக்கம்	பக்கம்
எய்க (71)	சிவதத்துவம் 71: அணு-மண் தத்துவம் கூறல்	13
எய௨(72)	சிவதத்துவம் 72: அணு-மண் தத்துவம் கூறல்	13
எய௩(73)	சிவதத்துவம் 73: மனம் மாயை கூறல்	13
எய௪ (74)	சிவதத்துவம் 74: மனம் மாயை கூறல்	14
எய௫ (75)	சிவதத்துவம் 75: மனம் மாயை கூறல்	14
எய௬ (76)	சிவதத்துவம் 76: மனம் மாயை கூறல்	14
எய௭ (77)	சிவதத்துவம் 77: மனம் மாயை கூறல்	14
எயஅ (78)	சிவதத்துவம் 78: மனம் மாயை கூறல்	14
எய௯ (79)	சிவதத்துவம் 79: திருமூலர் ஞானம் காண்க	14
அய (80)	சிவதத்துவம் 80: போகர் ஞானம் காண்க	15
அயக (81)	சிவதத்துவம் 81: கொங்கணர் ஞானம் காண்க	15
அய௨ (82)	சிவதத்துவம் 82: வள்ளுவன் ஞானம் காண்க	15
அய௩ (83)	சிவதத்துவம் 83: மச்சமுனி ஞானம் காண்க	15
அய௪ (84)	சிவதத்துவம் 84: சட்டைநாதர் ஞானம் காண்க	15
அய௫ (85)	சிவதத்துவம் 85: காலங்கி நாதர் ஞானம் காண்க	16
அய௬ (86)	சிவதத்துவம் 86: இடைக்காடர் ஞானம் காண்க	16
அய௭ (87)	சிவதத்துவம் 87: இராமதேவர் ஞானம் காண்க	16
அயஅ (88)	சிவதத்துவம் 88: சிவ ஆனந்தம் கூறல்	16
அய௯ (89)	சிவதத்துவம் 89: சிவ ஆனந்தம் கூறல்	16
செய (90)	சிவதத்துவம் 90: யுகிமுனி ஞானம் காண்க	17
செயக (91)	சிவதத்துவம் 91: செந்தமிழ் சிறப்பு கூறல்	17
செய௨ (92)	சிவதத்துவம் 92: செந்தமிழ் சிறப்பு கூறல்	17
செய௩ (93)	சிவதத்துவம் 93: சிவசித்தன் ஆற்றல் கூறல்	17
செய௪ (94)	சிவதத்துவம் 94: சிவசித்தன் ஆற்றல் கூறல்	17
செய௫ (95)	சிவதத்துவம் 95: சிதம்பரம் அடையும் வழி	18
செய௬ (96)	சிவதத்துவம் 96: சிதம்பரம் அடையும் வழி	18
செய௭ (97)	சிவதத்துவம் 97: சிதம்பரம் அடையும் வழி	18
செயஅ (98)	சிவதத்துவம் 98: சிதம்பரம் அடையும் வழி	18
செய௯ (99)	சிவதத்துவம் 99: சிதம்பரம் அடையும் வழி	18
ஈ (100)	சிவதத்துவம் 100: சிதம்பரம் அடையும் வழி	18
ஈக (101)	சிவதத்துவம் 101: சிதம்பரம் அடையும் வழி	19
ஈ௨ (102)	சிவதத்துவம் 102: சிதம்பரம் அடையும் வழி	19
ஈ௩ (103)	சிவதத்துவம் 103: சுபமங்களம் கூறல்	19

சிவதத்துவம் ஈக
(மூலமும் விளக்கமும்)

பாடல் எண்	பொருளடக்கம்	பக்கம்
க (1)	சிவதத்துவம் 1: இறை வணக்கம் கூறல்	20
உ (2)	சிவதத்துவம் 2: மெய்ஞானம் கூறல்	21
ங (3)	சிவதத்துவம் 3: மெய்ஞானம் கூறல்	23
ச (4)	சிவதத்துவம் 4: மெய்ஞானம் கூறல்	25
ரு (5)	சிவதத்துவம் 5: மெய்ஞானம் கூறல்	26
சூ (6)	சிவதத்துவம் 6: மெய்ஞானம் கூறல்	28
எ (7)	சிவதத்துவம் 7: மெய்ஞானம் கூறல்	31
அ (8)	சிவதத்துவம் 8: மெய்ஞானம் கூறல்	32
சு (9)	சிவதத்துவம் 9: மெய்ஞானம் கூறல்	34
ய (10)	சிவதத்துவம் 10: மெய்ஞானம் கூறல்	36
யக (11)	சிவதத்துவம் 11: மெய்ஞானம் கூறல்	38
யஉ (12)	சிவதத்துவம் 12: மெய்ஞானம் கூறல்	40
யங (13)	சிவதத்துவம் 13: மெய்ஞானம் கூறல்	41
யச (14)	சிவதத்துவம் 14: மெய்ஞானம் கூறல்	43
யரு (15)	சிவதத்துவம் 15: மெய்ஞானம் கூறல்	44
யசூ (16)	சிவதத்துவம் 16: மெய்ஞானம் கூறல்	46
யஎ (17)	சிவதத்துவம் 17: மெய்ஞானம் கூறல்	47
யஅ (18)	சிவதத்துவம் 18: காந்த தத்துவம் கூறல்	48
யசு (19)	சிவதத்துவம் 19: காந்த தத்துவம் கூறல்	51
உய (20)	சிவதத்துவம் 20: தமிழ் எழுதும்-இறையும்	53
உயக (21)	சிவதத்துவம் 21: தத்துவ ஞானம் கூறல்	56
உயஉ (22)	சிவதத்துவம் 22: தன்னிலை விளக்கம் கூறல்	58
உயங (23)	சிவதத்துவம் 23: ரசவாத ஞானம் கூறல்	60
உயச (24)	சிவதத்துவம் 24: ரசவாத ஞானம் கூறல்	62
உயரு (25)	சிவதத்துவம் 25: ரசவாத ஞானம் கூறல்	64
உயசூ (26)	சிவதத்துவம் 26: ரசவாத ஞானம் கூறல்	65
உயஎ (27)	சிவதத்துவம் 27: ரசவாத ஞானம் கூறல்	67
உயஅ (28)	சிவதத்துவம் 28: ரசவாத ஞானம் கூறல்	68
உயசு (29)	சிவதத்துவம் 29: பெண் ஞானம் கூறல்	69
ஙய (30)	சிவதத்துவம் 30: பெண் ஞானம் கூறல்	72
ஙயக (31)	சிவதத்துவம் 31: பெண் ஞானம் கூறல்	74
ஙயஉ (32)	சிவதத்துவம் 32: பெண் ஞானம் கூறல்	76

பாடல் எண்	பொருளடக்கம்	பக்கம்
நயந (33)	சிவதத்துவம் 33: அன்னை தத்துவம் கூறல்	77
நயச (34)	சிவதத்துவம் 34: அன்னை தத்துவம் கூறல்	79
நயரு (35)	சிவதத்துவம் 35: அகிலம் ஆளும் ஈஸ்வரி	81
நயசா (36)	சிவதத்துவம் 36: தத்துவ ஞானம் கூறல்	82
நயள (37)	சிவதத்துவம் 37: உதயன் அருள்-ஞானம் கூறல்	84
நயஅ (38)	சிவதத்துவம் 38: உதயன் அருள்-ஞானம் கூறல்	85
நயசு (39)	சிவதத்துவம் 39: சதாசிவ ரூபம்	87
சய்ய (40)	சிவதத்துவம் 40: பறைஓசை ஞானம் கூறல்	88
சய்க (41)	சிவதத்துவம் 41: பரந்தாமன் பல்லுயிர் தோற்றம்	91
சய்யு (42)	சிவதத்துவம் 42: நாராயண ரூபம்	92
சய்யந (43)	சிவதத்துவம் 43: அரி ஒலி ஓங்காரம்	95
சய்யச (44)	சிவதத்துவம் 44: முக்திக்கு வழி	96
சய்யரு (45)	சிவதத்துவம் 45: தசமுக நாயகன் சிங்களசித்தன்	97
சய்யசா (46)	சிவதத்துவம் 46: தசமுக நாயகன் சிங்களசித்தன்	99
சய்யள (47)	சிவதத்துவம் 47: ஞான உபதேசம்	102
சய்யஅ (48)	சிவதத்துவம் 48: ஞான உபதேசம்	103
சய்யசு (49)	சிவதத்துவம் 49: ஞான உபதேசம்	105
ருய் (50)	சிவதத்துவம் 50: ஞான உபதேசம்	107
ருய்க (51)	சிவதத்துவம் 51: ஞான உபதேசம்	109
ருய்யு (52)	சிவதத்துவம் 52: ஞான உபதேசம்	111
ருய்யந (53)	சிவதத்துவம் 53: ஞான உபதேசம்	112
ருய்யச (54)	சிவதத்துவம் 54: அகர தத்துவம்	113
ருய்யரு (55)	சிவதத்துவம் 55: அகர தத்துவம்	115
ருய்யசா (56)	சிவதத்துவம் 56: அகர தத்துவம்	116
ருய்யள (57)	சிவதத்துவம் 57: அகர தத்துவம்	117
ருய்யஅ (58)	சிவதத்துவம் 58: அகர உகர தத்துவம்	119
ருய்யசு (59)	சிவதத்துவம் 59: உகர தத்துவம்	121
சூய் (60)	சிவதத்துவம் 60: உகர தத்துவம்	122
சூய்க (61)	சிவதத்துவம் 61: மகர தத்துவம்	123
சூய்யு (62)	சிவதத்துவம் 62: மகர தத்துவம்	124
சூய்யந (63)	சிவதத்துவம் 63: மகர தத்துவம்	126
சூய்யச (64)	சிவதத்துவம் 64: பொன்னம்பல நாதன்	127
சூய்யரு (65)	சிவதத்துவம் 65: விதி-மதி-ஞானம் கூறல்	129
சூய்யசா (66)	சிவதத்துவம் 66: விதி-மதி-ஞானம் கூறல்	130
சூய்யள (67)	சிவதத்துவம் 67: சித்தர் தத்துவம் கூறல்	132
சூய்யஅ (68)	சிவதத்துவம் 68: ரசவாத ஞானம் கூறல்	134
சூய்யசு (69)	சிவதத்துவம் 69: ரசவாத ஞானம் கூறல்	135
எய் (70)	சிவதத்துவம் 70: சித்தர் ஞானம் கூறல்	136

பாடல் எண்	பொருளடக்கம்	பக்கம்
எய்க (71)	சிவதத்துவம் 71: அணு-மண் தத்துவம் கூறல்	137
எயஉ (72)	சிவதத்துவம் 72: அணு-மண் தத்துவம் கூறல்	138
எயங் (73)	சிவதத்துவம் 73: மனம் மாயை கூறல்	139
எயசு (74)	சிவதத்துவம் 74: மனம் மாயை கூறல்	141
எயரு (75)	சிவதத்துவம் 75: மனம் மாயை கூறல்	143
எயசு (76)	சிவதத்துவம் 76: மனம் மாயை கூறல்	145
எயஎ (77)	சிவதத்துவம் 77: மனம் மாயை கூறல்	146
எயஅ (78)	சிவதத்துவம் 78: மனம் மாயை கூறல்	148
எயசு (79)	சிவதத்துவம் 79: திருமூலர் ஞானம் காண்க	149
அய (80)	சிவதத்துவம் 80: போகர் ஞானம் காண்க	151
அயக (81)	சிவதத்துவம் 81: கொங்கணர் ஞானம் காண்க	154
அயஉ (82)	சிவதத்துவம் 82: வள்ளுவன் ஞானம் காண்க	156
அயங் (83)	சிவதத்துவம் 83: மச்சமுனி ஞானம் காண்க	158
அயசு (84)	சிவதத்துவம் 84: சட்டைநாதர் ஞானம் காண்க	161
அரு (85)	சிவதத்துவம் 85: காலங்கி நாதர் ஞானம் காண்க	164
அயசு (86)	சிவதத்துவம் 86: இடைக்காடர் ஞானம் காண்க	166
அயஎ (87)	சிவதத்துவம் 87: இராமதேவர் ஞானம் காண்க	168
அயஅ (88)	சிவதத்துவம் 88: சிவ ஆனந்தம் கூறல்	171
அயசு (89)	சிவதத்துவம் 89: சிவ ஆனந்தம் கூறல்	172
சுய (90)	சிவதத்துவம் 90: யுகிமுனி ஞானம் காண்க	174
சுயக (91)	சிவதத்துவம் 91: செந்தமிழ் சிறப்பு கூறல்	176
சுயஉ (92)	சிவதத்துவம் 92: செந்தமிழ் சிறப்பு கூறல்	178
சுயங் (93)	சிவதத்துவம் 93: சிவசித்தன் ஆற்றல் கூறல்	179
சுயசு (94)	சிவதத்துவம் 94: சிவசித்தன் ஆற்றல் கூறல்	180
சுயரு (95)	சிவதத்துவம் 95: சிதம்பரம் அடையும் வழி	181
சுயசு (96)	சிவதத்துவம் 96: சிதம்பரம் அடையும் வழி	183
சுயஎ (97)	சிவதத்துவம் 97: சிதம்பரம் அடையும் வழி	184
சுயஅ (98)	சிவதத்துவம் 98: சிதம்பரம் அடையும் வழி	186
சுயசு (99)	சிவதத்துவம் 99: சிதம்பரம் அடையும் வழி	187
நா (100)	சிவதத்துவம் 100: சிதம்பரம் அடையும் வழி	188
நாக (101)	சிவதத்துவம் 101: சிதம்பரம் அடையும் வழி	189
நாஉ (102)	சிவதத்துவம் 102: சிதம்பரம் அடையும் வழி	191
நாங் (103)	சிவதத்துவம்: சுபமங்களம் கூறல்	192

சிவதத்துவம்: 1 இறை வணக்கம்

அன்பெனும் ஊற்றில் ஆலயம் தொழுது;
பண்பெனும் ஊற்றில் பரம்பொருள் தொழுது;
பாடியே போற்றுவாய் சிவரூப தத்துவம்;
ஓதியே உணர்வாய் உள்ஒளி பெருக்கி! (1)

சிவதத்துவம்: 2-16 மெய்ஞானம் கூறல்:

ஒன்றுமில்லா ஒன்றிற்காக ஏன்மயங்கி நிற்கிறாய்
ஒன்றுஎன்று அறிந்தபின்னும் ஏன்ஓடி அலைகிறாய்
ஒன்றிலே ஒன்றியொன்றி உண்மைகாண வல்லிரேல்
ஒன்றுமில்லா ஒன்றினோடு உட்கலந்து நிற்பிரே (2)

தேவதேவை தேவையென்று தேடியோடும் மூடர்காள்!
தேவதோன்று தெவ்விடம் தெளிந்துரைக்க வேண்டுமே!
தேவையும் தொழாமையும் தெளிந்துநோக்க வல்லிரேல்
தெளியலாம் நமசிவாயம் அப்புதேயு வாயுவில்! (3)

சென்னியில் உதித்தநாதம் சொட்டுமே சுடலையில்
சென்னியில் உதித்தநாதம் சேருமே சுழியத்தில்
சென்னியில் உதித்தநாதம் சென்னியில் சுடரினால்
சீவன்முக்தி யாகியே சிதம்பரத்தை நாடலாம்! (4)

நாதவிந்து நாமமே தரித்தது தரணியில்!
தரித்தநாத விந்ததுவும் தளர்ந்தது தரணியில்!
தளர்ந்தநாத விந்துஏன் தளர்ந்ததென் றறிந்திடில்;
தரணியை வென்றுநீயும் தலைவனாகி வாழலாம்! (5)

ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தில் ஐயன்வந்து நின்றதும்;
ஐந்தெழுத்து மந்திரமே ஐயனாகி நின்றதும்;
ஐந்தெழுத்தில் ஓரெழுத்தை உற்றுகாண வல்லிரேல்;
நீர்பிரிந்து நீயவனாய் நீறுமாகி நிற்பிரே! (6)

ஆதியந்தம் ஒன்றுசேர்ந்து அண்டமாகி நின்றதும்
அண்டமான ஒன்றிலே பிண்டமாகி நின்றதும்
பிண்டமான ஒன்றை நீ பிரித்துகாண வல்லிரேல்
ஆதியந்தம் அண்டபிண்டம் அனைத்துமாகி நிற்பிரே! (7)

ஐந்துமாறும் ஒன்றலோ! அருபருபம் ஒன்றலோ!
ஒன்றினோடு ஒன்றியொன்றி உட்கலந்த சோதியில்;
ஊனழிந்து உருவழிந்து உண்மைகாண வல்லிரேல்;
அருபருப மாகியே அறிவடைந்து நிற்பிரே! (8)

பன்னிரெண்டு பாலனும்; பன்னினாறு பாவையும்;
கண்ணில்லாத கண்ணிலே கலந்திருப்ப தெங்கனே!
ஆறினோடு நாலுமாய் அமர்ந்திருந்த காலனை;
எட்டினோடு பத்துமாய் இருந்ததே சிவாயமே! (9)

பயின்றுவந்த நாட்களும் பகுத்தறிந்த நாட்களும்;
பருவம்கொண்ட நாட்களும் பள்ளிகொண்ட நாட்களும்;
பேருகொண்ட நாட்களும் பெருமைகொண்ட நாட்களும்;
பறையர்வந்து நின்றபோது பரமனைப் போய்சேருமோ!
(10)

ஐயறிவு ஆற்றலால் அகந்தை கொண்டிருப்பிரே!
மெய்யறிவு ஆற்றலால் மேரு கொண்டிருப்பிரே!
ஐயறிவும் மெய்யறிவும் அண்டசிவ சோதியில்;
ஆற்றிவு மெய்யுணர்ந்து ஐயனாகி வாழலாம்! (11)

கண்ணில்லாத கண்ணிலே! காலில்லாத காலிலே!
சொல்லில்லாத மொழியிலே சொரூபத்தை காணலாம்!
பண்ணிலாத பாடலை பகலிரவு பாடினால்;
பண்டிதன் ஆகியே பராபரத்தை பாடலாம்! (12)

பார்ப்பனன் புழுதியே! பறையனன் புழுதியே!
பாரினில் பிறந்த பேரெலாம் புழுதியே!
புழுதியை களைந்து புழுவினில் புகுந்து
பார்ப்பவன் எவனோ! அவனே பரம்பொருள்! (13)

முப்பெரும் கடலினுள் மூழ்கியே மாண்டனர்
எண்ணூறு கோடியும் முன்-நூறு ஜென்மமாய்!
எண்ணூறு கோடியும் மீளலாம் மதிகொண்டு
முப்புநீ உண்டுவா ரவிமதி அந்தியில்! (14)

ரவிமதி ஆற்றலால் மலர்ந்தது பிண்டமே!
ரவிமதி ஆற்றலால் வளர்ந்தது ஊனுடல்!
ரவிமதி ஆற்றலை மதிகொண்டு உணர்ந்திடில்;
உணர்ந்தவன் உயிருடல் சிவகெதி அடையுமே! (15)

ஒன்றென எழுந்தனன் ஓம்கார நாதமாய்!
இரண்டென மலர்ந்தனன் ஊனுடல் ஆகியே!
ஐந்தென உணர்ந்தனன் பஞ்சமா பூதத்தில்;
ஆறென அமர்ந்தனன் அறிவடைந்து உய்யவே! (16)

ஊனுடல் தரித்தது நான்முகன் அருளினால்!
நான்முகன் யாரது? நந்தியை கேளடா!
நான்முகன் நீயலோ! நந்தியும் நீயலோ!
ஊனுடல் கடந்துவா! உண்மையை காணலாம்! (17)

சிவதத்துவம்:18-19: ரசவாத ஞானம் கூறல்

பரம்பொருள் எழுந்தது; பரத்திலே மறைந்தது;
எழுந்தது விண்ணுமாய்; மறைந்தது காந்தமாய்;
பார்ப்பவன் கண்களில் பரம்பொருள் ஆனது;
அறிவினால் பாரடா! மறைபொருள் விளங்குமே! (18)

காந்தமே கடவுளாய்; கந்தனின் வடிவமாய்;
அறுமுகன் ஆனது ஐயனின் ரூபமே!
விண்ணிலே ஐந்துமாய்; மண்ணிலே ஆறுமாய்;
மலர்ந்தருள் புரிந்தது அறிவடைந் துய்யவே! (19)

சிவதத்துவம்:20: நயிழ்-எழுதும்-இறையும்

ஓராறாய் எழுந்தனன் உணர்அறிவுமாய்! கந்தனாய்!
ஈராறாய் விரிந்தனன் உயிர்எழுத்துமாய்! காந்தமாய்!
மூவாராய் மலர்ந்தனன் மெய்எழுத்துமாய்! ஈசனாய்!
நாலாறாய் நவின்றனன் ஈரெட்டொடு இருநூற்றில்! (20)

சிவதத்துவம்:21: தத்துவ ஞானம் கூறல்

ஈசன்காண வேண்டுமென்று வேசம் போடும்நீசனே
பாசம்நேசம் கொண்டுநீ காசவேண்டி வாழ்கிறாய்
மாசில்லாத ஈசனை பகலிரவு தேடியே;
காசமுட்டை கட்டிநீயும் காசிசென்று மாள்கிறாய்! (21)

சிவதத்துவம்:22: தன்னிலை விளக்கம் கூறல்

அந்திசந்தி முந்தியில் அமர்ந்திருக்கும் எம்பிரான்!
முந்திவந்ததால் அவன் முருகனென்ற நாமமோ!
முந்திவந்த தாரடா! முட்டிநின்ற தாரடா!
முட்டையில் புகுந்துநின்று மூப்படைந்த தாரடா! (22)

சிவதத்துவம்:23-28: ரசவாத ஞானம் கூறல்

ஆடுகட்டும் அண்ணனே! மாடுகட்டும் மன்னனே!
வீடுகட்டும் வீணனே! மாதுகட்டும் மடையனே!
உப்புக்கட்டிக் கொண்டுநீ உடலைக்கட்டிக் கொள்ளடா!
மனத்தைக் கட்டிக்கொண்டுநீ மயக்கம்நீங்கி வாழலாம்!
(23)

வனத்திலே வாழ்பவன் வனமகன் ஆகலாம்!
குணத்திலே வாழ்பவன் குலமகன் ஆகலாம்!
குலமகன் வனமகன் குருதியில் விளைந்ததே;
குருதியை கொள்ளுடா! குமரனை காணலாம்! (24)

ஆலால கண்டனே! திருநீல கண்டனே!
கொள்ளடா உப்பதை கொன்றுதான் கொள்ளடா!
உண்டதால் என்னவோ உப்புளி அப்பனாய்;
முப்புளாய் தோன்றியே முக்தியை அருளுவாய்! (25)

கற்பக விருட்சமே! கலியுக நாதனே!
கர்பூரம் கொண்டுவா காணலாம் வித்தையை!
கற்பக ரூபமாய் கோரக்கர் காணலாம்!
கற்பம்நீ உண்டுவா கலியுகம் வாழலாம்! (26)

குலத்தில் சுருண்டது ஞானத்தின் கனியலோ
குலமே சுருண்டது ஞானத்தின் சாற்றினால்
குலத்தை சுடரிடு செவ்வீரம் சேர்த்திடு
குலமே சிவந்திடும் ஞானத்தை பாரடா! (27)

செம்மொழி வரைந்தது செம்பொன் அல்லவோ
செம்பொன் மடிந்தது கெந்தியால் அல்லவோ
கெந்திஉட் கொண்டது சூதமும் அல்லவோ
சூதம்உட் கொண்டவன் சூரியன் ஆகிறான்! (28)

சிவதத்துவம்:29-32: பெண் ஞானம் கூறல்

பேதையான பெண்மையே! பெருமையான பெதும்பையே!
பெண்மைகொண்ட பேரெல்லாம் பேருக்காக இல்லையே!
ஆணினோடு பெண்ணுமாய் அவதரித்த ரூபமே!
பெண்ணினோடு ஆணுமாய் பிரம்மனுனது நாமமாமே!
(29)

கண்மைகொண்ட பெண்மையே! உண்மை காண்பதெங்கனே!
 உன்மெய்கண்ட பொழுதுநீ ஈசன் கண்டிருப்பீரே!
 ஈசன்காண வழியலாள் மாசுகொண்ட மாதராய்;
 மாலைகொண்டு மயங்கியே நீசனோடு வாழ்விரே! (30)

கண்ணில்நின்ற காதலும் கருத்தில்நின்ற காதலும்;
 கதிகலங்கி நிற்கும்போது நிற்குமோ உன்னுடன்!
 காதல்கொண்ட காமுமகன் கருத்தில்நின்ற காதலன்;
 காற்றடங்கி காடுசேர சேர்வனோ உன்னுடன்! (31)

கருக்குழந்தை வேண்டுமென்று காளைதேடும் குமரியே
 கருகுலைந்து போனபின்பு குழவிவந்து காக்குமோ!
 குழவியும் காளையும் விதியினால் விளைந்ததே
 மதியைகொண்டு விதியைவென்று மீண்டுவா சிவாயமே!
 (32)

சிவதத்துவம்:33-34: அன்னை தத்துவம் கூறல்

ஆனஐந் தெழுத்துமாய் அவதரித்த நாதனை
 ஆனஐந் தெழுத்துமாய் அவதரித்த நந்தியை
 ஆனஐந் தெழுத்துமாய் ஆட்சிகொண்ட அரசியே!
 அருபரூப ரூபமாய் ஆளுமெங்கள் அன்னையே! (33)

அண்டபிண்ட ரூபமாய் அவதரித்த நாதனை
 ஆறுநாலு பத்துமாய் ஆட்சிகொண்ட ஈசனை
 மூன்றுநான்கு முப்பதாய் ஈசனோடு நேசமாய்
 முப்புரத்தில் அப்புவாய் ஆளுமெங்கள் அரசியே! (34)

சிவதத்துவம்:35: அகிலம் ஆளுந் ஈஸ்வரி

பெண்மைகொண்ட ரூபமே பிறவியை அருளுவாள்!
 பெண்மைகொண்ட ரூபமே பிரம்மனின் ரூபமாம்!
 பிரம்மனாய் எழுந்தவள் பெண்மையில் ஆனுமாய்;
 ஆளுமை கொண்டெழுந்தவள் அகிலாண்ட ஈஸ்வரி! (35)

சிவதத்துவம்:36: கரு-மாரியும்-பகவன் அருளுந்

கனல்கொண் டெழுந்தது கருமாரி ரூபமே
'கரு'மாரி பொழிந்தது நீருமாய் நிலத்திலே
'உரு'மாறி எழுந்தது பகவன் அருளினால்
அவனருள் இல்லையேல் உயிர்களும் ஏதடா! (36)

சிவதத்துவம்:37-38: உதயன் அருள்-ஞானம் கூறல்

உயிருடல் தரித்தநாதன் கடவுளா? மாயையா?
உயிருடல் தரித்தநாதன் அன்னையா? அப்பனா?
உயிருடல் தரித்தநாதன் உதயனின் அருளல்லோ!
அவனருள் இல்லையேல் உயிர்களும் ஏதடா! (37)

அன்னையப்பான் யாரடா? அறிவைகொண்டு பாரடா!
காமம் கொண்டதாரடா? கருத்தரித்த தாரடா?
கருத்தரித்த காமனை காலையாலை பாரடா!
வேந்தனாம்! அரசனாம்! அனைத்துயிர்க்கும் அப்பனாம்! (38)

சிவதத்துவம்:39: சதாசிவ ரூபம்

காலனாகி நின்றதும்! காட்சியாகி நின்றதும்!
நீலனாகி நின்றதும்! நிமலனாகி நின்றதும்!
நாதமாகி நின்றவன் நர்த்தனம் தரித்ததும்!
சக்தியாய் எழுந்தவன் சதாசிவ ரூபமே! (39)

சிவதத்துவம்:40: பறைஓசை ஞானம் கூறல்

பறையெனும் ஓசையால் பார்வதி நாட்டியம்!
பறைகொண்டு முழங்கினாள் பரமனின் தாண்டவம்!
பறைந்தவன் பறையனாம் பகுத்தவன் பார்வையில்தான்
அறிவினால் பாரடா! பறைந்தவன் பரம்பொருள்! (40)

சிவதத்துவம்:41: பரந்தாமன்-பல்லுயிர் தோற்றம்

பரத்தினில் விரிந்தது பஞ்சமா பூதமாய்
பூதத்தில் ஒருவனாம் பரந்தாமன் நாமமே
பாற்கடல் கொண்டவன் பல்லுயிர் காப்பவன்
பல்லுயிர் தோற்றமும் பகலவன் பார்வையால்! (42)

சிவதத்துவம்:42: நாராயண ரூபம்

திருமாளின் தத்துவம் பெருமாளாய் பத்தடா!
திருநாமம் பாரடா! நீரிலும் நிலத்திலும்;
நீரினுள் ஐந்துமாய்; நிலத்தினில் ஆறுமாய்;
ஆறென எழுந்தது நாராயண ரூபமே! (42)

சிவதத்துவம்:43: அரி-ஒலி-ஓங்காரம்

ஆறென எழுந்தவன் யாரென பாரடா!
யாரென கண்டவன்; ஐயனை காணுவான்;
ஐயனே அரியுமாய் ஒலிகொண் டெழுகிறான்;
ஓங்கார நாதமாய் அண்டமாய் விரிகிறான்! (43)

சிவதத்துவம்:44: முக்திக்கு வழி

ஆதியே பிண்டத்தில் ஆணுமாய் பெண்ணுமாய்;
பரிணாமம் கொண்டது பரம்பொருள் அடையவே;
நீரிலே எழுகிறான்; நிலத்திலே உறைகிறான்;
நிலத்திலே எழுந்தவன்; நீறினால் முக்தியே! (44)

சிவதத்துவம்:45-46: தசமுக நாயகன்-சிங்கள சித்தன்

தசமுக நாயகன் திசையெல்லாம் கடந்தவன்
சிந்தையில் சொன்னது செந்தமிழ் மருத்துவம்;
எண்ணிலா பாடலாய் பாடினான் பைந்தமிழ்
சிவயுக நாயகன்! சிங்கள சித்தனாம்! (45)

சிங்கள சித்தனாய் சிந்தையில் சொன்னதை;
மெத்தமாய் அழித்தனர் வடமேற்கில் பாரடா!
சிவனுமான சித்தனை சூரனாய் முடைந்தனர்;
பாட்டா அவன்புகழ்; பாரெல்லாம் பரவட்டும்! (46)

சிவதத்துவம்:47: ஞான-உபதேசம்

குளத்திலே குதித்தவன் குளத்திலே உதிக்கிறான்!
குளத்திலே உதித்தவன் குளத்திலே குதிக்கிறான்!
குளத்தினுள் குதித்தவன் குலமகன் ஆகிறான்!
குலமகன் சிவபதம் அடைவது எங்ஙனே? (47)

சிவதத்துவம்:48-53: ஞான-உபதேசம்

காசியில் ஈசனை காண்பதும் இல்லையே!
இமயத்தில் ஈசனும் இல்லையே! இல்லையே!
வாசியை கண்டவன் காணுவான் ஈசனை!
ஈசனை கண்டவன் மனம்-அது இமயமே! (48)

கற்றவன் யாரடா? களித்தவன் யாரடா?
கற்றவன் மீளுவான்! களித்தவன் மாளுவான்!
கற்றவன் களியினால் மூழ்கியும் மாளுவான்!
கற்றவன் உண்மையில் கலியுகம் வாழுவான்! (49)

மூடர்கள் யாரது? மூடனே சொல்லடா!
மூலையில் முடங்கியே மூடனே மாளுவான்!
மூலமாம் குளத்திலே முடங்கிய நாதனை;
மூளையில் நிறுத்தினால் மூடனும் ஞானியம்! (50)

மாயையான மனிதனே மக்களை ஆளுவான்!
மண்ணிலே கொல்லுவான்! விண்ணிலும் கொல்லுவான்!
மண்ணையும் விண்ணையும் தன்னிடம் கொள்ளுவான்!
மாயையை தள்ளடா! அறிவடைந் துய்யடா! (51)

நாட்டிலே தலைவனாம் நாடோடி வாழ்க்கையாம்!
தள்ளடா! தள்ளடா! தலைவனே! தள்ளடா!
தவறினால் தலைவனும் தரணியில் மாளுவான்!
தாமிரம் கொள்ளடா! தரணியை ஆளலாம்! (52)

அரசனும் ஆண்டியாம்! அவனருள் இல்லையேல்!
அவனருள் பாரடா! ஆண்டியும் அரசனாம்!
ஆண்டியாய் நின்றதும்! அரசனாய் நின்றதும்!
ஓம்-எனும் ஓசையாம் ஒருமையில் பாரடா! (53)

சிவதத்துவம்:54-58: அகர தத்துவம் கூறல்

அண்டத்தின் ஒலியது ஓம்காரா நாதமே!
ஊனுமாய் உயிருமாய் ஆதியில் அகரமாய்!
அகரமாய் எழுந்தது ஆதியின் சக்தியே!
அகரத்தின் உயிரது 'அ'எனும் ஓசையே! (54)

'அ'எனும் ஓசையே அனைத்துயிர்கும் நாதமாம்!
அனைத்துயிர் நாதமும் அகரத்தில் அடங்குமே!
அகரமும் உகரமாம் மகரத்தில் இதளுமாம்!
இதளென எழுந்தது ஈசனின் நாதமே! (55)

அகரத்தின் நாதமே மகரத்தில் விளைந்தது;
கடலினுள் நீருமாய் உறைந்தது உவர்க்குமே!
உறைந்தது யாரென கருத்தினில் காணடா!
மகரத்தை கண்டவன் மகாரத்தை காணுவான்! (56)

'அ'எனும் எழுத்தது காந்தமாய் கடவுளாய்;
எண்களில் எட்டுமாய் அணுக்களில் எட்டுமாய்;
எட்டதை பாரடா! உயிரது விளங்குமே!
அறிவிலே ஒளியுமாய் ஈசனின் மகனுமாய்! (57)

‘அ’எனும் எழுத்தது ஆதியின் ரூபமே!
 கருவினில் எட்டுமாய் காற்றினில் எட்டுமாய்!
 கார்த்திகை திங்களாய் கார்மேக கண்ணனாய்!
 கருவிலே உருண்டது ‘உ’எனும் எழுத்துமாய்! (58)

சிவதத்துவம்:59-60: உகர தத்துவம்

‘உ’எனும் எழுத்தது ஊனுடல் தரித்தது;
 ஆணுமாய் பெண்ணுமாய் அனைத்துயிர் தோற்றமாய்!
 எண்களில் இரண்டுமாய் ரவிமதி ஒளியாய்;
 ஏகாந்த நாயகன் ஏறினான் இரண்டிலே! (59)

‘உ’எனும் எழுத்தது நாடியில் பித்தமாம்!
 பித்தனாய் எழுந்தவன் நான்முகன் ரூபமே!
 விண்ணிலே மதியுமாய் மண்ணிலும் மதியுமாய்;
 மதிக்கொண்டு பாரடா! பித்தமும் தெனியுமே! (60)

சிவதத்துவம்:61-63: மகர தத்துவம்

மகரத்தின் தத்துவம்; மறைபொருள் தத்துவம்;
 அறிவினில் பாரடா! மறைபொருள் விளங்குமே!
 மகரத்தை கற்றவன் மதியிலே மன்னனாம்!
 மாதவம் செய்தவன் மருத்துவம் சொல்லுவான்! (61)

மகரவித்தை கற்றவன் அறிவிலே அரசனாம்!
 ஆண்டியாய் திரிந்தவன் திரிகூலம் ஏந்துவான்!
 மகரவித்தை கற்றவன் மாயனாம்! சித்தனாம்!
 பேயனாய் எழுந்தவன் ஈசனாய் மறைகிறான்! (62)

விண்ணிலே எழுந்தவன் அண்டமாய் விரிகிறான்!
 மண்ணிலே எழுந்தவன் பிண்டமாய் மலர்கிறான்!
 அண்டமாய் எழுந்தவன் கல்லிலே உறைகிறான்!
 கல்லிலே உறைந்தவன் கடவுளாய் அருள்கிறான்! (63)

சிவதத்துவம்:64: பொன்னம்பல நாதன்

பொய்யுடல் தரித்தவன் புலன்களில் வாழ்கிறான்
மெய்யுடல் தரித்தவன் அறிவினில் வாழ்கிறான்
அறிவினில் வாழ்பவன் மெய்ப்பொருள் உணர்கிறான்
மெய்ப்பொருள் கண்டவன் பொன்னம்பல நாதனே! (64)

சிவதத்துவம்:65-66: விதி-மதி-ஞானம் கூறல்

மனமது அலையடா! அலைவது அதன்குணம்!
அறிவினால் பாரடா! அடையலாம் நினைத்ததை!
மனதினால் வாழ்பவன் விதியிலே மடிகிறான்!
அறிவினால் வாழ்பவன் விதியைவென்று வாழ்கிறான்!
(65)

மனதைவென்று வாழ்பவன் அறிவிலே ஞானியாம்!
விதியைவென்று வாழ்பவன் அறிவிலே சித்தனாம்!
மனதைவெல்லும் வழியது மறைபொருள் அறிவது!
விதியைவெல்லும் வழியது மெய்ப்பொருள் அடைவது!
(66)

சிவதத்துவம்:67: சித்தர் தத்துவம் கூறல்

காலிலே நடந்தவன் காற்றிலே நடக்கிறான்!
காற்றிலே நடந்தவன் கயிலையில் வாழ்கிறான்!
கயிலையில் வாழ்ந்தவன் கங்கையாய் எழுகிறான்!
கங்கையாய் எழுந்தவன் மங்கையாய் அருள்கிறான்! (67)

சிவதத்துவம்:68-69: ரசவாத ஞானம் கூறல்

மங்கையான கெங்கையும் மண்ணில்தோன் றுதில்லையே!
மங்கையான கெங்கையும் மதியில்தோன் றும்பாருடா!
மதியில்தோன் றும்கெங்கையும் விதியினால் விளையுமே!
மதியைகொண்டு உண்ணுடா! விதியைவென்று வாழலாம்!
(68)

நீரிலே எழுந்தநாதன் நீரிலே கரையுதே!
நீரிலே கரைந்தநாதன் நீறினால் முக்தியே!
நீரிலே எழுந்தநாதன் நீரிலே உறைகிறான்!
நீறுடா! உறைந்ததை நீயலோ சித்தனே! (69)

சிவதத்துவம்:69: சித்தர் ஞானம் கூறல்

சித்தனாய் எழுந்தநாமம் பிறவியை அறுக்கவே
சித்தனாய் எழுந்தநாமம் சீவனை காணவே
சீவனை கண்டநாதன் சித்தியை அடைகிறான்
சித்தனாய் எழுந்தநாதன் சீவனும் சிவனுமாம்! (70)

சிவதத்துவம்:71-72: அணு-மண்-தத்துவம் கூறல்

சிவனவன் ஆதியில் அணுக்களாய் எழுகிறான்
அணுக்களாய் எழுந்தவன் ஆற்றலாய் விரிகிறான்
ஆற்றலாய் விரிந்தவன் அண்டபிண்ட ரூபமாய்
பிண்டரூப மண்ணுமாய் அணு-மண் பாரடா! (71)

ஆற்றலாய் எழுந்தநாதன் நர்த்தனம் ஆடுவான்
நர்த்தனம் கொண்டநாதன் நான்மறை ஓதுவான்
நான்மறை தத்துவம் நூல்களில் இல்லையே
நந்தியை கேளடா நமசிவாயம் சொல்லுமே! (72)

சிவதத்துவம்:73-78: மனம்-மாயை கூறல்

மனமெனும் மாயையால் மந்திரம் படிக்கலாம்
மனமெனும் மாயையால் யந்திரம் வரையலாம்
மந்திரம் படிப்பதும்; யந்திரம் வரைவதும்;
ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ! (73)

மனமெனும் மாயையால் மானுடம் ஜெயிக்கலாம்
மக்களை கவர்ந்தவர் மன்னவன் ஆகலாம்
மானுடம் ஜெயிப்பதும்; மன்னவன் ஆவதும்;
ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ! (74)

மனமெனும் மாயையால் மங்கையை மணக்கலாம்
மனமெனும் மாயையால் பேரனைத்தும் காணலாம்
மணம்புரிந்த மங்கையும்; பேறுகண்ட பெருமையும்;
ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ! (75)

மனமெனும் மாயையால் கலைகளும் கோடியாம்
கோடியான கலைகளால் கோடிகோடி செல்வமாம்
கோடிகோடி கலைகளும்; கோடிகோடி செல்வமும்;
ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ! (76)

மனமெனும் மாயையால் மாயவித்தை காட்டுவீர்
கோடியான வித்தையால் கோமகன் ஆகலாம்
கோடிகோடி வித்தையும்; கோமகன் காட்சியும்;
ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ! (77)

மனமெனும் மாயையால் மாண்டுபோகும் மக்களே
மனமெனும் மாயையால் மடிந்துபோகும் மானுடம்
மனமெனும் மாயையை கருத்தினில் காண்டா!
மானுடம் தழைத்துநீயும் இறைவனான மனிதனாம்! (78)

சிவதத்துவம்:79: திருமூர்த்தி ஞானம் காண்க

மனமெனும் மாயையால் மாண்டுபோகும் மூடனே!
மூடனே! மூலராய்! மீண்டுவா மதியிலே!
மூலமான தந்திரம் உள்ளது மூவாயிரம்!
அறிவினால் காண்டா! ஆயிரம் உபாயமே! (79)

சிவதத்துவம் 80: போகநீ ஞானம் காண்க

பணமெனும் போர்வையில் படுத்தறங்கும் போகனே!
போகனே! போகராய்! ஏறுடா ஏணியில்!
ஏணியும் எட்டடா! ஏழாயிரத்தை பாரடா!
எட்டுபத்து சேர்ந்தவன் நமச்சிவாய நாமமே! (80)

சிவதத்துவம் 81: கொங்கணர் ஞானம் காண்க

மங்கையின் மாயையால் மாண்டுபோகும் கொம்பனே!
கொம்பனே! கொங்கணாய்! கொள்ளுடா கெங்கையை!
மங்கையான கெங்கையை காட்டினான் முக்காண்டமாய்!
அடிமுடி கண்டுநீயும் ஈசனாகி வாழடா! (81)

சிவதத்துவம் 82: வள்ளுவன் ஞானம் காண்க

வேலைவேலை வேலையென்று வேடம்போடும் ஓடமே!
காலைமாலை ஓடியே களைந்துநீயும் வாடுவீர்!
ஓடமும் உடையுமே! வேடமும் களையுமே!
வள்ளுவன் வகுத்தஞான வெட்டியான் பாரடா! (82)

சிவதத்துவம் 83: மச்சமுனி ஞானம் காண்க

மாயமாகும் வித்தையை மந்திரங்கள் சொல்லுமோ!
மாயமாகும் வித்தையை யந்திரங்கள் சொல்லுமோ!
மாயமாகும் வித்தையை மச்சமுனி சொல்லுவார்!
இச்சையை துறந்துநீயும் உச்சனாகி வாழடா! (83)

சிவதத்துவம் 84: சுட்டைநாதர் ஞானம் காண்க

சுட்டைபோட்ட மனிதனே சாட்டையால் அடிக்கிறான்!
சுட்டைபோட்ட மானுடம் சண்டைபோட்டு மடியுதே!
சாட்டையான சுட்டையை கழற்றிநீயும் போட்ட!
சுட்டைநாதர் பாரடா! சாயுமுன்னே சேராடா! (84)

சிவதத்துவம் 85: காலங்கி நாதர் ஞானம் காண்க

காற்றிலே உருண்டநாதன் கருவிலே உருளுவான்!
கருவிலே உருண்டநாதன் காற்றிலே வாழ்கிறான்!
காற்றிலே வாழ்ந்தநாதன் கால-அங்கி நாதனாம்!
கருவைநீ கலையடா காலங்கி நாதனாய்! (85)

சிவதத்துவம் 86: இடைக்காடர் ஞானம் காண்க

காற்றிடை கருவிடை கலந்தநாதர் யாரடா?
ஊனிடை உயிரிடை உதித்தநாதர் யாரடா?
பாட்டிடை பொருளிடை பரவிநிற்கும் பரமனை
இடையிலே காணடா! இடைக்காடர் நீயடா! (86)

சிவதத்துவம் 87: இராமதேவர் ஞானம் காண்க

ராமராம ராமவென்று ராமநாமம் ஓதுவீர்!
ராமநாமம் என்னவென்று? இராப்பகல் தேடுவீர்!
ராமநாம தத்துவம் ரவிமதி தத்துவம்
மதியினால் பாரடா இராமதேவர் சேரடா! (87)

சிவதத்துவம் 88-89: சிவ ஆனந்தம் கூறல்

ஐயனே! ஆற்றலே! ஐம்பெரும் நாயகா!
ஐந்தொழில் புரிந்துநீயும் அண்டபிண்டம் ஆளுவாய்!
அண்ணலே! ஆற்றலே! அருட்பெரும் ஜோதியே!
ஆனஐந் தெழுத்துமாய் அண்டபிண்டம் ஆளுவாய்! (88)

ஐயனே! ஆற்றலே! ஆறுமுக நாயகா!
ஆறுகோணமாகியே அண்டபிண்டம் காட்டுவாய்!
அண்ணலே! ஆற்றலே! ஓம்கார நாதனே!
நமசிவாய நாதனாய் ஆளுமெங்கள் அரசனே! (89)

சிவதத்துவம் 90: யுகிமுனி ஞானம் காண்க

நமசிவாய நாதனை நந்தியில் பாரடா!
நமசிவாய நாதனை நாட்களில் பாரடா!
நமசிவாய நாதனே யுகங்களாய் எழுகிறான்!
யுகிமுனி பாரடா! யுகங்கடந்து வாழலாம்! (90)

சிவதத்துவம் 91-92: செந்தமிழ் சிறப்பு கூறல்

யுகங்கடந்த யோகிகாள்! யுகங்கடந்த ஞானிகாள்!
யுகங்கடந்த மாமுனி வாழியே! வாழியே!
யுகங்கடந்து வாழும்-ஓர் யுக்தியை வரைந்தது;
யுகங்கடந்து வாழுமெங்கள் செந்தமிழ் மொழியிலே! (91)

செந்தமிழ் மொழியிலே சிவனருள் மலர்ந்ததே!
அகர-உகர மகரமான அறிவியல் மலர்ந்ததே!
அண்டபிண்ட ரூபமாய்; ஆதியந்த மானதை;
சிந்தையில் உதித்தவன் சித்தனாகி சிவனுமாய்! (92)

சிவதத்துவம் 93-94: சிவசிந்தன்-ஆற்றல்-சிந்தம் கூறல்

சிவனுமான சித்தனே சிற்றம்பலம் கண்டவன்!
சிவனுமான சித்தனே பேரம்பலம் சேருவான்!
சிவனுமான சித்தனே அண்டபிண்டம் அருளுவான்!
சிவனுமான சித்தனே அண்டபிண்டம் ஆளுவான்! (93)

சிவனுமான சித்தனே காலனாகி கொள்ளுவான்!
சிவனுமான சித்தனே மறைத்தருள் புரிகிறான்!
மறைத்தருள் புரிந்தது மெய்ப்பொருள் உணர்த்தவே!
மெய்ப்பொருள் காண்டா! சிவனருள் சித்தமே! (94)

**சிவதத்துவம் 95-102: சிதம்பரம் அடையும் வழி
(அந்நாதி)**

உறைந்தவன் எழுவதும்; மறைந்தவன் எழுவதும்;
மாண்டவன் எழுவதும்; மாபெரும் சக்தியால்;
சக்தியை பார்ப்பவன் முக்தியை அடைகிறான்!
சக்தியை இழந்தவன் பித்தனாய் மடிகிறான்! (95)

பித்தனாய் மடிந்தவன் பிறவியை தொடருவான்!
முக்தியை பாரடா! மற்றெல்லாம் வீணலோ!
மீண்டும்-ஓர் பிறவியும் தொடருமே தவறினால்;
அறிவினால் பாரடா! பரம்பொருள் சேரடா! (96)

பரம்பொருள் விளங்குமே பாரினில் பிறந்ததால்;
பரம்பொருள் அறியுமே பராபரம் அறிந்ததால்!
பரம்பொருள் காணுமே கண்ணிலும் கருத்திலும்;
கருத்தூன்றி கண்டவன் காலனை வெல்லுவான்! (97)

காலனை வென்றவன் கடவுளின் ரூபமே!
காலனை வென்றவன் காலனாய் எழுகிறான்!
காலனாய் எழுந்தவன் காட்சியில் எளியனாய்;
காலனாய் எழுந்தவன் காமனை கொல்லுவான்! (98)

காமனை கொன்றவன் காடுதான் கொள்ளுமோ!
காமனை கொன்றவன் காரிருள் கொள்ளுமோ!
காமனை கொன்றவன் காட்சியை கொல்லுவான்!
காமனை கொன்றவன் கடும்பசி கொள்ளுமோ! (99)

கடும்பசி கொன்றவன் காற்று-உட் கொள்கிறான்!
கடும்பசி கொண்டவன் காயமே சித்தியாம்!
கடும்பசி கொண்டவன் யோகமும் சித்தியாம்!
சித்திய டைந்தவன் மாயமாய் மறைகிறான்! (100)

மாயமாய் மறைந்தவன் சித்தனாம்! சித்தனாம்!
சித்தனாய் எழுந்தவன் முக்தியை அருளுவான்!
சித்தனாய் எழுந்தவன் சீவனை காணுவான்!
சீவனை கண்டவன் சிவபதம் அடைகிறான்! (101)

சிவபதம் அடைந்தவன் பிண்டத்தில் ஒளிர்கிறான்!
சிவபதம் அடைந்தவன் அண்டத்தில் மறைகிறான்!
சிவபதம் அடைந்தவன் சீவனும் சிவனுமாய்!
சிவபதம் அடைந்தவன் சிதம்பரம் அடைகிறான்! (102)

வததத்துவம் 103: ஈபமங்களம் கூறல்

ஜோதியாய் நின்ற சிவரூப தத்துவத்தை!
ஆதியாய் நின்ற அருணாச் சலத்தை!
ஓதியே உரைத்தேன் ஒருநூற்று ஒன்றில்;
பாடியே பகிர்ந்தேன் பரமஞானத்தில்! (103)

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம் ஈ க

முற்று

சிவனருள் சித்தியாகட்டும்!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவ நித்தியாநந்தன்

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

சிவதத்துவம் அருள்

சிவதத்துவம் நாக

மூலமும் விளக்கமும்

சிவதத்துவம்-1: இறை வணக்கம் கூறல்:

அன்பெனும் ஊற்றில் ஆலயம் தொழுது;
பண்பெனும் ஊற்றில் பரம்பொருள் தொழுது;
பாடியே போற்றுவாய் சிவரூப தத்துவம்;
ஓதியே உணர்வாய் உள்ஒளி பெருக்கி! (க)

ஓம் நமசிவாய!

உள்ளத்தில், இறைவன்பால் கொண்ட அன்பினால்
ஆலயம் தொழுது, ஆன்ம லயம் பெற்று, இயற்கை என்ற
இறைவன் கொடுத்த இந்த மனித தேகத்தை
(ஆலயத்தை), தினமும் அகத்தவதால் தொழுது, தூய்மை
செய்து; பேரறிவாக உள்ள இறைவனை பணிந்து பணிந்து
பரம்பொருள் தொழுது; இறை அறிவைக்கொண்டு
பரம்பொருளாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறைவனை
தினமும் தொழுது, உள் ஒளி பெருக்கி, அவன் அருளை,
சிவதத்துவமாக பாடிய சிவரூபத்தை போற்றுவாயாக;
சிவதத்துவ பாடல்களை தினமும் ஓதி, இறைவனை
உள்ளுணர்வாக உணர்ந்து; ஞானமடைவீர்களாக!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்-2: மெய்ஞானம் கூறல்:

ஒன்றுமில்லா ஒன்றிற்காக ஏன்மயங்கி நிற்கிறாய்!
ஒன்றுஎன்று அறிந்தபின்னும் ஏன்ஓடி அலைகிறாய்!
ஒன்றிலே ஒன்றியொன்றி உண்மைகாண வல்லிரேல்!
ஒன்றுமில்லா ஒன்றினோடு உட்கலந்து நிற்பிரே! (௨)

ஓம் நமசிவாய!

ஒன்றுமில்லா ஒன்றிற்காக ஏன்மயங்கி நிற்கிறாய்!

ஆறு அறிவு கொண்ட மனிதன், “வாழ்வின் நோக்கத்தையும்”, “பிறவியின் நோக்கத்தையும்” கருத்துன்றி காணவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மனிதன் தன்னகத்தே அறிவின் முதிர்ச்சியை அடையமுடியும். அறிவு முதிர்ச்சியின்மை காரணமாக மதிமயக்கும் வாழ்க்கை நிலையிலிருந்து, அறிவுசார்ந்த வாழ்க்கையை நோக்கி பயணிப்பான். அதாவது நாம் காணும் அனைத்துத் தோற்றப் பொருட்களும் ஒருன்றுமில்லா சூன்யம் என்றும்; அந்த சூன்ய தோற்றங்களோடு, தோற்றப் பொருட்களோடு நாம் ஏன் மதி மயங்கி வாழ்ந்துக்கொண்டு இருக்கின்றோம் என்ற நிலை உணரப்படும்.

ஒன்றுஎன்று அறிந்தபின்னும் ஏன்ஓடி அலைகிறாய்!

அப்பொழுது “இறைவன்”, “இயற்கை” என்ற இரண்டும் ஒன்றே என்ற தெளிவு கிட்டும். ஒன்றேதான் அனைத்துமாகி உள்ளது என்பதை அறிகின்ற பொழுது, நாம் காணும் தோற்றப் பொருட்கள்யாவும் வாழ்வின் அனுபோகப் பொருட்களே தவிர, அவையாவும் பிறவியின் நோக்கத்தை அடைவதற்கு உதவாது என்ற தெளிவு

ஏற்படும். அந்த தெளிவில், மனிதமனம் மதிமயக்கத்தில் இருந்து விடுபட்டு, இறைவன் ஒன்று என்றும், அவன் 'அறிவாக' அனைத்து உயிர்களிடத்தும் இருக்கின்றான் என்றும்; அத்தகைய அறிவைத்தான் நாம் இயக்க நிலையில் 'சக்தி' என்றும், இயங்காத நிலையில் 'சிவம்' என்றும்; இயற்கையின் "இயக்க தத்துவம்" புரிந்து தெளிவு ஏற்படும்.

ஒன்றிலே ஒன்றியொன்றி உண்மைகாண வல்லிரேல்!

மனிதன் இறைவனின் திருநாமங்களை தேடிதேடி ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்ற நிலைமாறி, தன்னகத்தே இருக்கின்ற இறை ஆற்றலை தியானப் பயிற்சியின் மூலமாக, இறை அறிவில் ஒன்றி ஒன்றி நிற்பான்.

ஒன்றுமில்லா ஒன்றினோடு உட்கலந்து நிற்பிரே!

அப்படி இறை ஆற்றலோடு ஒன்றிக்கலந்து தன்னை இறைவனாக உணரப்பெற்ற ஒருவன், அவன் தானாகி தன் நிலையில் ஒன்றிக் கலந்து, உட்கலந்தும் நிற்பான். ஓம் சிவாய நம!

தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்களின் ஞானம் காண்க:

"ஒன்றுமில்லா ஒன்று இருள், பூரணம், மௌனம்

உள்ளுணர்ந்து ஒடுங்கி நின்றநிற்கும் நிலையைப் போன்ற ஒன்றுமில்லா ஒன்றுக்கு ஆதி யில்லை

ஒலி, வெளிச்சம், இயக்கம், அணு அதன் பூரிப்பு

ஒன்றுமில்லா ஒன்று எந்த நாளானாலும்

ஒன்றை விட்டு ஒன்று பிரியாத தாகும்

ஒன்றுமில்லா ஒன்றின் இரகசியத்தை கண்டால்

உண்டு என்பது இல்லை என்பது இரண்டும் ஒக்கும்!"

- ஞானமும் வாழ்வும் (௨ கூ)

சிவதத்துவம் 3: மெய்ஞானம் கூறல்:

தேவைதேவை தேவையென்று தேடியோடும் மூடர்காள்!
தேவைதோன்று தெவ்விடம் தெளிந்துரைக்க வேண்டுமே!
தேவையும் தொழாமையும் தெளிந்துநோக்க வல்லிரேல்
தெளியலாம் நமசிவாயம் அப்புதேயு வாயுவில்! (ங)

ஓம் நமசிவாய!

தேவைதேவை தேவையென்று தேடியோடும் மூடர்காள்!

வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளை அடைய வேண்டி ஓடத்தொடங்கிய மனிதன், தனது தேவைகள் ஓரளவு நிறைவு பெற்ற போதிலும், தேவைகளை மேலும் மேலும் பெருக்கி, தேவை தேவை என்று தனது ஆயுட்காலம் முடியும்வரை ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்றான். இப்படியே மனித வாழ்வு தேவையின் ஓட்டத்திலேயே முடிந்துவிடுகிறது. ஆனால் மனிதன் தேவைக்காக மட்டுமே உயிர் வாழ்ந்தால் அது விலங்கின வாழ்க்கையாகிவிடும். அதாவது பசி, துன்பம், இனவிருத்தி, மரணம் இதுவேதான் வாழ்நாள் முழுவதும் நீடிக்குமே தவிர; மனிதன் தன் மனித பிறவியின் நோக்கத்தை அடைய முடியாது. ஆக மனிதன், விலங்கின வாழ்க்கை முறையைத் தாண்டி, மனித வாழ்க்கைக்கு மேலோங்கி வரவேண்டும். இதன் பொருட்டு வள்ளுவ பெருந்தகை கூறுவதாவது;

"ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு "

- திருக்குறள் (15 ஈருய ச)

வள்ளுவர் கூற்றுப்படி, மெய்யுணர்வு பெறாது வாழுகின்ற மனிதனுக்கு; ஐயுணர்வு வாழ்கையால் எந்த பயனும் கிட்டாது போகும்.

தேவையோன்று தெவ்விடம் தெளிந்துரைக்க வேண்டுமே!

மனிதன் தனது உடலின் உண்மையான தேவையை கண்டறிந்தால், அவன் அதனை வென்று வெகு விரைவில் ஞானமடைவான். “உடல் தேவையின் துவக்கம் எங்கே?” என்று ஆராய்ந்து, கண்டறிந்து, அதனை வெற்றி கொள்கிறானோ அவன் நிர்மலன் ஆகிறான். அவனே சிவயோகம் புரிவான்.

தேவையும் தொழாமையும் தெளிந்துநோக்க வல்லிரேல்;

தேவையை பெருக்குவது மேலும் மேலும் துன்பத்தை கொடுக்குமே தவிர; அவை ஒருபோதும் அமைதியையோ, இறை ஞானத்தையோ தராது. இந்த ஞானம் வந்துவிட்டால் போதும், மனிதன் புலனின்ப வாழ்வில் இருந்து விடுபட்டு, தனது தேவையை குறைத்து; பிறரிடமும் இறைவனிடமும் வேண்டி தொழ வேண்டிய அவசியம் இல்லாது போகும். பிறகு மனிதன், தெளிந்த இறைஞானத்துடன் பிறவியின் நோக்கத்தை அடைய முற்படுவான்.

தெளியலாம் நமசிவாயம் அப்புதேயு வாயுவில்!

மனிதன் தனது மெய்ஞான அறிவின் மூலமாக, ‘நமசிவய’ நாமமாகிய பஞ்ச பௌதிக பரிணாமத்தை தன்னகத்தே உணர்ந்து; அப்பு என்று சொல்லக்கூடிய நீரின்தத்துவத்தையும், தேயு என்று சொல்லக்கூடிய நெருப்பின்

தத்துவத்தையும், இவை இரண்டிற்கும் இடையே நின்று
இயங்கக்கூடிய அனைத்து உயிர்களின் ஜீவ நாடியாக
இயங்கும் காற்றின் தத்துவம் உணர்ந்து; உயிர் மற்றும்
பிரபஞ்ச இயக்க தத்துவத்தை உணர்ந்து; மனிதன்,
“நமசிவாய நாமமாய்”, “ஒளிபெற்ற ஆன்மாவாக”, சாகா
வரம் கண்டு, பேரின்ப களிப்பில் சித்தனாக, சிவனாக,
உயர முடியும். *ஓம் சிவாய நம!*

சிவதத்துவம்: 4: மெய்ஞானம் கூறல்:

சென்னியில் உதித்தநாதம் சொட்டுமே கடலையில்
சென்னியில் உதித்தநாதம் சேருமே சுழியத்தில்
சென்னியில் உதித்தநாதம் சென்னியில் சுடரினால்
சீவன்முக்தி யாகியே சிதம்பரத்தை நாடலாம்! (சு)

ஓம் நமசிவாய!

சென்னியில் உதித்தநாதம் சொட்டுமே கடலையில்;

‘சென்னி’ என்று சொல்லக்கூடிய தலை உச்சியில்,
மூளையில் இருந்து உதித்து எழக்கூடிய உயிர் சக்தி, விந்து
உடல் சூட்டினால், பால் சூடேறி பொங்கி வழிவதைப்
போல, விந்து திரவம் உந்து வேகம் கொண்டு
உடலிலிருந்து பொங்கி அது பிறப்புறுப்பின் வழியாக
வெளியேறிவிடும்.

சென்னியில் உதித்தநாதம் சேருமே சுழியத்தில்;

மூளையில் உற்பத்தியான விந்து,
இனவிருத்திக்காக, தன் இனத்துடன் சேர்ந்து, சுழியத்தில்,
கருமுட்டையில் சேர்ந்து, இனவிருத்தி செய்யும்.

சென்னியில் உதித்தநாதம் சென்னியில் சுடரினால்;

சென்னியில் உதித்தெழுந்த விந்து-நாத ஆற்றலை, குரு உபதேசம் கொண்டு, தவத்தின் மூலமாக சென்னியில், தலை உச்சியில் நிலைபெறச் செய்து விட்டால், அது சென்னியிலே சுடரும்.

சீவன்முக்தி யாகியே சிதம்பரத்தை நாடலாம்!

அது சென்னியில் சுடர்ந்து, ஒளி பெற்று ஒளிர்ந்து, அவன் சீவனானது முக்தி நிலையை அடைகிறது. அவன் அனைத்து பிரபஞ்ச ரகசியங்களும் தன்னகத்தே உணரப்பெற்று சிதம்பரம் அடைகிறான். ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 5: மெய்ஞானம் கூறல்:

நாதவிந்து நாமமே தரித்தது தரணியில்;
தரித்தநாத விந்ததுவும் தளர்ந்தது தரணியில்;
தளர்ந்தநாத விந்து ஏன் தளர்ந்ததென் றறிந்திடில்;
தரணியை வென்றுநீயும் தலைவனாகி வாழலாம்!

(ரு)

ஓம் நமசிவாய!

நாதவிந்து நாமமே தரித்தது தரணியில்;

நாதம், விந்து இவை இரண்டும் சேர்ந்து, இந்த பூவுலகில் உயிர்களாக தோன்றி எழுகிறது.

தரித்தநாத விந்ததுவும் தளர்ந்தது தரணியில்;

விந்து நாதத்தால் தரித்து எழுந்த உடலானது முதுமை அடைந்து, தளர்ந்து, தரணியில் வீழ்ந்து மடிகிறது.

தளர்ந்தநாத விந்துஏன் தளர்ந்ததென் றறிந்திடில்;

“உடல் தளர்ந்து உயிர் மடிகிறது” என்பதை இயற்கை என்று ஏற்றுக்கொள்கிற மனிதன், உடல் ஏன் தளர்வடைகிறது என்று சிந்தனை செய்தால் பூமியின் “இயக்கு விதி” மற்றும் “இயங்கு விதி” தத்துவம் புரியும்.

பூமியின் புவி ஈர்ப்பு விசையின் காரணமாக, பூமியின் ஈர்ப்பு விசையை எதிர்கொள்ள முடியாத நிலையில், உடல் செல்கள் தளர்வு அடைந்து, மனிதன் மற்ற உயிரினங்கள் மடிகிறது.

தமிழ் சித்தர்களின் கூற்றுப்படி உடல் தளர்வு அடைவதையும் முதுமை அடைவதையும் மாற்றி அமைக்க முடியும். இதற்கான வழிமுறைகளை, அறிவியல் தத்துவங்களை, யுக்திகளை சித்தர் பெருமக்கள் தமது அறிய நூல்களில் கூறியுள்ளனர்.

தரணியை வென்றுநீயும் தலைவனாகி வாழலாம்!

சித்தர்கள் வழி நின்று ஆராய்ந்து, அவர்கள் கூறியுள்ள வழிமுறைகளை பின்பற்றி கற்ப மருந்துகளை கண்டு, உட்கொண்டு வந்தால், உடல் தளர்வு அடைவதை தடுத்து; நோய், மூப்பு இவைகள் அணுகாது, மரணம் வென்று, மரணமில்லா பெருவாழ்வு அடைய முடியும். அவனே தரணியை வென்ற தலைவன் ஆவான்.

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 6: மெய்ஞானம் கூறல்:

ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தில் ஐயன்வந்து நின்றதும்;
 ஐந்தெழுத்து மந்திரமே ஐயனாகி நின்றதும்;
 ஐந்தெழுத்தில் ஓரெழுத்தை உற்றுகாண வல்லிரேல்;
 நீர்பிரிந்து நீயவனாய் நீறுமாகி நிற்பிரே! (சுா)

ஓம் நமசிவாய!

ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தில் ஐயன்வந்து நின்றதும்;

“ந-ம-சி-வ-ய” என்ற ஐந்து எழுத்தில் ஐயன் சிவபெருமான் தோற்றப் பொருளாகவும்; அந்த தோற்றப் பொருளின் தத்துவமே ஐந்து எழுத்து மந்திரமாகவும் உள்ளது.

எழுத்து	பௌதிகம்	ஆதாரம்	அட்சரம்
ந	மண் தத்துவம்	மூலாதாரம்	4
ம	நீர் தத்துவம்	சுவாதிஷ்டானம்	6
சி	நெருப்பு தத்துவம்	மணிபூரகம்	10
வ	காற்று தத்துவம்	அனாகதம்	12
ய	ஆகாய தத்துவம்	விசுத்தி	16
	காந்த இயக்கம்	ஆக்கினை	2
	உயிர் இயக்கம்	துரியம்	1

ஐந்தெழுத்து மந்திரமே ஐயனாகி நின்றதும்;

“நமசிவய” நாமம் ஐந்து பௌதிகங்களாகவும், மனித உடலின் ஏழு ஆதாரங்களாகவும், அவை 51 அட்சரங்களாகவும் உள்ளது காண்க!

அகத்தியர் அருளிய லாட சூத்திரம் 300-ல் 51 அச்சரங்கள் காண்க:

“சொன்னதுபோல் மூலத்தில் அட்சரமே நாலு
 மேலான சதுரமதில் எழுத்தா றாகும்
 பாராத பூரகத்தில் எழுத்து பத்து
 பகரும் அனாகதத்தில் எழுத் தீராறு

சக்திதரும் விசுத்திதனில் எழுத் தீரெட்டு
சிறந்த ஆக்கினையில் எழுத்து ரண்டு
சரம்பொதிந்த சிதம்பரத்தில் எழுத்து ஒன்று
சார்வான ஜம்பதோர் எழுத் திதாமே!"

– அகத்தியர், வாட சூத்திரம் (௨ ஈ ௨ ய கூ)

இந்த 51 அச்சரங்கள், 51 சக்தி பீடங்களாகவும் இருப்பது காண்க. இந்த 51 அச்சரத்தை, சப்தத்தை, ஓசையை, தமிழ் சித்தர் பெருமக்கள், சிவத்துள் அடங்கிய சக்தியை வசியம் செய்ய 51 எழுத்துக்களை உருவாக்கி; அதனை சக்தி வசியம் செய்ய பயன்படுத்தினர். அது தமிழ் சித்தர் பெருமக்களால் வரையறை கொண்ட தமிழ் மொழியின் “திரிபு மொழி” ஆகும். அதாவது, விளக்கு திரி போன்று “திரித்து எழுதப்பட்ட மொழி” ஆகும். அதனை “வடமொழி” எழுத்துக்கள் என்று கூறுவர். அதாவது “வட” என்றால் “வடம்” என்றும், “வடம்” என்றால் “திரிக்கப்பட்டது” என்று பொருள் கொள்க.

“தேரை வடம் பிடித்து இழுத்தனர்” இதில் “வடம்” என்பது “கயிறு” ஆகும், பெரிதாய் திரிக்கப்பட்ட கயிற்றை தமிழர்கள் “வடம்” என்று கூறுவர். “திரித்து எழுதப்பட்ட மொழி” ஆதலால் அது “திரிபு மொழி” என்றும்; “வடம்” போல் வடிவம் கொண்ட மொழி” ஆதலால் அது “வட மொழி” என்ற கூற்று சரியாக பொருந்தும். வடமொழி என்பது ஒன்றும் வடக்கர்களின், வடநாட்டவர்களின் மொழி அல்ல; “வடமொழி” வடநாட்டவர்களின் மொழி என்றால், வட நாட்டவர்க்கு “வடமொழி” அவர்களின் தாய்

மொழியாக இருந்திருக்கும். அவர்கள் இன்றளவும் காத்து வந்திருப்பர்.

இன்றளவும்கூட இந்திய தேசத்தில் தோன்றிய “சமஸ்கிருதம்” என்று சொல்லக்கூடிய “வடமொழி” இந்திய தேசத்தின் எந்த ஒரு பகுதி வாழ் மக்களின் தாய் மொழியாகவும் இராது! அது தமிழ் தாய் மொழியின் துணை மொழி; அது துணை மொழியே ஆயினும், அதுவும் இறைவனின் மொழியாகவே கருதப்படும்! ஆராய்ந்து தெளிக!

ஐந்தெழுத்தில் ஒரெழுத்தை உற்றுகாண வல்லிரேல்:

“நமசிவய” என்ற ஐந்து எழுத்து மந்திரத்தில், பௌதிக ஆற்றலை தன்மாற்றம் அடையச்செய்யும் ஓர் எழுத்தை கண்டு, அதனின் ஆதிக்கத்தை உடலில் சிறிது சிறிதாக அதிகரிக்கச் செய்தால்;

நீர்பிரிந்து நீயவனாய் நீறுமாகி நிற்பிரே!

உடலில் உள்ள நீர் மற்றும் அமிலத் தன்மையை மாற்றி, உடலை இறுகச்செய்து, உடல் தன் நிலையில் மாற்றம் அடைந்து, உடல் நீறும்; உடலானது காயசித்தியும், யோகா சித்தியும் அடையும். ஓம் சிவாய நம!

பின்வரும் சிவவாக்கியர் பாடல் பொருள் காண்க:

“அஞ்செழுத்திலே பிறந்து அஞ்செழுத்திலே வளர்ந்து
அஞ்செழுத்தை ஒதுகின்ற பஞ்சபூத பாவிகள்
அஞ்செழுத்தில் ஒரெழுத்து அறிந்துகூற வல்லிரேல்
அஞ்சலஞ்சல் என்றுநாதன் அம்பலத்தில் ஆடுமே!”

– சிவவாக்கியம்

"இருக்குநாலு வேதமும் எழுத்தை அறவோதினும்
பெருக்கநீறு பூசினும் பிதற்றினும் பிரான்இரான்
உருக்கிநெஞ்சை உட்கலந்திங்கு உண்மைகூற வல்லீரேல்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ந்து கூடலாகுமோ!"

– சிவவாக்கியம்

சிவதத்துவம்: 7: மெய்ஞானம் கூறல்:

ஆதியந்தம் ஒன்றுசேர்ந்து அண்டமாகி நின்றதும்
அண்டமான ஒன்றிலே பிண்டமாகி நின்றதும்
பிண்டமான ஒன்றைப் பிரித்துகாண வல்லீரேல்
ஆதியந்தம் அண்டபிண்டம் அனைத்துமாகி நிற்பிரே!

(எ)

ஓம் நமசிவாய!

ஆதியந்தம் ஒன்றுசேர்ந்து அண்டமாகி நின்றதும்;

ஆதியாய், பேரண்ட வெளியாய் எங்கும்
நீக்கமற நிறைந்தது; ஆற்றலாய், அணுக்களாய்,
அண்டங்களாய், பேரண்டங்கள் தோற்றம் கொண்டு;
அந்த பேரண்டத்தில் ஓர் அண்டமாய், சூரிய
குடும்பத்தில், பூமியில், பஞ்சு பௌதிக சேர்க்கையால்,
அன்னையின் அருள் கொண்டு, பலகோடி வகை
உயிரினங்கள் தோற்றம் கொண்டன.

பிண்டமான ஒன்றைப் பிரித்துகாண வல்லீரேல்:

மனிதன் அறிவைக்கொண்டு ஆராய்ந்து, குரு
உபதேசம் பெற்று, ஆழ்ந்த மெய்ஞான தவத்தின்
மூலமாக, உடலை பரிபூரண ஆதியில் அமர்த்தி;
மனித உடலின் கட்டமைப்பை கூர்ந்து ஆராய்ந்து,
மூலகங்களாக, திசுக்களாக, செல்களாக கண்டு;

ஒவ்வொரு செல்களுக்குள் இருக்கும் தெய்வீக ஆற்றலை கண்டு, அதனுள் ஐக்கியமாகி, அந்த தெய்வீக ஆற்றலை எவன் ஒருவன் தன்வயப்படுத்தி, நிலைத்து நிற்கின்றானோ அவன் திருச்சிற்றம்பல நாதர் ஆற்றல் கொண்டு, ஆதியாய் நின்ற அருணாச்சல ரூபம் காண்கிறான்.

ஆதியந்தம் அண்டபிண்டம் அனைத்துமாகி நிற்பிரே!

அருணாச்சல ரூபம் கண்ட அவன், அதனை பேரண்ட பெரு வெளியோடு, பிரபஞ்ச ஆற்றலோடு இணைக்கச் செய்து; அவன் அருட்பெரும் ஜோதி ஆண்டவன் அருளால், திருச்சிற்றம்பல நாதர் தரிசனம் கண்டு, பூரண சித்தி அடைந்து, பேரம்பலம் சேர்ந்து, ஆதி அந்த அருணாச்சலமாய் அமர்வான்!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 8: மெய்ஞானம் கூறல்:

ஐந்துமாறும் ஒன்றலோ! அருபரூபம் ஒன்றலோ!
ஒன்றினோடு ஒன்றியொன்றி உட்கலந்த சோதியில்;
ஊனழிந்து உருவழிந்து உண்மைகாண வல்லிரேல்;
அருபரூப மாகியே அறிவடைந்து நிற்பிரே! (அ)

ஓம் நமசிவாய!

ஐந்துமாறும் ஒன்றலோ! அருபரூபம் ஒன்றலோ!

அருபமாகிய காந்த ஆற்றலே உருவமாகி, பஞ்ச பௌதிகங்களாகி, பஞ்ச பௌதிகம், வேதியல் தன்மாற்றத்தில்; அழுத்தம், ஒளி, ஒலி, சுவை, மணம் என்ற ஐந்து தன்மைகளாகவும்; உயிரியல்

தன்மாற்றத்தில் அழுத்தம் உணர்வு, ஒளி உணர்வு, ஒலி உணர்வு, சுவை உணர்வு, மணம் (வாசனை) உணர்வு, மனம் (உயிர்/மெய்) உணர்வு என்ற ஆறு உணர் அறிவாகவும் இருந்து இயங்குவது காண்க. அவை வெவ்வேறு அல்ல என்பதையும் அறிக.

ஒன்றினோடு ஒன்றியொன்றி உட்கலந்த சோதியில்:

குருவழி தவம் பயின்று, உடலோடு, உயிரோடு, ஆன்மாவோடு ஒன்றி ஒன்றி உடலுக்குள் உள்ள ஜீவ-ஆன்ம ஜோதியில் தன்னை ஐக்கியப்படுத்தி;

ஊனழிந்து உருவழிந்து உண்மைகாண வல்லிரேல்:

பரசிவ ஜோதியில் ஊன் அழிந்து, உருவம் அழிந்து, உண்மை பரம்பொருளை தன்னகத்தே கண்டுணர்ந்தால்;

அருபரூப மாகியே அறிவடைந்து நிற்பிரே!

அவன் அறிவடைந்து, தன் நிலையில் மாற்றம் அடைந்து, மரணமில்லா பெருவாழ்வு பெற்று, சித்தனாகி, சிவனுமாகி நின்று அருவுருவமாக காட்சியளிப்பான். ஓம் சிவாய நம!

பின்வரும் சிவவாக்கிய பாடல் பொருள் காண்க:

"என்னிலேயிருந்த ஒன்றை யானறிந்த திலையே!
என்னிலேயிருந்த ஒன்றை யானறிந்து கொண்டபின்;
என்னிலேயிருந்த ஒன்றை யாவர்காண வல்லரோ!
என்னிலேயிருந்து இருந்து யானுணர்ந்து கொண்டேனே!"

– சிவவாக்கியம்.

சிவதத்துவம்: 9: மெய்ஞானம் கூறல்:

பன்னிரெண்டு பாலனும்; பன்னினாறு பாவையும்;
கண்ணில்லாத கண்ணிலே கலந்திருப்ப தெங்ஙனே!
ஆறினோடு நாலுமாய் அமர்ந்திருந்த காலனை;
எட்டினோடு பத்துமாய் இருந்ததே சிவாயமே! (சு)

ஓம் நமசிவாய!

பன்னிரெண்டு பாலனும் பன்னினாறு பாவையும்:

சூரியகலை பன்னிரெண்டும், சந்திரகலை
பதினாறும் முறையே வடகலை மற்றும் இடகலை மூச்சு
காற்று சரம் இயங்குதல் காண்க. இவை இரண்டும்;

கண்ணில்லாத கண்ணிலே கலந்திருப்ப தெங்ஙனே!

கண்ணிலாத கண்ணாகிய நெற்றிக்கண்ணில்,
சுழிமுனையில், ஆக்ஞா சக்கரத்தில்; சிவபார்வதி ரூபமாக
கலந்திருக்கும் காலம் எப்பொழுது?

ஆறினோடு நாலுமாய் அமர்ந்திருந்த காலனை:

காற்றானது சுழிமுனையில், ஆறு உடன் நான்கு
அமர்ந்து 64 சிவபார்வதி ரூபமாக, அறுபத்துநான்கு
தன்மைகளாகவும்; ஆறு உடன் நான்கு சேர்ந்து
காற்றானது அக்னி மண்டலத்தில் தச ரூபமாக உருபெற்று,
உடல் சூடு கொண்டு, காலனாகிய காற்று உடலின் ஜீவ
ஆன்மாவாக இயங்கும்.

எட்டினோடு பத்துமாய் இருந்ததே சிவாயமே!

எட்டு உடன் பத்து சேர்ந்து 18 அறிவின்படி
நிலைகளாக; அதாவது, அகத்தவப் பயிற்சியில், பூரண
மௌனத்தில் ஆழ்ந்து, ஐந்து கர்ம இந்திரிய உறுப்புகளை

தன்வயப் படுத்தி, ஆறு உணர் அறிவை ஐக்கியப்படுத்தி, ஏழு உடல் ஆதாரங்களை கடந்த நிலையில், பதினெட்டு படி நிலைகளை கடந்தவனாக; இறை சொரூபத்தை உணர்ந்த ஒருவன், அறிவடைந்து; அவன் சித்தர் பெருமக்களின் ஆசியை பெற்று; பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவனாக, சித்தனாக, சிவனாக காட்சியளிப்பான்!

ஓம் சிவாய நம!

பின்வரும் திருமந்திர பாடல்களின் விளக்கம் கருத்தில் கொள்க:

"ஆகின்ற சந்திரன் சூரியன் அங்கியுள்
ஆகின்ற ஈரெட்டொ டாறிரண் டீரைந்துள்
ஏகின்ற வக்கலை யெல்லா மிடைவழி
ஆகின்ற யோகியர் அறிந்த அறிவே"

- திருமந்திரம் (அாருய ௨)

"பத்தும் இரண்டும் பகலோன் உயர்கலை
பத்தினொ டாறும் உயர்கலை பான்மதி
ஒத்தநல் அங்கிய தெட்டெட் டுயர்கலை
அத்திறன் நின்றமை ஆய்ந்துகொள் வீரே"

- திருமந்திரம் (அாருய ௪)

"எட்டெட் டனலின் கலையாகும் ஈராறுட்
சுட்டப் படுங்கதி ரோனுக்குஞ் சூழ்கலை
கட்டப் படுமீ தீரெட்டா மதிக்கலை
ஒட்டப் படாஇவை ஒன்றோடொன் றாகவே"

- திருமந்திரம் (அாருய ௫)

"எட்டெட் டனலின் கலையாகும் ஈராறுட்
சுட்டப் படுங்கதி ரோனுக்குஞ் சூழ்கலை
கட்டப் படுமீ தீரெட்டா மதிக்கலை
ஒட்டப் படாஇவை ஒன்றோடொன் றாகவே"

- திருமந்திரம் (அாருய ௬)

சிவதத்துவம்: 10: மெய்ஞானம் கூறல்:

பயின்றுவந்த நாட்களும் பகுத்தறிந்த நாட்களும்;
பருவம்கொண்ட நாட்களும் பள்ளிகொண்ட நாட்களும்;
பேறுகொண்ட நாட்களும் பெருமைகொண்ட நாட்களும்;
பறையர்வந்து நின்றபோது பரமனைப் போய்சேருமோ!

(ய)

ஓம் நமசிவாய!

பயின்றுவந்த நாட்களும் பகுத்தறிந்த நாட்களும்;

சிறுவயது முதற்கொண்டு கல்வி கற்க வேண்டி
பல வருடங்களை கடத்தினோம்; அறிவினால்
பகுத்தறிந்து பார்க்கும் திறன் பெற்றும் மனித
அறிவிற்கு அறிவியல் விளக்கம் காணாது காலத்தை
கடந்தோம்;

பருவம்கொண்ட நாட்களும் பள்ளிகொண்ட நாட்களும்;

பருவ வயதடைந்து, காதலும் காமமும்
கொண்டு காலத்தை வீணடித்தோம்;

பேறுகொண்ட நாட்களும் பெருமைகொண்ட நாட்களும்;

குடும்பப் பொறுப்பேற்று, பிறர் போற்றும்
அளவிற்கு பதினாறு பேறுகளையும் அடைவதற்கு
உழைத்து உழைத்து, பின் தனது குடும்பத்தின்
குலப்பெருமையை பேசி பேசி ஆயுட் காலம்
முழுவதும் வீணடித்து, ஒரு நாள் மரணப்
படுக்கையில் உழன்று மாண்டு போகிறோம்.

பறையர்வந்து நின்றபோது பரமனைப் போய்சேருமோ!

மரணச் செய்தியை மற்றவர் அறியும் பொருட்டு பறையர் மேளம் முழங்க; இறுதி வழி சடங்கு செய்வோர் வாசல் வழி நின்று உன்னை காடு கொண்டு சேர்ப்பரே தவிர வேறு என்ன நடக்கும்?

உனது கல்வி, அறிவு, ஆற்றல், ஞானம், ஆளுமை, அனைத்தையும் உனது கடமையை செய்து காலனுக்கு அர்பணித்தாய். உனது மனித பிறவியின் நோக்கம் எங்கே? பிறவி பயனை அடைய நீ செய்தது என்ன? எப்பொழுது நீ ஞானம் அடையப் போகிறாய்? எப்பொழுது நீ வீடுபேறு அடையப் போகிறாய்? சிவபதம் உனக்கு சொப்பனமே. ஓம் சிவாய நம!

பின் வரும் சிவவாக்கீறார் பாடல் பொருள் காண்க:

"வீடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்யனோடு பொய்யுமாய்
மாடுமக்கள் பெண்டிர்சுற்றம் என்றிருக்கும் மாந்தர்காள்
நாடுபெற்ற நடுவர்கையில் ஒலைவந்து அழைத்திடில்
ஒடுபெற்ற அவ்விலை பெறாதுகாணும் உடலமே!"

– சிவவாக்கியம் (உ ய ச)

சிவதத்துவம்: 11: மெய்ஞானம் கூறல்:

ஐயறிவு ஆற்றலால் அகந்தை கொண்டிருப்பிரே!
மெய்யறிவு ஆற்றலால் மேரு கொண்டிருப்பிரே!
ஐயறிவும் மெய்யறிவும் அண்டசிவ சோதியில்;
ஆறறிவு மெய்யுணர்ந்து ஐயனாகி வாழலாம்! (யக)

ஓம் நமசிவாய!

ஐயறிவு ஆற்றலால் அகந்தை கொண்டிருப்பிரே!

தொடு உணர்வு, சுவை உணர்வு, வாசனை உணர்வு, ஒளி உணர்வு, ஒலி உணர்வு இந்த ஐந்து உணர்வுகளின் மூலம் பல கோடிக்கணக்கான பதிவுகளை உள்வாங்கி பதியவைத்து, அதை மற்ற பதிவுகளுடன் ஒப்பிட்டு பார்த்து, “கணித்தல்” அறிவை மேம்படுத்திக்கொண்டு; அதனை எண்ணங்களாகவும் செயல்களாகவும், வாழ்வின் தேவைக்கு ஏற்ப செயல்படுத்தி, மேன்மை அடைந்து, தான் அடைந்த மேன்மையினை பிறரிடத்தில், “அகந்தையாக” வெளிப்படுத்தி வாழும் மனிதன், சிந்தனையால் தெளிதல் வேண்டும். என்னுள் இயக்கம் பெரும் ஐந்து உணர்வுகள் ஏன்? எதற்காக? எனக்குள் ஏன் அகந்தை எழுகிறது? அகந்தையின் மூலம் நான் அடைவது என்ன?

மெய்யறிவு ஆற்றலால் மேரு கொண்டிருப்பிரே!

“மெய்யறிவு” என்று சொல்லக்கூடிய இறை அறிவை பல ஆன்மீக அன்பர்களிடம் உபதேசமாக பெற்று; ஆன்மீகம் ஆன்மீகம் என்று சொல்லி, ஆன்மீக வழி வாழ்தலே சிறந்த வாழ்க்கை என்றும், மற்றெல்லாம் மூடத்தனம் என்றும்; ஆன்மீக நாட்டம் இல்லாதவர்களை எள்ளி நகையாடி; மனிதனின் அறியாமைக்கு ‘அறிவின் விளக்கம்’ கொடுக்காமல், எல்லாம் ‘விதி’ என்றும் ‘கர்மா’ என்றும் சொல்லி, மனித அறிவை முடமாக்கி; மந்திரம், தந்திரம், யந்திரம், பூஜை, புனஸ்காரம் இவைகளை செய்தால் புண்ணியம் வந்து சேரும் என்றும், இவையே கர்மாவிலிருந்து விடுபடுவதற்கான வழி என்று சொல்லி,

பொருள் பறித்து; ஆசா பாசங்கள் கொண்டு, 'மேருவைப்போல்' தனது தலையில் ஆணவம் என்ற கிரீடம் வைத்துக்கொண்டு வாழும் ஆன்மீக அன்பர்களே!

ஐயறிவும் மெய்யறிவும் அண்டசிவ சோதியில்;

மனிதனின் ஐந்து உணர் அறிவாலும் மெய்யுணர்வாலும் பெற்ற ஞானத்தை, தனது அறிவை, ஆன்மாவை அண்ட-சிவ-ஜோதியில் ஐக்கியப்படுத்தி; ஆணவம், கன்மம், மாயை இவைகளை எரித்து; மெய் உணர்ந்து, மெய்ப்பொருள் உணர்ந்து; ஐயனை அறியும் அறிவடைதல் வழி கண்டு;

ஆறறிவு மெய்யுணர்ந்து ஐயனாகி வாழலாம்!

ஆறாவது அறிவால் பதினெண் படிநிலைகள் கடந்து, மெய்ஞான அறிவடைந்து, இறவா வரம் பெற்று, சித்தனாகி! ஐயன் சிவபெருமானின் தோற்றம் கொண்டு! வாழ்வீர்களாக! ஓம் சிவாய நம!

பின் வரும் சிவவாக்கிறார் பாடல் பொருள் காண்க:

"நெருப்பை மூட்டி நெய்யைவிட்டு நித்தம்நித்தம் நீரிலே விருப்பமோடு நீர்குளிக்கும் வேதவாக்யம் கேளுமின் நெருப்பும் நீரும் உம்முளே நினைந்துகூற வல்லிரேல் சுருக்கம் அற்ற சோதியை தொடர்ந்துகூடல் ஆகுமே!"

— சிவவாக்கியம் (௩௮)

"பூசைபூசை என்றுநீர் பூசைசெய்யும் பேதைகள்!
பூசையுள்ள தன்னிலே பூசைகொண்டது எவ்விடம்?
ஆதிபூசை கொண்டதோ? அனாதிபூசை கொண்டதோ?
ஏதுபூசை கொண்டதோ? இன்னதென்று இயம்புமே!"

— சிவவாக்கியம் (௩௮௯)

சிவதத்துவம்: 12: மெய்ஞானம் கூறல்:

கண்ணில்லாத கண்ணிலே! காலில்லாத காலிலே!
சொல்லில்லாத மொழியிலே சொரூபத்தை காணலாம்!
பண்ணிலாத பாடலை பகலிரவு பாடினால்;
பண்டிதன் ஆகியே பராபரத்தை பாடலாம்! (யௌ)

ஓம் நமசிவாய!

கண்ணில்லாத கண்: ஞானக் கண்; **காலில்லாத கால்:** காற்று; **சொல்லில்லாத மொழி:** மௌனம்; மௌனத்தில் அமர்ந்து, வல மற்றும் இட நாசியில் உட்புகும் சுவாசக் காற்றை கவனித்து, அதனின் தன்மை அறிந்த நிலையில், சந்திர மற்றும் சூரிய நாடிகள் இரண்டற கலந்த நிலையில் ஏற்படும் மிதமான அழுத்த உணர்வை ஞானக்கண்ணில், சுழிமுனையில் நிறுத்தி, தியானம் மேற்கொண்டு வந்தால்; **சொரூபத்தை காணலாம்:** குருவின் அருளால் நமக்குள் இருக்கும் இறை ஆற்றலை, இறை சொரூபத்தை, அகக்காட்சியாக காணமுடியும்.

பண்ணிலாத பாடலை பகலிரவு பாடினால்;

பண்ணிலாத பாடலை, 'ஓம்' எனும் பிரணவ மந்திர நாதத்தை, உடலுக்குள் நாம் உள்ளுணர்வாக கேட்க முடியும். அதனை, பிரணவ மந்திர நாததால் எழும் தெய்வீக ஆற்றலை, பகல் இரவு என்று பாராமல் கவனித்து உடல் முழுவதும் நீக்கமற நிலைக்கச் செய்தால்;

பண்டிதன் ஆகியே பராபரத்தை பாடலாம்!

உடலில் தெய்வீக ஆற்றல் பெருக்கெடுத்து, தன்னகத்தே சிவத்தை உணர்ந்து, அவன் ஒரு பண்டிதனைப்போல, பராபரத்தை நினைந்து, அவன் புகழ் பாடுவான்! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 13: மெய்ஞானம் கூறல்:

பார்ப்பனன் புழுதியே! பறையனன் புழுதியே!
பாரினில் பிறந்த பேரெலாம் புழுதியே!
புழுதியை களைந்து புழுவினுள் புகுந்து;
பார்ப்பவன் எவனோ! அவனே பரம்பொருள்! (ய௩)

ஓம் நமசிவாய!

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி” என்று மாணிக்க வாசகரின் திருவாசக வரிகளின் பெருமைக்குரிய தென்னாட்டில், மக்களின் வாழ்வாதார தொழில் முறையைக் கொண்டு; மக்களை பாகுபடுத்தி, வகுப்பினர் என்றும், வகையரா என்றும், சில வகுப்பினரை உயர்வாகவும், சில வகுப்பின மக்களை தாழ்வாகவும் பார்க்கக்கூடிய பழக்கம் வழக்கமாக உள்ளது. இறைவனின் பார்வையில், மற்ற உயிரினங்களைப் போல மனிதனும் ஓர் உயிரினமே.

பார்ப்பனன் புழுதியே! பறையனன் புழுதியே!

நீங்கள், ஒருவரை உயர்ந்த இனத்தவராக கருதினாலும் அவரின் உடல் பஞ்சு பௌதிகத்தின் அம்சமே! உடல் பஞ்சு பௌதீகங்களில் புழுதிக்கு

ஒப்பாகும். ஒருவரை தாழ்ந்த இனத்தவராக கருதினாலும் அவரின் உடலும் பஞ்ச பௌதிகத்தின் அம்சமே!

பாரினில் பிறந்த பேரெலாம் புழுதியே!

மேலும் இந்த உலகத்தில் பிறந்த அனைவரும் பஞ்ச பௌதிகத்தின் அம்சமே! என்பதை கருத்தில் கொள்க.

புழுதியை களைந்து புழுவினுள் புகுந்து;

மனிதனாக பிறந்த எவரும் இறைவனை அடையும் மார்க்கம் ஒன்றே! மனிதன் இயற்கையின் தன்மையை அறிந்து, நாம் வாழும் இந்த மனித வாழ்க்கை இயற்கையோடு இணைந்தே உள்ளது என்பதை உணர்ந்து, இயற்கையின் ஆற்றலை கிரகித்து வாழும் நாம், உடலியக்கத்தை கூர்ந்து கவனித்து, புழுதியை களைவதுபோல, உடலை ஒவ்வொரு செல்களாக பகுத்துப் பார்த்து, செல்களுக்குள் சிறு புழு போன்று இருக்கும் சிற்றம்பல நாதர் தரிசனம் கண்டு, அந்த சிற்றம்பல நாதர் ஒவ்வொரு செல்களுக்குள்ளும் இயக்க ஆற்றலாக இருந்து இயங்குவது கண்டு;

பார்ப்பவன் எவனோ! அவனே பரம்பொருள்!

அந்த இயக்க ஆற்றல் களத்தை தன்வயப்படுத்திய ஒருவன், அதனை பேரியக்க ஆற்றலோடு இணைக்கச் செய்கிறானோ; அவன் பரம்பொருளின் தன்மையாகவே மாறிவிடுகிறான். மரணமில்லா பெருவாழ்வு பெற்ற அவன் சித்தன்! சிவன்! பரம்பொருள் ஆவான். ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 14: மெய்ஞானம் கூறல்:

முப்பெரும் கடலினுள் மூழ்கியே மாண்டனர்
எண்ணூறு கோடியும் முன்-நூறு ஜென்மமாய்!
எண்ணூறு கோடியும் மீளலாம் மதிகொண்டு
முப்புநீ உண்டுவா ரவிமதி அந்தியில்! (யசு)

ஓம் நமசிவாய!

முப்பெரும் கடலினுள் மூழ்கியே மாண்டனர்:

மனிதனின் இறைஞானத்திற்கு தடையாக
இருக்கக்கூடிய மூன்று பெரும் கடல் என்று
சொல்லக்கூடிய “ஆணவம், கன்மம், மாயை” இவைகளில்
இருந்து மீள முடியாமல், மனிதன் மாண்டு போகிறான்.

எண்ணூறு கோடியும் முன்-நூறு ஜென்மமாய்!

இப்பூவுலகில், தற்பொழுதுள்ள 800 கோடி
மக்களும், முன் நூறு பிறவிகள் முதற்கொண்டு, பிறவித்
தொடர் நீண்டுகொண்டே செல்கிறது.

எண்ணூறு கோடியும் மீளலாம் மதிகொண்டு:

இந்த 800 கோடி மக்களும் மீண்டு வர, ஆன்மீக
அறிஞர் பெருமக்கள், மனித அறிவிற்கு அறிவியல் தந்து,
மக்களின் அறியாமை இருள் அகற்றி, மக்களின்
மதிமயக்க நிலையை மாற்றி, அறிவுச் சோதியை ஏற்றி
விடுவதின் மூலம். மானிடர் அனைவரும் தம் அறிவைக்
கொண்டு, பிறவியின் நோக்கம் ஆராய்ந்து, இறைதன்மை
உணர்ந்து பிறவி தொடர் களைவர்.

முப்புநீ உண்டுவா ரவிமதி அந்தியில்!

பிறவி தொடர் களைந்த மனிதன், சித்தர்கள் வழி நின்று, அவர்கள் காட்டிச் சென்ற சாகாவரம் அளிக்கும் முப்பு கண்டு, அதனை உண்டு, சித்தர் பெருமக்கள் வழிநின்று வாழும் பாரம்பரிய சித்த மருத்துவர்ளின் அறிவுரைகளின்படி உட்கொண்டு வந்தால்; உடல் கட்டுண்டு, அவன் ஒரு சித்தனைப்போல சாகாவரம்பெற முடியும். இதற்கு சித்தர் பெருமக்களே சான்று. *ஓம் சிவாய நம!*

சிவதத்துவம்: 15: மெய்ஞானம் கூறல்:

ரவிமதி ஆற்றலால் மலர்ந்தது பிண்டமே!
 ரவிமதி ஆற்றலால் வளர்ந்தது ஊனுடல்!
 ரவிமதி ஆற்றலை மதிகொண்டு உணர்ந்திடில்;
 உணர்ந்தவன் உயிருடல் சிவகதி அடையுமே! (யரு)

ஓம் நமசிவாய!

ரவிமதி ஆற்றலால் மலர்ந்தது பிண்டமே!

“ரவி-மதி” என்று சொல்லக்கூடிய “சூரிய-சந்திர” ஆற்றலைக் கொண்டு அனைத்து உயிரினங்களும் பிறவி எடுக்கின்றன.

ரவிமதி ஆற்றலால் வளர்ந்தது ஊனுடல்!

சூரிய-சந்திர ஆற்றலைக்கொண்டு உடலானது வளச்சிதைமாற்றம் அடைகிறது. இது ஒரு அற்புதமான அறிவியல் நிகழ்வாகும். இந்த அற்புதமான அறிவியல் நிகழ்வை தன்னகத்தே அறிந்த ஒருவன்;

ரவிமதி ஆற்றலை மதிகொண்டு உணர்ந்திடில்;

இறைஞான குரு உபதேசம் கேட்டு; மனிதன் மதிக்கொண்டு சூரிய-சந்திர ஆற்றலை கிரகித்து, தனது உடல் செல்-அணு-அடுக்குகளில் உறையவைத்து, உறைந்த ஆற்றலுடன் ஒன்றிக்கலந்து, லயமாகி, இறையாற்றலை உணர்ந்திடில்;

உணர்ந்தவன் உயிருடல் சிவகதி அடையுமே:

அப்படி உணர்ந்த அவன், தனது உடலுக்குள் தெய்வீக ஆற்றல் அபரிதமாக பெருகி இருப்பதைக் காண்பான். அந்த தெய்வீக ஆற்றலை, சக்தியின் சொரூபமாக மாற்றி, தசகாரியனாக, அஷ்டமா சித்திகளை அடைந்து, சாகாவரமும் பெற்று, இறுதியில் 'சிவகதி' என்று சொல்லக்கூடிய மீண்டும் பிறவாமை நிலை அடைகிறான்.

பின்வரும் திருஅருட்பா பாடல் பொருள் காண்க:

"இரவிமதி உடுக்கள் முதல் கலைகள் எலாம் தம்ஓர்
இலேசம் அதாய் எண்கடந்தே இலங்கிய பிண்டாண்டம்
பரவமற்றைப் பொருள்கள் உயிர்த் திரள்கள் முதல் எல்லாம்
பகர் அகத்தும் புறத்தும் அகப்புறத்துடன் அப்புறத்தும்
விரவி எங்கும் நீக்கமற விளங்கி அந்தமாதி விளம்ப
அரியபேர் ஒளியாய் அ-ஒளிப்பேர் ஒளியாய்
உரவறு சின்மாத்திரமாம் திருசிறற்பலத்தே
ஓங்குகின்ற தனிக் கடவுள் ஒருவர் உண்டே கண்டீர்!"

- திருவருட்பா (15ஆ உா எயஅ).

சிவதத்துவம்: 16: மெய்ஞானம் கூறல்:

ஒன்றென எழுந்தனன் ஓம்கார நாதமாய்!
இரண்டென மலர்ந்தனன் ஊனுடல் ஆகியே!
ஐந்தென உணர்ந்தனன் பஞ்சமா பூதத்தில்;
ஆறென அமர்ந்தனன் அறிவடைந்து உய்யவே! (யசு)

ஓம் நமசிவாய!

ஒன்றென எழுந்தனன் ஓம்கார நாதமாய்!

இந்த பிரபஞ்ச இயக்க ஆற்றல் ஒன்று. அந்த ஆற்றல் சிவசக்தி ரூபமாக எழுகிறது, அது காந்த ஆற்றல். இந்த காந்த ஆற்றல், அது ஓம்கார நாதமாய் பிரபஞ்சம் முழுவதும் வியாபித்துள்ளது;

இரண்டென மலர்ந்தனன் ஊனுடல் ஆகியே!

எழுச்சி பெற்ற காந்த ஆற்றல், விண் வெளியில் இருவேறு ஆற்றலாக எழுச்சி மற்றும் கவர்ச்சி விசை கொண்டு இயங்கிக் கொண்டுள்ளது. அது, பூமியில் உயிரினங்களில் ஆண் மற்றும் பெண் தன்மை கொண்டு ஊனுடல் தரித்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஐந்தென உணர்ந்தனன் பஞ்சமா பூதத்தில்:

ஊனுடல் தரித்த இந்த மனித உடல், ஐந்து பௌதீக ஆற்றலின் தன்மையை; அழுத்தம், ஒளி, ஒலி, சுவை, மணம் ஆகிய ஐந்து தன்மாற்ற காந்த சக்தியை; தொடு உணர்வு, சுவை உணர்வு, வாசனை உணர்வு, ஒளியை பார்க்கும் உணர்வு, ஒலியை கேட்கும் உணர்வு ஆகிய ஐயுணர்வு கருவிகளான, உடல் அவயங்களைக் கொண்டு உணர்கிறது.

ஆறென அமர்ந்தனன் அறிவடைந்து உய்யவே!

பௌதிக அறிவு மேலும் எழுச்சி பெற்று, ஆறாவது உணர் அறிவு அது மெய்யுணர்வு; மெய்யுணர்வு கொண்ட மனிதனாய்; ஆறு அறிவு கொண்டு பிறவி எடுத்தது; இப்படி ஓர் உயர்நிலையில் பிறவி எடுத்த மனிதன், தன்

சிவதத்துவம் ஈக: மூலமும் விளக்கமும்

பிறவியின் நோக்கம் கண்டு, அறிவடைந்து உய்ய வேண்டும். இறை அறிவைக் கொண்டு பிரபஞ்ச ஆற்றலை கிரகித்து, மறைபொருள் உணர்ந்து, அறிவடைந்து உய்வோமாக! ஓம் சிவாய நம!

மெய்யுணர்தல் என்ற தலைப்பில் திருக்குறள் பொருள் காண்க:

"ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே

மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு." - திருக்குறள் (௩௩௩௮)

சிவதத்துவம்: 17: மெய்ஞானம் கூறல்:

ஊனுடல் தரித்தது நான்முகன் அருளினால்!
நான்முகன் யாரது? நந்தியை கேளடா!
நான்முகன் நீயலோ! நந்தியும் நீயலோ!
ஊனுடல் கடந்துவா! உண்மையை காணலாம்! (யௌ)
ஓம் நமசிவாய!

ஊனுடல் தரித்தது நான்முகன் அருளினால்:

நான்முகன் என்று சொல்லக்கூடிய பிரம்மனின் அருள் கொண்டு, ஊனுடல் தோற்றம் கொண்டது.

நான்முகன் யாரது? நந்தியை கேளடா!

படைப்பு தத்துவமாகிய "பிரம்மன்" என்பவன் யார்? என்று அறிய விரும்பினால் சிவபெருமானின் நேர் எதிரே அமர்ந்துள்ள நந்தி தேவரிடம் கேளுங்கள். அவர் குருவாக அமர்ந்து விளக்கம் அளிப்பர்.

நான்முகன் நீயலோ! நந்தியும் நீயலோ!

நான்முகன் என்பது நீயேதான், நந்தி தேவனும் நீயேதான், வேறெங்கும் தேடாதே; “அண்டத்தில் உள்ளதே பிண்டத்தில் உள்ளது” என்ற கருத்தைக் கொண்டு சிந்தனையால், அறிவால், அறிவாயாக!

ஊனுடல் கடந்துவா! உண்மையை காணலாம்!

இந்த உண்மையை அறிய வேண்டுமாயின், நீ உனது ஊனுடலை கடந்து நின்று; இறைவன்பால் சிந்தனையை செலுத்தி, உனக்குள் உள்ள அறிவையும் ஆன்மாவையும் அறிந்தால்; அனைத்து பிரம்ம இரகசியங்களும் புரிந்துவிடும், பிரம்ம தத்துவம், நந்தி தத்துவம் அறிவாய்; பின் நீ ஒரு சிவதூதுவனாக பிரம்ம இரகசியங்களை, கேட்பவர்களுக்கு ஒரு நந்தியைப்போல போதிப்பாய். நீயும் ஒரு பிரம்ம ஞானியாக, நந்தியாக, வாழ்ந்து சிவனின் திருவருளால் சிவபதம் அடைந்து உய்வுகளாக! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 18: தத்துவ ஞானம் கூறல்:

பரம்பொருள் எழுந்தது! பரத்திலே மறைந்தது!
மறைந்தது விண்ணுமாய்! எழுந்தது காந்தமாய்!
பார்ப்பவன் கண்களில் பரம்பொருள் ஆனது!
அறிவிலே பாரடா! மறைபொருள் விளங்குமே! (யஅ)

ஓம் நமசிவாய!

பரம்பொருள் எழுந்தது! பரத்திலே மறைந்தது!

பிரபஞ்சம் தனது இயக்கத்தின் மூலம் ஆற்றல் களமாக எழுகிறது; எழுந்த ஆற்றல் விரிவு அலைகளாக,

பிரபஞ்ச களத்திலே விரிந்து விரிந்து, பிரபஞ்ச களத்திலேயே மறைகிறது;

மறைந்தது விண்ணுமாய்! எழுந்தது காந்தமாய்!

அப்படி மறைந்த ஆற்றல், மீண்டும் பிரபஞ்ச களத்திலே வெற்றிடத்தில் பயணிக்க முடியாமல் சுழன்று சுழன்று விண்களாக பரிமாணம் கொள்கிறது; அப்படி பரிமாணம் கொண்ட விண்கள், பிரபஞ்ச ஆற்றலை கிரகித்து ஆற்றல் கொண்ட விண் துகள்களாக பரிமாணம் கொள்கிறது; இந்த விண்கள், மீண்டும் பிரபஞ்ச களத்தில் எழுச்சிபெற்று, பயணித்து, கரைகிறது, மறைகிறது. இத்தொடர் நிகழ்ச்சியில், ஆற்றல் கொண்டு “மறைந்தது விண் துகள்களாகவும்”, “எழுந்தது காந்தமாகவும்”, இவ்வாறாக பிரபஞ்ச இயக்கம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டே இருக்கிறது.

பார்ப்பவன் கண்களில், பரம்பொருள் ஆனது!

இதை நாம் சிவசக்தி ரூபமாக பார்க்கிறோம். அப்படி சிவசக்தி ரூபம் தரித்த விண்கள்; தனது இயக்கத்தில் விரிந்து சுழன்று, தணிந்து காற்று அணுக்களாக பரிணாமம் கொள்கிறது; இது தனது இயக்கத்தில் எழுச்சி பெற்று கரைந்து சுழன்று, மீண்டும் பிரபஞ்ச ஆற்றலை கிரகித்து தனது அடர்த்தியில் நிலையில் பலவாறாக பரிணாமம் கொள்கிறது; பலவாறாக பரிணாமம் கொண்ட காற்று அணுத்துகள், தனக்கென்று தனித்தன்மை பெற்று, தனது நிலையில் எழுச்சிபெற்று, சுழன்று, தணிந்து, கரைகின்றபோது,

ஆற்றல் மிகுந்த காற்றணுக்கள், ஆற்றல் குறைந்த காற்றணுக்களை கிரகித்து, ஒன்றோடு ஒன்று இணைகின்றபொழுது, காற்றணுக்கள் சிதைவுற்று, வெப்ப கனல் கொண்ட தீப் பிழம்பாக “நெருப்பின்” தோற்றம் பெறுகிறது. இத்தீப் பிழம்பு விண்வெளியில் கரைந்து தணிகிறது; தணிந்த வெப்ப காற்று, பிரபஞ்ச ஆற்றலை கிரகித்து, ஆற்றல் மிகுந்து, அது அடர்த்தி நிலையில் குறைந்த காற்றை கிரகித்து, தன்மாற்றம் அடைந்து அது ‘நீர்’ என்ற பரிணாமம் கொள்கிறது. இந்த நீர் பௌதீகம் மீண்டும் பிரபஞ்ச ஆற்றலை கிரகித்து, ஆற்றல் மிகுந்து, வெப்ப சலனமுற்று, தணிந்து, உறைகிறது. உறைந்த நீர் பௌதீகமானது பிரபஞ்ச ஆற்றலை கிரகித்து, எழுச்சி பெற்று, விரிவடைந்து, வெப்ப காற்றை கிரகித்து உறைந்த, பூமியின் தற்சுழற்சி இறுக்கத்தில் அது உடைந்து, தீப்பிழம்பாக, நெருப்பு குழம்பாகிறது. நெருப்புக்குழம்பு எழுச்சிபெற்று விரிந்து, படர்ந்து, காற்றுடன் உறவாடி, வெப்ப சலனமுற்று, தணிந்து, ‘மண்’ என்ற பரிமாணம் அடைகிறது. ‘மண்’ பஞ்ச பௌதிகத்தின் கடைநிலையாகும். இவ்வாறாக பஞ்ச பௌதிக ஆற்றல் பரிணாமம் அடைகிறது.

இந்த ஐந்து பௌதிக தத்துவமே, பஞ்ச பௌதிகம் என்றும், அதனை வரிசைப்படியே விண், காற்று, நெருப்பு, நீர், மண் என்றும், இதுவே, இருப்பு நிலையாக இருந்த சிவம் எழுச்சி பெற்று, ஓம் காரமாய் விரிந்து, பஞ்ச

பௌதிக தன்மையடைந்ததை பஞ்சாட்சர மந்திரமாக “ந-ம-சி-வ-ய” நாமம் தரித்தது சிவம்.

ந - மண்	(விண்+காற்று+நெருப்பு+நீர்+மண்)
ம - நீர்	(விண்+காற்று+நெருப்பு+நீர்)
சி - நெருப்பு	(விண்+காற்று+நெருப்பு)
வ - காற்று	(விண்+காற்று)
ய - விண்	(விண்)

அறிவிலே பாரடா! மறைபொருள் விளங்குமே!

இவ்வாறு நாம் நமது அறிவைக்கொண்டு ஆராய்ந்து பார்த்தால் பிரபஞ்சத்தின் இயக்குத்தத்துவமே, பரம்பொருளின் தத்துவமாகவும், பிரபஞ்சத்தின் தன்மாற்றத் தத்துவமாகவும் கண்டு “மறைபொருள் தத்துவம்”, “சிவதத்துவம்” கண்டு ஆனந்தம் அடைவீர்களாக. ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 19: தத்துவ ஞானம் கூறல்:

காந்தமே கடவுளாய் கந்தனின் வடிவமாய்;
அறுமுகன் ஆனது ஐயனின் ரூபமே!
விண்ணிலே ஐந்துமாய் மண்ணிலே ஆறுமாய்;
மலர்ந்தருள் புரிந்தது! அறிவடைந்து உய்யவே! (யசு)
ஓம் நமசிவாய!

காந்தமே கடவுளாய் கந்தனின் வடிவமாய்;

மேற்கண்ட பாடல் எண் 17-ன் விளக்கம் கண்டு, காந்த தத்துவம் காண்போம்; காந்தம் என்ற சொல்லை “கந்தன்” என்றும், “கந்தக் கடவுள்” என்றும் அழைக்கிறோம். பிரபஞ்ச ஆற்றல் களத்தில் ஈர்ப்பு மற்றும்

எதிர் விசை கொண்ட ஆற்றலை “காந்த ஆற்றல்” என்றும், இந்த காந்த ஆற்றல், பிரபஞ்ச களத்தில் கரைகின்றபொழுது அது அழுத்தம், ஒளி, ஒலி, சுவை, மணம், என்ற ஐந்து விதமான தன்மைகளை பெறுகிறது. இத்தன்மைகளைக் கொண்டே பஞ்ச பௌதிகங்கள் தோற்றம் பெருகிறது.

அறுமுகன் ஆனது ஐயனின் ரூபமே!

இத்தன்மாற்றம் வான்வெளியில் பஞ்ச பௌதிகங்களில் அழுத்தம், ஒளி, ஒலி, சுவை, மணம் என்ற ஐந்து தன்மைகளாகவும்; அதே காந்த ஆற்றல் பூமியில் உயிரினங்களில்; அழுத்தம், ஒளி, ஒலி, சுவை, மணம், மனம் என்று ஆறு உணர் அறிவாக “அறுமுகன்” தோற்றம் பெற்று; ஆறுமுகனாக மலர்ந்ததும் அருள் புரிந்ததும் “ஐயனின் ரூபமே” ஆகும்; ஆறு அறிவு கொண்டு ஐயனின் ரூபம் தரித்தவன் “மனிதன்” ஆவான். இவ்வாறாக மலர்ந்தது அருள் புரிந்தது, அறிவடைந்து உய்வதற்காகவே ஆகும். இந்த உண்மை நிலைக் கண்ட ஒருவன், தன்னிலை விளக்கம் கண்டு, அவன் அறிவடைந்து உய்வான்! *ஓம் சிவாய நம!*

சிவதத்துவம்: 20: தயிழ்-எழுதும்-இறையும்:

ஓராறாய் எழுந்தனன் உணர்அறிவுமாய்! கந்தனாய்!
ஈராறாய் விரிந்தனன் உயிர்எழுத்துமாய்! காந்தமாய்!
மூவாராய் மலர்ந்தனன் மெய்எழுத்துமாய்! ஈசனாய்!
நாலாறாய் நவின்றனன் ஈரெட்டொடு இருநூற்றில்! (உய)

ஓம் நமசிவாய!

ஓராறாய் எழுந்தனன் உணர்அறிவுமாய்! கந்தனாய்!

ஆதி சிவன் அருளால், பிரபஞ்ச இயக்க நாதத்தில், எழுந்த ஓசையை கொண்டும்; உயிர்களின் பலவிதமான பரிணாமத்தை எடுத்து காட்டும் விதமாக வரிவடிவம் கொண்ட “தமிழ் எழுத்துக்கள்” பிரபஞ்ச இயக்க அறிவு, ஆன்மாவோடு கலந்த அறிவியலின் ஓர் உச்சகட்ட வரையறையாகும்.

உயிரின தன்மாற்றத்தில், ஓர் அறிவு முதல், ஆறு அறிவு வரை கொண்ட பரிணாம வளர்ச்சியே நாம் பார்க்கும் அனைத்து உயிர் தோற்றமும் ஆகும். ஆறு உணர் அறிவு கொண்ட உயிர், தனது தேவையை பூர்த்தி செய்ய வேண்டி எழுந்த எழுச்சியே “உயிரின தன்மாற்ற தத்துவம்”. இந்த உயிரின பரிணாம வளர்ச்சி, காந்த தத்துவத்தை அடிப்படையாக கொண்டே அமைந்துள்ளதைக் காண்க.

காந்த தத்துவத்தை விளக்கி காட்ட, வடிவம் கொண்ட உருவமே “காந்த கடவுள்”, காந்தம் மருவி ‘கந்தனாக’ கட்சி வடிவமாக்கி காட்டிய விதம், நமது ஆன்றோர்களின் “காந்த தத்துவ அறிவு” வியப்பிற்குரியதே.

ஈராறாய் விரிந்தனன் உயிர்எழுத்துமாய்! காந்தமாய்!

காந்தத்தின் ஓசை, ஈராறாய் ($2 \times 6 = 12$), பன்னிரண்டாய், பன்னிரண்டு சப்த நாதங்களாய் பரிணமித்த நாதஒலி, உயிர்களின் சப்த நாதமாகவும் ஓசைகளாகவும், அவை தமிழ் உயிர் எழுத்துக்களாகவும்

ஒலிவடிவம் கொண்டு; பூமியின் கால ஓட்டத்தில், வான்காந்த களத்தில், உயிர்கள் ஜனனம் அடைவதற்கு ஏதுவாக, பனிரெண்டு காலமாகவும், அவை பனிரெண்டு மாதங்களாகவும்; வான்களத்தில் காணுகின்ற விண்களின் எழுச்சி-சேர்க்கை-விலகல் இவைகளைக் கொண்டு வரிவடிவம் கொண்டவை “தமிழ் உயிர் எழுத்துக்கள்”.

வான்காந்த களத்தில் அணுக்களின் சேர்க்கையால் பன்னிரண்டு ஆற்றல் அணுக்களை (எலக்ட்ரான்களை) கொண்டு இயங்குகிறது ‘காந்தம்’.

பனிரெண்டு உயிர் எழுத்துக்கள் மற்றும் பன்னிரண்டு ஆற்றல் அணுக்களை கொண்ட காந்தம் இவை இரண்டிற்கும் உள்ள தொடர்பை எண்ணிப் பார்க்க எத்தனை ஆனந்தம்!

மூவாராய் மலர்ந்தனன் மெய்எழுத்துமாய்! ஈசனாய்!

மூவாராய் ($3 \times 6 = 18$), மூன்று ஆறாய், பதினெட்டாய், மலர்ந்துள்ள தமிழ் ‘மெய்’ எழுத்துக்கள் ‘முடிவுறு’ எழுத்துக்களாகவும்; ஆதியந்தம் (ஆதி+அந்தம்), ஆதியந்தத்தில் தமிழ் ‘மெய்’ எழுத்துக்கள் ‘அந்த’ எழுத்துக்களாகவும் வரையறை பெற்றுள்ளதைக் காண்க.

ஆறு அறிவு கொண்ட மனிதன் ‘அந்த’ எழுத்துக்களைப் போன்று; ஆன்மாவின், அறிவின் உயர் நிலையில் 18 படிநிலைகளைக் கடந்து, பிரபஞ்ச களத்தில் தன்னை ஐக்கியப்படுத்தி, ஆன்மாவை அந்தமாக்கி

அறிவடைந்து, சித்தனாகி, முடிவில் சிவனாய், ஈசனாய் அமர்வான்.

இவ்வாறு, தமிழின் அந்த எழுத்துக்களாய் மெய் எழுத்துகள் 18ம், ஈசன் நிலை அடையும் படிநிலைகள் 18ம் இவை இரண்டிற்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் காண்க.

ஒருவன் 'சிவ' தன்மையை அடைந்து, கடை நிலையில் 'ஈசனாய்' காட்சியளிப்பதும். இப்படி சிவதத்துவத்தை (அறிவடைதல் தத்துவத்தை) பறைசாற்றும் வகையில் தமிழ் 'மெய்' எழுத்துக்கள் 18 அமைவதை காண்க. இது போன்று உலகில் வேறொரு மொழி உளதோ?

நாலாறாய் நவின்றனன் ஈரெட்டொடு இருநூற்றில்!

நாலாறாய் நவின்றனன் (4x6=24):

ஆன்ம தத்துவம் 24, அவை முறையே: பூதங்கள் 5 (நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, விண்); ஞானேந்திரியங்கள் 5 (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி); கர்மேந்திரியங்கள் 5 (வாய், கை, கால், மலவாய், கருவாய்); தன்மாத்திரைகள் 5 (சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம்); அந்த கரணங்கள் 4 (மனம், அறிவு, நினைவு, முனைப்பு). இந்த 24 ஆன்ம தத்துவங்களை உலக மக்களுக்கு நவில, விவரித்து சொல்ல:

ஈரெட்டொடு இருநூற்றில்: (8+8+200 = 216):

உயிர்மெய் எழுத்துக்கள், உயிரும்-மெய்யுமாக, ஆணும்-பெண்ணுமாக, விந்து-நாதமாக, ஆதி-யந்தமாக,

பார்வதி-பரமசிவனாக, இணைந்து அர்தநாரீஸ்வரியாக 216 எழுத்துக்கள் ஒலிவடிவம் வரிவடிவம் கொண்டு நவின்றிருக்கும் எனது தாய்த் தமிழ் மொழியின் 'உயிர்மெய்' எழுத்துக்களின் தோற்றத்தை யான் என் சொல்லி பறைசாற்றுவேன்! *ஓம் சிவாய நம!*

சிவதத்துவம்: 21: தத்துவ ஞானம் கூறல்:

ஈசன்காண வேண்டுமென்று வேசம்போடும் நீசனே!
பாசம்நேசம் கொண்டுநீ காசவேண்டி வாழ்கிறாய்!
மாசில்லாத ஈசனை பகலிரவு தேடியே;
காசமுட்டை கட்டிநீயும் காசிசென்று மாள்கிறாய்! (உயக)
ஓம் நமசிவாய!

ஈசன்காண வேண்டுமென்று வேசம்போடும் நீசனே!

தூய மனம் கொண்டு, மாசு அற்று, அகத்திலே காணவேண்டிய ஈசனை; புலன்களால் காணமுடியாத பரம்பொருளைக் காண வேட்கை கொண்டு, வேடம் தரித்து, கோயில், குளம் என்று ஊர் ஊராகச் சென்று, சிவாலயங்களை தொழுது, சிவனடி சரணம் என்று சொல்லி, பக்தி மார்க்கத்தின் புரிதல் அறியாமல், ஆன்மீக வேடம் தரித்து வாழும் நீசர்களே!

பாசம்நேசம் கொண்டுநீ காசவேண்டி வாழ்கிறாய்!

மனதிலே பாசம் நேசம் கொண்டு; பந்த பாசம் கொண்ட நபர்களை, அவர்களை காக்க, காச வேண்டி பல செயல்கள் மேற்கொண்டு, அறுசுவை உணவு உண்டு, லௌகீக வாழ்க்கை வாழ்ந்தால், மாசற்ற ஈசனை எப்படி காண முடியும்?

மாசில்லாத ஈசனை பகலிரவு தேடியே;

மன மாயையிலிருந்து விடுபட்டு; மனதில், ஆன்மாவில் மாசு அற்று நின்றால் ஈசனை காணமுடியும் என்ற சிறு சிந்தனைகூட இல்லாமல்; மாசில்லாத ஈசனை காண வேண்டும் என்று ஆசை கொண்டு பகல் இரவு என்று பாராமல் ஓடி திரிவதனால் என்ன பயன்?

காசுமூட்டை கட்டிநீயும் காசிசென்று மாள்கிறாய்!

சில மூடர்களின் வேடிக்கை வார்த்தைகளை நம்பி; வாழ்வின் நலனுக்காக, குடுப்பத்திற்காக சிரமப்பட்டு சேர்த்து வைத்த காசு எல்லாம் மூட்டை கட்டி, ஈசனை காண காசி, ராமேஸ்வரம் என்று பயணம் செய்தால் சிற்றம்பலநாதர் தரிசனமும் பேரம்பலநாதர் தரிசனமும் கிட்டுமோ? மரணமில்லா பெருவாழ்வின் மார்க்கம் காணாது வீணை மாண்டுபோகின்றீர்!

ஈசனை காணும் வழியை வெளிப்படையாக வள்ளலாரும், எளியவழியில் தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷியும், மனிதனின் வாழ்வு சிறப்படைய, சித்தர்கள் வழி நின்று, மனிதனாய்ப் பிறந்த எவரும் அறிவடைந்து உய்ய; திருஞான சம்பந்தரைப்போல அறிவுக்கு ஆலயங்கள் அமைத்து, மனிதன் ஞானமடையும் வழிமுறைகளை செவ்வனே காட்டியுள்ளனர். அவர்கள் காட்டிய ஞானப்பாதையை பாருங்கள்! அறிவிலே மேன்மையும், வாழ்விலே வெற்றியும், ஞானமும் அடைவீர்களாக! ஓம் சிவாய நம!

பின்வரும் திருஞானசம்பந்தர் அருளிய சீதவாரப்பாடல் காண்க:

வாசி தீரவே, காச நல்குவீர்
மாசின் மிழலையீர், ஏச லில்லையே! 1.92.1

சிவாக்கியர் சிவவாக்கியம் பாடல்களின் ஞானம் காண்க:

கோயிலாவது ஏதடா! குளங்கலாவது ஏதடா!
கோயிலும் குளங்களும் கும்பிடும் குலாமரே!
கோயிலும் மனத்துளே! குளங்களும் மனத்துளே!
ஆவதும் அழிவதும் இல்லை! இல்லை! இல்லையே!

– சிவவாக்கியம் (௩௮௫)

பூசைபூசை என்றுநீர் பூசைசெய்யும் பேதைகாள்!
பூசையுன்ன தன்னிலே பூசை கொண்ட தெவ்விடம்?
ஆதிபூசை கொண்டதோ? அனாதிபூசை கொண்டதோ?
ஏதுபூசை கொண்டதோ? இன்னதென்று இயம்புமே!

– சிவவாக்கியம் (௩௮௭)

சிவதத்துவம்: 22: தன்னிலை விளக்கம் கூறல்:

அந்திசந்தி முந்தியில் அமர்ந்திருக்கும் எம்பிரான்!
முந்திவந்ததா லவன் முருகனென்ற நாமமோ!
முந்திவந்த தாரடா? முட்டிநின்ற தாரடா?
முட்டையில் புகுந்துநின்று மூப்படைந்த தாரடா? (௨௮௨)
ஓம் நமசிவாய!

அந்திசந்தி முந்தியில் அமர்ந்திருக்கும் எம்பிரான்!

அந்தி, சந்தி, முந்தி என்று சொல்லக்கூடிய
இடங்களில் அமர்ந்திருக்கக்கூடிய எம்பிரான் விநாயக
பெருமான். அவன் பஞ்ச பௌதிகங்களின் கூட்டாகவும்,
பஞ்ச பௌதிக அறிவாகவும் இருக்கும் இறை
சொருபமாகும்.

முந்திவந்ததா லவன் முருகனென்ற நாமமோ!

அந்த இறை சொரூபம், பஞ்ச பௌதிக ஆற்றல் எழுச்சி பெற்று, ஆற்றல் களமாக, காந்த ஆற்றலாக, காந்த கடவுளாக, கந்தனாக, பஞ்ச பௌதிக அறிவாக, அறிவிலே உயர்ந்து, ஆறாம் நிலை அறிவில், சிவனருளால் “பாலமுருகனாக” ரூபம் தரித்து எழுகிறான்.

முந்திவந்த தாரடா? முட்டிநின்ற தாரடா?

அப்படி பஞ்ச பௌதிகங்களின் கூட்டாக இருந்து ஊனுடல் தரித்தது யார்? ஆறு அறிவு கொண்டு எழுந்த தோற்றம் எது? நாத-விந்து நாடகத்தை நடத்தியது யார்? நாத-விந்து நாடகத்தில் முந்திச் சென்றது யார்? கரு முட்டையில் முட்டி நின்றது யார்?

முட்டையில் புகுந்துநின்று மூப்படைந்த தாரடா?

கருமுட்டையில் முட்டி மோதி உட்புகுந்து, கரு கலையாமல் நின்று, மூப்பு அடைந்து, பிறவி எடுத்தது யார்? இவைகளின் உண்மை நிலை அறிந்து; அண்டத்தில் உள்ள அனைத்தும், அனைத்து ஆற்றலும் கொண்டு பிண்ட ரூபம் தரித்தது நானேதான் என்றும்; என்னுளே, என்னையே இறை சொரூபமாக பார்த்து, இறை சொரூபமாக அவதாரம் தரித்ததும் நானேதான்! என்று எவன் ஒருவன் உணர்கின்றானோ அன்றே, அப்பொழுதே, அக்கணமே அவன் இறைசொரூபமாகிறான். ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 23: ரசவாத ஞானம் கூறல்:

ஆடுகட்டும் அண்ணனே! மாடுகட்டும் மன்னனே!
வீடுகட்டும் வீணனே! மாதுகட்டும் மடையனே!
உப்புக்கட்டிக் கொண்டு நீ உடலைகட்டிக் கொள்ளடா!
மனத்தைக் கட்டிக்கொண்டு நீ மயக்கம்நீங்கி வாழலாம்! (உய்ந்)
ஓம் நமசிவாய!

ஆடுகட்டும் அண்ணனே: வயதில் மூத்தவனை, அறிவில் உயர்ந்தவனை, அண்ணன் என்று கூப்பிடும் வழக்கம் கொண்ட தமிழன். ஆடுகளின் பெருமையை கண்டு அதனை பழக்கி வீடுகளில் வளர்த்து, அதனின் கழிவை நிலத்திற்கு உரமாக்கி, ஆட்டின் பாலை குழந்தைகளுக்கு கொடுத்து உடல் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்தினர் அண்ணன் மார்கள்!

மாடுகட்டும் மன்னனே: மாடுகளின் பெருமையை உணர்ந்த மனிதன், அவைகளை பழக்கி, பசும் பாலை குழந்தைகளுக்கு உணவாகவும், கோமியத்தை மருந்தாகவும், மாடுகளின் சாணத்தை விளைநிலங்களுக்கு உரமாகவும்; எருது மாடுகளைக் கொண்டு உழவு செய்து, உணவை உற்பத்தி செய்து, பசியின் கொடுமையை போக்கி மக்களை காத்தான் விவசாயி! அவனே மன்னன்! இல்லை! இல்லை! அவன்தான் மன்னன்!

வீடுகட்டும் வீணனே: இயற்கையின் தட்பவெப்ப நிலையில் இருந்து தன்னை காத்துக்கொள்ளவும், ஓய்வு எடுக்கவும்; உழைக்கும் இடத்தில் தனது தேவைக்கேற்ப, சிறிய அளவிலான கொட்டகை அமைத்தும்; பெண்கள்,

குழந்தைகள், மற்றும் வயது முதியவர்கள் இருப்பின்; மண் சுவர், விழல், கீற்று, ஓலை கொண்டு மேடான இடத்தில் வீடு அமைத்து வாழ்ந்தான் விவசாயி. பெரிய அளவிலான பல வசதிகள் நிறைந்த வீடு கட்டுதல் ஏன் எதற்காக என்பதை சிந்தனையில் கண்டு தெளிக!

மாதுகட்டும் மடையனே: தமிழன் தன் வாழ்வியலுக்கு ஏற்ற ஒரு பெண்ணை துணையாக கொண்டு வாழ்வான். தனது வசதிக்கும் அந்தஸ்துக்கும் ஏற்ற பெண்ணை தேடி அடைவது தமிழரின் மரபு அன்று. தமிழனின் வாழ்வியலை சற்று பின்னோக்கி சென்று பார்த்தால் பல உண்மை புரியும். தற்காலத்தில் தனது குடும்ப பெருமைக்கும் பொருளாதார வசதிக்கும் ஏற்ற பெண்ணை மணமுடித்தல் என்பது ஏன்? என்று சிந்தனையில் அறிந்து கொள்க!

காட்டில் வாழக்கூடிய ஆடு, மாடு இவைகளை பிடித்து கொண்டுவந்து கட்டினான், வளர்த்தான், விவசாயம் செய்ய. இயற்கை சூழலில் இருந்து தன்னை காக்க வீடு கட்டினான். ஆனால் மாது கட்டினான் ஏன் எதற்காக? 'மாது' கட்டும் பொருளா? இல்லை கட்டும் விலங்கினமா? உன்னை உலகில் படைத்து 'பெண்'; உன் உடன் இருந்து உறவாடி வாழ்வியலை கொடுத்ததும் 'பெண்'. பிறவியை அருளும் பெண் "பிரம்ம ரூபம்" தரித்தவள் ஆயிற்றே! பிரம்ம ரூபம் தரிக்கும் பெண் கடவுளின் அவதாரம் அல்லவா? கடவுளை பிடித்து கட்டுவது வழக்கமா? இல்லை பழக்கமா? இது ஆளுமையா? இல்லை அகந்தையா? ஒன்றும்

புரியவில்லை. ஆனால், அகந்தை கொண்டவன் அழிவான் என்பது மட்டும் நிச்சயம்.

உப்புக்கட்டிக் கொண்டுநீ உடலைகட்டிக் கொள்ளடா!

இயற்கை வாழ்வியலை தனதாக்கிக்கொண்ட தமிழன் அறிவின் உயர்வால் ஞானம் அடையும் வழி கண்டான். உணவில் உப்பிட்டு உண்ட தமிழன், அந்த உப்பை கட்டி, உடலை கட்டும் வித்தையும் கண்டான்.

மனத்தைக் கட்டிக்கொண்டுநீ மயக்கம்நீங்கி வாழலாம்!

உடலைக் கட்டி, மனதை கட்டி, மன மாயையை வென்று, மயக்கம் நீங்கி, மாசு அற்று மாசு அற்ற மகேஸ்வரனாய் வாழும் கலை கண்டு வாழ்ந்தான். தமிழா! சிவதத்துவம் பயின்று, சிவகலைகள் பயின்று, நீயும் ஒரு மாசு அற்ற மஹேஸ்வரனாய் மரணம் வென்று வாழ்வாயாக! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 24: ரசவாத ஞானம் கூறல்:

வனத்திலே வாழ்பவன் வனமகன் ஆகலாம்!
குணத்திலே வாழ்பவன் குலமகன் ஆகலாம்!
குலமகன் வனமகன் குருதியில் விளைந்ததே;
குருதியை கொள்ளுடா! குமரனை காணலாம்! (உய்சு)
ஓம் நமசிவாய!

வனத்திலே வாழ்பவன் வனமகன் ஆகலாம்!

வனத்தில் வாழும் ஆண் மகனை “வனமகன்” என்று அழைக்கிறோம். நகரத்தில், குணம் கொண்டு

வாமும் ஆண் மகனை “குலமகனாக” பார்க்கிறோம். ஒருவன் காட்டில் வனமகனாக வாழ்பவனாக இருந்தாலும் அவன் தற்சார்பு வாழ்க்கைக் கொண்டு, தன் இனத்தை காக்கவும் குணம் கொண்டவன் ஆவான்.

குணத்திலே வாழ்பவன் குலமகன் ஆகலாம்!

தற்கால நாகரிக வாழ்க்கையில், சமூக சூழலுக்கு ஏற்றவாறு தன்னை மாற்றிக்கொண்டு, நாகரிக வாழ்கை என்று கூறிக்கொண்டு, பிற பொருள் கவர்ச்சியில் மோகம் கொண்டு, பிறரை கவரக்கூடிய குணங்களைக் வளர்த்துக்கொண்டு, தற்சார்பு வாழ்க்கையைக்கூட வாழ வழி தெரியாது வாமும் நகரவாசி, அவன் கவர்ச்சியைக் கண்டு, அவனை ஒரு குலமகனாக பார்த்து பரவசம் அடையும் இந்த “கேடு அறியாது கெடும்” கேடு கெட்ட சமூகம்.

குலமகன் வனமகன் குருதியில் விளைந்ததே;

எப்படி இருப்பினும், இந்த நாட்டில் வாமும் நாட்டுவாசியும், குலமகனும்; காட்டில் வாமும் காட்டுவாசியும், வனமகனும்; பிறப்பும் இறப்பும் ஒன்றாய், மனிதனின் குருதியில் விளைந்ததே ஆகும்.

குருதியை கொள்ளுடா குமரனை காணலாம்!

குருதியின் நிறமுடைய ‘செந்தூரங்களை’, சித்தர் பெருமக்கள் வழிநின்று வாமும், பாரம்பரிய மருத்துவர்கள் மூலமாக, அவர்களின் வழிகாட்டுதலின்படி உட்கொண்டு வந்தால்; உடல் கட்டு கொண்டு, நரை-திரை-மூப்பு அகன்று, என்றும் இளமையாக, சிவபெருமானால்

அவதாரம் கொண்ட திருக்குமரனைப்போல என்றும்
குமரனாய் நீடித்து வாழலாம். ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 25: ரசவாத ஞானம் கூறல்:

ஆலால கண்டனே! திருநீல கண்டனே!
கொள்ளடா உப்பதை கொன்றுதான் கொள்ளடா!
உண்டதால் என்னவோ உப்புளி அப்பனாய்;
முப்புவாய் தோன்றியே முக்தியை அருளுவாய்! (உயிரு)
ஓம் நமசிவாய!

ஆலகால விஷத்தை உட்கொண்டதால்
சிவபெருமானை “ஆலாலகண்டன்” என்று சொல்லி
சிவனை தொழுவர். அப்படி ஆலகால விஷம்
உட்கொண்டதால் சிவனுக்கு திருநீலகண்டன்
என்றொரு பெயரும் உண்டு. சிவபெருமான் ஏன்
ஆலகால விஷத்தை உட்கொள்ள வேண்டும்?
அப்படி விஷத்தை உட்கொண்ட ஈசனுக்கு ஏன்
திருநீலகண்டன் என்று பெயர் சூடவேண்டும்? ‘திரு’
என்றால் ‘அழகு’ என்று பொருள், ‘நீலகண்டன்’
என்பது; நீல: நீல வர்ணம், கண்டர்: துருசு;
நீலவர்ணம் கொண்ட உப்பு, இதனை துருசு,
மயில்துத்தம், பச்சை, நீலவண்ணன், நீலகண்டன்,
நீலகண்டர் மற்றும் பல பெயர்கள் உண்டு. இந்த உப்பு
விஷத்தன்மை கொண்டதாக இருக்கும். இதனை
நேரடியாக உண்டால், உடல் நீலநிறம் பூண்டு மரணம்
சம்பவிக்கும். ஆனால் இந்த உப்பை, சித்தர்
பெருமக்கள் வழி நின்று, அதனை தரம், திறம்

மாற்றினால், அது 'முப்பு' என்று சொல்லக்கூடிய 'காயகல்ப' மருந்தாக மாறும். இது அனைத்து உடல் நோய்களையும் தீர்க்கவல்லது. இந்த முப்புவை உட்கொண்டால், அது காயசித்தியை கொடுக்கும். யோகத்தில் ஆழ்ந்து ஒருவன் மரணமில்லா பெருவாழ்வை பெறமுடியும். அப்படி இந்த காயகல்ப மருந்தை செய்து முடித்தவர்கள் சித்தர்களின் ஆசி பெற்றவர் ஆவர்.

இந்த காயகல்ப 'முப்பு' மருந்து முப்பெரும் குணம் கொண்டதாகும். முப்பெரும் குணம் கொண்ட உப்புக்களை, சித்தர் மருத்துவம் 'முப்பு' என்றும் பொருள்கூறும். மேலும், உப்பு+புளி+அப்பன் (நெருப்பு) = உப்புளியப்பன் என்றும் உப்புளியப்பன் தன்மை கொண்ட இந்த முப்புவை உண்டவன் "உப்புளியப்பன்" ஆவான். சாகாவரம் கொண்ட அவனை "உப்பிலியப்பன்" என்றும், அவனை திருமாலின் அவதாரமாகவும் காண்பர்.

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 26: ரசவாந ஞானம் கூறல்:

கற்பக விருட்சமே! கலியுக நாதனே!
 கற்பூரம் கொண்டு வா காணலாம் வித்தையை!
 கற்பக ரூபமாய் கோரக்கர் காணலாம்!
 கற்பம்நீ உண்டுவா கலியுகம் வாழலாம்! (௨௮௬)

ஓம் நமசிவாய!

கற்பக விருட்சமே! கலியுக நாதனே!

ஆறு அறிவு கொண்ட மனிதன் பிற உயிரினங்களைப் போல மாண்டுபோகக் கூடாது, மனிதன் தன் அறிவால் உயர்ந்து, ஞானமடைந்து, மரணமிலாப் பெருவாழ்வு அடைதல் வேண்டும். அதற்கான இயற்கையின் தோற்ற வடிவமே மனிதன். மனிதன் தன் ஆறாவது அறிவின் சிறப்பைக் கொண்டு, தனது வாழ்வை, ஒரு கற்பக விருட்சமாக! கலியுக நாதனாக! வாழ்தல் வேண்டும்.

கற்பூரம் கொண்டுவா காணலாம் வித்தையை!

நாம் கற்பூரத்தை எரித்து, அந்த ஜோதியை காட்டி இறைவனை வழிபடுவோம்; ஆனால் சித்த மருந்துவர்கள் கற்பூரத்தை கட்டி, உயிர் காக்கும் கற்ப மருந்துக்களை செய்து, அதன் மூலம் கொடிய நோய்களைப் போக்கியும், கற்ப மருந்துகளை உண்டு உடலை கட்டி, உயிரை கட்டி, நரை-திரை-மூப்பு இவைககள் அணுகாதும் வாழ்வர்.

கற்பக ரூபமாய் கோரக்கர் காணலாம்!

கற்ப மருந்துகளை உண்டு வந்தால், காயசித்தி, யோகசித்தி அடைந்து, கற்பக ரூபமாய் காட்சியளிக்கும் சித்தர் கோரக்கர் தரிசனம் காண்பாய்.

கற்பம்நீ உண்டுவா கலியுகம் வாழலாம்!

சித்தர்கள் காட்டிய 'கற்பம்' உண்டு வந்தால், நாமும் சித்தர்களை போலவே, கலியுகம் வாழும் வழியும் கிட்டும்.

ஓம் சிவாய நம!

சித்தர் கோரக்கர் அருளிய நூல்கள்:

1. கோரக்கர் மலை வாகடம் 200
2. கோரக்கர் சந்திரரேகை 200
3. கோரக்கர் நமனாசத் திறவுகோல் 100
4. கோரக்கர் முத்தாரம் 91
5. கோரக்கர் இரவிமேகலை 75
6. கோரக்கர் நாதபேதம் 25
7. கோரக்கர் போகநாதர் கற்ப சூத்திரம் 18
8. கோரக்கர் வைப்பு
9. கோரக்கர் மருத்துவம்
10. கோரக்கர் காலமேகம்
11. கோரக்கர் மராலி வரதம்

சிவதத்துவம்: 27: ரசவாந ஞானம் கூறல்:

சூலத்தில் சுருண்டது ஞானத்தின் கனியலோ!
சூலமே சுருண்டது ஞானத்தின் சாற்றினால்!
சூலத்தை சுடரிடு செவ்வீரம் சேர்த்திடு!
சூலமே சிவந்திடும் ஞானத்தை பாரடா! (உயௌ)

ஓம் நமசிவாய!

சூலத்தில் சுருண்டது ஞானத்தின் கனியலோ!

இரும்பினை தமிழ் சித்தர்கள் ‘அயம்’ என்று சொல்வார்கள். அயத்தினால் செய்யப்பட்ட திரிசூலத்தை கொண்டவன் அம்மன். அம்மன் கோயிலின் முன் திரிசூலத்தை வைப்பர். அந்த திரிசூலத்தில் பக்தர்கள் ஞானகனியாகிய, எலுமிச்சை கனியை சூலத்தில் சொருகி வைப்பர். சூலத்தில் சொருகிய பழங்கள் ஒரு சில நாட்களில் சுருண்டு உதிர்ந்துவிடும்.

சூலமே சுருண்டது ஞானத்தின் சாற்றினால்!

பல சித்து விளையாட்டை காட்டக்கூடிய, எலுமிச்சை பழத்தை 'ஞானக்கனி' என்றும் கூறுவர். அந்த எலுமிச்சை பழச்சாற்றில் அயத்தை சிறு துகள்களாக சிலகாலம் போட்டு வைத்தால், அயம் தன் அடர்த்தி தன்மையை இழந்து, சுருண்டு, நயந்து, சிவந்து போகும்.

சூலத்தை சுடரிடு செவ்வீரம் சேர்த்திடு!

சூலமே சிவந்திடும் ஞானத்தை பாரடா!

பிறகு அந்த அயப்பொடியில் சிறிது கட்டிய வீரம் சேர்த்து, கல்வத்தில் இட்டு, பழச்சாற்றால் அரைத்து, புடமிட்டு எடுக்க, அயம் மேலும் சிவந்து செந்தூரமாகும். இந்த “அயச்செந்தூரத்தை” சித்தர்கள் வழிநின்று வாழும் சித்த வைத்தியர்களின் ஆலோசனைப்படி உட்கொண்டு வந்தால், உடல் கட்டுண்டு, ஞானமடைவதற்கான வழியும் கிட்டும். ஞானவழி நின்று, சித்தனாய்! சிவனாய்! மக்களுக்கு அருள் தொண்டாற்றி மகிழ்வீராக!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 28: ரசவாத ஞானம் கூறல்:

செம்மொழி வரைந்தது செம்பொன் அல்லவோ!

செம்பொன் மடிந்தது கெந்தியால் அல்லவோ!

கெந்தி உட்கொண்டது சூதமும் அல்லவோ!

சூதம் உட்கொண்டவன் சூரியன் ஆகிறான்! (௨௩அ)

ஓம் நமசிவாய!

இறைவனின் திருவருள் கொண்டு பாடிய திருவாசகத்தை, எக்காலத்தும் அழியாவண்ணம், செப்புத் தகடுளைக் கொண்டு, செம்மொழியாம் தமிழ்மொழியில் திருவாசகம் செம்பொன்னில் பதியப்பட்டது.

இறையருள் பெற்ற தமிழன், இறைஞானத்தைக் கண்டான். தனிமங்களின் தத்துவம் கண்டான். தனிமங்களின் தோற்றமும், தன்மாற்றமும் கண்டான். தனிமங்களின் அனுமாற்றக் கலை கண்டான், அதனை “ரசவாதக்கலை” என்றான்.

கெந்தி என்று சொல்லக்கூடிய “கெந்தி பாஷாணம்” கொண்டு செம்பை மடித்தான். மடித்த செம்பை, ஓடும் சூதத்தை கட்டி செம்புடன் சேர்த்தான் “கனகம்” கண்டான். இவை மூன்றும் சேர்ந்த இராஜ கலவையை கொண்டு “ரசகெந்திசெம்பு செந்தூரம்” செய்து, அதனை சித்தர்கள் வழி நின்று உட்கொண்டு, சூரிய ஆற்றலை கிரகித்து, பிண்ட தேகத்தை அண்ட தேகமாக்கி, ஒளிதேகம் கண்டான். சாகா வரம் கண்ட அவன் சூரியனைப் போன்று ஒளிர்ந்தான். சிவனருள் சித்தியாகி, சிவபதம் அடைந்தான்! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 29: பெண்-பிரம்மம்-ஞானம் கூறல்:

பேதையான பெண்மையே! பெருமையான பெதும்பையே!
பெண்மைகொண்ட பேரெல்லாம் பேருக்காக இல்லையே!
ஆணினோடு பெண்ணுமாய் அவதரித்த ரூபமே!
பெண்ணினோடு ஆணுமாய் பிரம்மனுனது நாமமே! (உய்கு)
ஓம் நமசிவாய!

பொதுவாக ஞான மார்க்கத்தில், பெண் ஞானம் அடைவதைப் பற்றி கூறப்படுவது இல்லை. ஏனெனில், அவர்களின் இயற்கை உபாதையே; ஆண்கள் இறைஞானம் அடைவதற்கு பெண்கள் ஒரு தடையாக இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு தவறான கருத்தும் உள்ளது. ஆயினும் “பெண் ஞானம்” என்பது ஒரு சிறப்புக்குரிய அம்சமாகும். ஏனெனில், “ஒரு பெண் கல்வி கற்றால், அந்த குடும்பமே கல்வியாளர்களாக வருவார்கள்” என்ற அறிஞர்களின் கருத்துப்படி, ஒரு பெண் ஞானக்கல்வி கற்றால், அந்த குடும்பமே ஞானத்தை நோக்கி பயணிக்கும் என்பது உண்மை. ஆன்மாவிற்கு ஆண்-பெண் பாகுபாடு இல்லை, அதுபோல் ஆன்மாவை அறியும் ஆன்மீகத்திற்கும் ஆண்-பெண் பாகுபாடு இல்லை. ஆக, ஆன்மிகத்தில் பெண்ஞானம் என்பது ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும்.

பேதையான பெண்மையே!

தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறிய பெண் குழந்தையை ‘பேதை’ என்று கூறுவர். ‘பேதை’ என்றால், கள்ளம் கபடம் அற்ற குழந்தை மனம் என்று பொருள் கொண்டு, குடும்பத்தில் பெண்ணிற்கு ஆன்மீக கல்வி போதிக்கப்படாமலும், தற்காப்பு கலைகள் கற்பிக்கப்படாமலும் அவளை ஒரு பேதையாகவே வளர்க்கின்றனர். இத்தகு சூழல் மாறவேண்டும்.

பெருமையான பெதும்பையே!

பல கலைகளை கற்கும் கல்வி அறிவு பெற தகுதியான “பெதும்பை பருவம்” அடைந்த பெண்ணிற்கும் ஆன்மீக கல்வி போதிய அளவு போதிக்கப்படுவதில்லை. அங்கே “பெண் ஞானம்” புதைக்கப்படுகிறது. அண்ட சரசாரங்களையும் காக்கும் சிவபெருமான், ஞானக் கல்வியை முதலாவதாக போதித்தது ஒரு பெண்ணிற்கே, ஞானமடைந்த அப்பெண், பராசக்தி ரூபம் தரித்து, அகிலத்தை உருவாக்கி, அதனை காக்கும் பொறுப்பையும் ஏற்கிறாள்! இதனை கருத்தில் கொண்டு, பெண் ஞானத்தைப் போற்றுவோமாக! பெண் குழந்தைகள் ஞானமடைய போதிய அருட்கல்வியை போதிப்போமாக! இதனை குழந்தைகளின் பெற்றோர்கள் தன் கடமையாக ஏற்று செயல்பட வேண்டும்.

பெண்மைகொண்ட பேரெல்லாம் பேருக்காக இல்லையே!

பெண் பிள்ளைகளை குலம் செழிக்க வந்த குலமகளாகவும், குழந்தை பேறுகாணும் கோமகளாகவும் பாதுகாத்து வளர்க்கின்றனர். பேறு அடைவதற்காகவும் குடும்ப பெருமையை காக்கவும் பெண்கள் பிறவி எடுக்கவில்லை. பெண்கள் ஆன்மீக ஞானத்தை கற்றால்தான் ஆன்மீகம் உலகில் தழைத்தோங்கும். அவ்வகையில், பெண்களின் ஆன்மீக அறிவை வளர்க்க வேண்டியது அனைவரின் கடமையாகும்.

ஆணினோடு பெண்ணுமாய் அவதரித்த ரூபமே!

ஆணின் ஆளுமைத் தன்மையை, ஆற்றலை, தன்னடக்கமாக கொண்ட உருவம் பெண் ரூபமாகும்.

பெண்ணினோடு ஆணுமாய் பிரம்மனுனது நாமமாமே!

ஆணின் ஆளுமைத் தன்மையை கொண்ட பெண் “படைப்பின் தத்துவம்” ஆகும். “பெண்” பிரம்மனின் அவதாரமாகும். பெண் ரூபம் தரித்த பிரம்மம் இல்லை என்றால்; ஆறு அறிவு கொண்ட மனித இனமே இல்லை. பெண்கள் ஆன்மிகத்திற்கும் ஆன்மஞானத்திற்கும் உதவாதவர் என்ற கூற்றும் தவறானது. பிரமனின் ரூபம் தரித்த பெண்மையை போற்றுவோம்; அவள் அருளால் ஆக்கம் பெற்றதே இப்பூவுலகம் என்ற உண்மையை உணர்ந்து உய்வோமாக! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்:30: பெண்-வாழ்க்கை ஞானம் கூறல்:

கண்மைகொண்ட பெண்மையே உண்மை காண்பதெங்கனே!
உன்மெய்கண்ட பொழுதுநீ ஈசன் கண்டிருப்பீரே!
ஈசன்காண வழியலாள் மாசுகொண்ட மாதராய்;
மாலைகொண்டு மயங்கியே நீசனோடு வாழ்விரே! (ந.ய)

ஓம் நமசிவாய!

கண்மைகொண்ட பெண்மையே உண்மை காண்பதெங்கனே!

கண்-மை கொண்டு, தங்களின் பார்வையின் மூலம் கவரும் பெண்களே! அது மற்றவர்களை வசியப்படுத்துமே தவிர, உங்களையே நீங்கள் வசியப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. உங்களுடைய மனம் உங்கள் வசம் இருந்தால்தான் நீங்கள் சாதிக்க முடியுமே தவிர, மற்றவர்களின் உதவியால் சாதிக்க முடியாது; வேண்டும் என்றால், உதவி பெற்றுக்கொள்ளலாம். மனதை

தன்வயப்படுத்த வேண்டும் என்றால், அதற்கு மனதை ஒருநிலைப்படுத்தும் தியானம் வேண்டும். மனதை ஒருநிலைப்படுத்தும் தவம் செய்வதின் மூலமாக மன-மாயையிலிருந்து விடுபட்டு, தன்னை அறிந்து, தன்னிலை விளக்கம் பெற்றால், நீங்கள் உங்களின் உண்மையான வாழ்வை நீங்களே வகுத்து வாழமுடியும்.

உன்-மெய்-கண்ட பொழுதுநீ ஈசன் கண்டிருப்பீரே!

அகத்தவத்தின் மூலமாக, உள்ளுணர்ந்து “நான் யார்?” என்ற தத்துவம் உணரப்பெற்ற ஒரு பெண், ஈசனை-பரம்பொருளை தன்னகத்தே காண்பர். ஈசனின் அருளால் பேரானந்த களிப்பில் இறை அறிவோடு ஒன்றி கலந்து இறை-ஞானமடைந்து, பேரின்பம் கண்டு, பிறவியின் பயனை அனுபவித்து வாழ்வர்.

ஈசன்காண வழியலாள் மாசுகொண்ட மாதராய்!

ஈசனை, பரம்பொருளை தன்னகத்தே காண வழி தெரியாத மகளிர், பிறர்மனத் தூண்டுதலாலும், மனமாயையாலும் ஆசைவயப்பட்டு, மாசுகொண்ட மாதராய்;

மாலைகொண்டு மயங்கியே நீசனோடு வாழ்விரே!

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மல மாயையில் மயங்கி ஒரு நீசனோடு சேர்ந்து வாழ்வர். பிறகு பந்த பாசங்களில் உழன்று, அவைகளிலிருந்து மீளமுடியாமல், தனது அறிவு, ஆற்றல், இளமை, இவை கடந்து, முதுமை அடைந்து, வாழ்வை மீள வழி காணாது

மாள்வர். உண்மை நிலை கண்டு, ஈசன் வழி கண்டு, கரைத்தேறும் நாள் எதுவோ! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 31: பெண் ஞானம் கூறல்:

கண்ணில்நின்ற காதலும்; கருத்தில்நின்ற காதலும்;
கதிகலங்கி நிற்கும்போது நிற்குமோ உன்னுடன்!
காதல்கொண்ட காமுகன்; கருத்தில்நின்ற காதலன்;
காற்றடங்கி காடுசேர சேர்வனோ உன்னுடன்! (நயக)

ஓம் நமசிவாய!

கண்ணில்நின்ற காதலும்; கருத்தில்நின்ற காதலும்:

மன மாயையால், மன மயக்கத்தால், கண்களில் நின்று கவர்ச்சியில் எழுந்த காதலாக இருப்பினும்; உனது கருத்துக்கும் எதிர்பார்ப்புக்கும் ஏற்ற ஒருவரிடம் அறிவு பூர்வமாக சிந்தித்து கருத்தாக எழுந்த காதலாக இருப்பினும்; இவை இரண்டும் புலன் இன்ப வாழ்க்கையே! உனது துணையின்பால் கொண்ட காதல் எவ்வகை ஆயினும் அவை அனைத்தும் இச்சை வழி வாழ்க்கையே அன்றி வேறு அல்ல!

கதிகலங்கி நிற்கும்போது நிற்குமோ உன்னுடன்!

ஒரு பெண், தனது வாழ்வில் எதிர்பாராத விளைவுகள் மூலம் பொருள், புகழ், உரிமை, உடைமை அனைத்தும் இழந்து, ஒரு பிடி சோற்றுக்கும் வழி அறியாது “கதிகலங்கி” நிற்கும் நிலை ஏற்படும் தருணத்தில், மன

மயக்கத்தால் கண்ட காதல் உன் உடன் இருந்து
காக்குமோ?

காதல்கொண்ட காழுகன்; கருத்தில்தின்ற காதலன்;

மன மாயையால், உடல் இச்சைக் கொண்டு,
சமூகம் ஏற்காத ஒரு காழுகனுடன் வாழ்ந்தாலும்; அறிவு
பூர்வமாக சிந்தித்து, சமூக சிந்தனையுடன் கருத்தாக,
உனது தேவைகள் அனைத்தும் பூர்த்தி செய்யும் ஒரு
அன்பான காதலனுடன் வாழ்ந்தாலும்;

காற்றடங்கி காடுசேர சேர்வனோ உன்னுடன்!

உன் மூச்சுக் கற்று அடங்கி, சுடுகாடு சேர
நேர்ந்தால்; உன்னுடன் காலம் கழித்த காழுகனும்; அல்லது
கருத்தாக சிந்தித்து ஏற்ற உனது அன்பான காதலனும்,
உன்னுடன் உறவாடியதற்காக, உன்னுடன் பயணிக்க, உயிர்
விடவா போகிறான்?

சிந்தியுங்கள், “பெண்” என்ற தோற்றம் ஏன்?
எதற்காக? நான், “பெண்” தோற்றம் கொண்டு ஏன்
பிறந்தேன்? எனது வாழ்வின் நோக்கம் என்ன? எனது
பிறவியின் நோக்கம் என்ன? இறை என்ற தத்துவம்
என்னுள், எனது உருவத்தில் எப்படி இயக்கம்
கொண்டுள்ளது? எனது அறிவும் ஆளுமையும் எது? இந்த
“பெண்” தோற்றத்தை கொண்ட “நான் யார்?”
இவைகளுக்கான விடை காணும்பொழுது, நீங்கள் உங்கள்
பிறவியின் நோக்கத்தை அடைய முற்படுவீர்கள். அதுவே
உங்களை இறைஞானம் அடையச்செய்யும். வாழ்வின்

உண்மைநிலை உணர்ந்து, சிவதத்துவம் பயின்று,
அறிவடைந்து உய்வீர்களாக! சிவனருள் சித்தியாகட்டும்!
ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 32: பெண் ஞானம் கூறல்:

கருக்குழந்தை வேண்டுமென்று காளைதேடும் குமரியே!
'கரு'குலைந்து போனபின்பு குழவிவந்து காக்குமோ!
குழவியும் காளையும் விதியினால் விளைந்ததே!
மதியைகொண்டு விதியைவென்று மீண்டுவா சிவாயமே!
(நய௨)

ஓம் நமசிவாய!

கருக்குழந்தை வேண்டுமென்று காளைதேடும் குமரியே!

'பெண்' சிவசக்தி ரூபம் கொண்டவள் என்பதை
உணர்ந்து, குருவருள் துணைக்கொண்டு ஆன்மாவை
உணர்ந்து இறவாவரம் பெறுதல் வேண்டும். ஆனால்,
குழந்தை பேற்றை அடைவதே பெண்ணின் சிறப்பு என்ற
எண்ணம் கொண்டு, சமுதாய சிந்தனையை தலைமேல்
கொண்டு, அப்பேறு அடைய ஆணின் துணைகொண்டு,
குடும்ப கடமையை ஏற்று, பிறவிப்பயனை
அடையாவண்ணம் குடும்ப வாழ்வில் பின்னி, பிணைந்து,
கரைசேர வழியறியாது, வாழ்வின் காலம் வீணடித்து,
வீணே மாண்டுபோகின்றீர்!

'கரு'குலைந்து போனபின்பு குழவிவந்து காக்குமோ!

நீங்கள் பெற்றெடுத்த குழந்தையாலும், அதன்
பொருட்டு சேர்ந்த கணவனாலும், நீங்கள், உங்கள் உடல்

‘கரு’ குலைந்து மாண்டுபோவதை, அவர்களால் என்ன தடுக்கவா முடியும்?

குழுவியும், காளையும் விதியினால் விளைந்ததே!

குடும்ப வாழ்வில் தான் பெற்ற குழந்தையும், உன்னுடன் உறவாடிய உனது துணையும் விதிவழி வந்து சேர்ந்தவர்களே! என்பதை உணர்ந்து, அவர்கள் மூலம் வாழ்வின் நோக்கத்தை சிறப்பாக அடைந்து;

மதியைகொண்டு, விதியைவென்று, மீண்டுவா சிவாயமே!

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்; இறைவன் அடிசேரா தார்” என்ற பொய்யாமொழி புலவர் கண்ட ஞானம் மனதில் கொண்டு, பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்த, குரு உபதேசம் பெற்று, இறையருள் துணைகொண்டு, ஞானவழி நின்று, “ஓம் சிவாய வசி” என்ற மந்திரத்தை ஓதி, சிவத்தை உணர்ந்து; மதியைக் கொண்டு, விதியை வென்று, இறவாவரம் கண்டு, ஞானமடைந்து, சிவபதம் அடைவீர்களாக! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 33: சின்னை நத்துவம் கூறல்:

ஆனஐந் தெழுத்துமாய் அவதரித்த நாதனை;
ஆனஐந் தெழுத்துமாய் அவதரித்த நந்தியை;
ஆனஐந் தெழுத்துமாய் ஆட்சிகொண்ட அரசியே!
அருபருப ரூபமாய் ஆளுமெங்கள் அன்னையே! (நயந)

ஓம் நமசிவாய!

ஆனஐந் தெழுத்துமாய் அவதரித்த நாதனை:

இந்த பிரபஞ்சதின் இயக்கம், அந்த இயக்கத்தின் மூல ஆதாரமாக உள்ள இறைவன், பஞ்ச பௌதிகங்களாகி, பஞ்ச பௌதிகம் ஒன்று சேர்ந்து, இணைந்து, உயிர் தோற்றம் பெற 'நாத' வடிவம் கொண்டது.

ஆனஐந் தெழுத்துமாய் அவதரித்த நந்தியை:

பிரபஞ்ச இயக்க ஆற்றல், ஈர்ப்பு மற்றும் விலக்கு சக்தியில் காந்த தன்மை பெற்று, 'காந்த' ஆற்றலாக தோற்றம் பெறுகிறது. 'காந்த ஆற்றல்' தன் நிலையில் ஆறு தன்மைகளாக மாற்றம் அடைகிறது; உயிரினங்களில், அந்த காந்த தன்மாற்றங்களை உணரும் உணர் அறிவாகி, அறியும் தன்மையை நாம் 'அறிவு' என்றும், அந்த "இயற்கைத் தத்துவ அறிவை" அறியும் அறிவாக விளங்கக்கூடிய ஆன்மாவைப் பற்றிய அறிவு 'நந்தி', அது "ந-ம-சி-வ-ய" என்ற ஐந்து எழுத்து வடிவத்தின் உட்பொருள் விளக்கமாகவும் இருந்து, சிவரூபம் தரித்தது, அது வேண்டுவோர்க்கு வேண்டியதை கொடுக்கும்.

ஆனஐந் தெழுத்துமாய் ஆட்சிகொண்ட அரசியே:

"ந-ம-சி-வ-ய" என்ற ஐந்து எழுத்து வடிவத்தின் ஆற்றலாக இருந்து, பஞ்ச பௌதீகங்களையும், உயிரினங்களையும், தனது ஆளுமைக்கு உட்பட்டு, காக்கும் எங்கள் அரசியே உம்மை போற்றுகிறோம்!

அருபரூப ரூபமாய் ஆளுமெங்கள் அன்னையே:

நீயேதான் சிவனிடத்தில் ஆதி சக்தியாய் தோற்றம் கொண்டு, சக்தி நிலையில் அரூபமாகவும், தோற்ற நிலையில் ரூபமாகவும், அரூப-ரூபமாக, தோற்றப்பொருள் அனைத்திற்கும் உயிராய், உணர்வாய், ஆதிசக்தியாய், அன்னையாய் இருந்து எங்களை காக்கும் அன்னையே, மகேஸ்வரியே! உம்மை போற்றுகிறோம்! போற்றி! போற்றி!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 34: அன்னை தத்துவம் கூறல்:

அண்டபிண்ட ரூபமாய் அவதரித்த நாதனை;
ஆறுநாலு பத்துமாய் ஆட்சிகொண்ட ஈசனை;
மூன்றுநான்கு முப்பதாய் ஈசனோடு நேசமாய்;
முப்புரத்தில் அப்புவாய் ஆளுமெங்கள் அரசியே! (நயச)

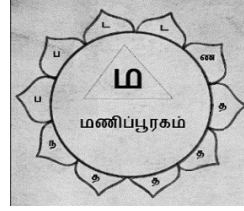
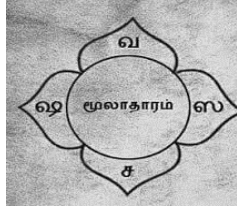
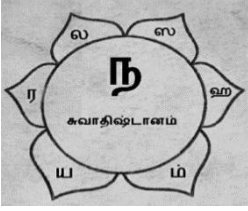
ஓம் நமசிவாய!

அண்டபிண்ட ரூபமாய் அவதரித்த நாதனை:

ஆதிசிவன் பிரபஞ்ச களத்தில் அண்டங்களாகவும், பூமியில் பிண்டங்களாகவும், அண்டபிண்ட ரூபமாக உயிரினங்களாகவும் அவதரித்த ஈசன், 'நாத' வடிவாகி தோற்றம் கொண்டதால் அவனை 'நாதன்' என்றும்;

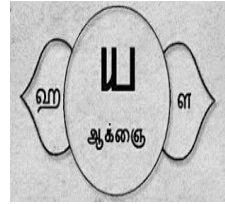
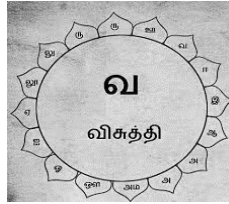
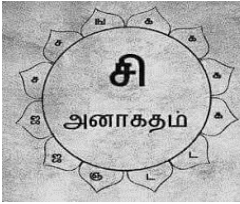
ஆறுநாலு பத்துமாய் ஆட்சிகொண்ட ஈசனை:

சுவாதிஷ்டானத்தில் 6 தன்மைகளும், மூலாதாரத்தில் 4 தன்மைகளும், மணிபூரகத்தில் 10 தன்மைகளும் கொண்டு, ஓம்கார நாத சக்கரமாய் ஆட்சி கொண்ட ஈசனை;

மூன்றுநான்கு முப்பதாய் ஈசனோடு நேசமாய்:

முப்பொருளாக, முத்தோற்றமாக, முக்குணங்களாக அவன் நான்முகனாக, சக்தியோடு இணைந்து; அனாதகத்தில் 12 தன்மைகளும், விசுத்தியில் 16 தன்மைகளும், ஆக்கினையில் 2 தன்மைகளும் கொண்டு, இவை மூன்றும் சேர்த்து 30 தன்மைகளாக ஈசனோடு நேசமாக, சிவத்துடன் சக்தியாக, சிவசக்தியாக பயணிக்கின்றாய்.

முப்புரத்தில் அப்புவாய் ஆளுமெங்கள் அரசியே!

தென்னாடுடைய சிவனை, சிவபெருமான் குடிகொண்ட தென்னாட்டை, முப்புரத்திலும் அப்புவாய் சூழ்ந்து, முப்பெரும் தேவியாய் நின்று, முப்புரத்திலும் நின்று மும்மாரிப் பொழிந்து, அனைத்து உயிர்களையும் காத்து அருளும் எங்கள் அரசியே! அன்னையே! உம்மை போற்றுகிறோம்! போற்றி! போற்றி! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 35: அகிலம் ஆளுந் ஈஸ்வரி:

பெண்மைகொண்ட ரூபமே பிறவியை அருளுவாள்!
பெண்மைகொண்ட ரூபமே பிரம்மனின் ரூபமாம்!
பிரம்மனாய் எழுந்தவள் பெண்மையில் ஆணுமாய்;
ஆளுமை கொண்டெழுந்தவள் அகிலாண்ட ஈஸ்வரி!
(நயரு)

ஓம் நமசிவாய!

பெண்மைகொண்ட ரூபமே பிறவியை அருளுவாள்!

பிறவியை அருளக்கூடிய தன்மை கொண்ட ரூபம்
“பெண்”. பெண் “படைப்பின் தத்துவம்”.

பெண்மைகொண்ட ரூபமே பிரம்மனின் ரூபமாம்!

பெண் படைப்பின் தத்துவம் ஆதலால் அவள்
“பிரம்மனின் ரூபம்” ஆவாள். பிரம்மனின் ரூபம் தரித்த
அவள், தனது பெண்மையின் மூலம் உயிர்களை
படைத்தும்;

பிரம்மனாய் எழுந்தவள், பெண்மையில் ஆணுமாய்;

தன்னால் உருப்பெற்ற உயிர்களை; அந்த உயிர்
முதிர்ச்சி பருவம் அடையும் வரை பெண் சக்தியானது,
ஆனின் தன்மை கொண்டு காக்கவும் செய்வாள்.

ஆளுமை கொண்டெழுந்தவள் அகிலாண்ட ஈஸ்வரி!

ஆண் தன்மை கொண்டு காக்கும் பெண், அந்த
உயிர்களின் “தாய்” ஆகிறாள். எந்த ஒரு பெண் பிற
உயிர்களை தனது ஆளுமை கொண்டு காக்கும்
பொறுப்பை ஏற்கிறார்களோ, அவர்களை, அந்த உயிர்கள்
“அம்மா” என்றும் “தாயே” என்றும் அழைக்கும். அண்ட
சராசரங்களையும் படைத்தது, காக்கும் ஆளுமை கொண்ட

பெண் சக்தியின் ரூபம் “பராசக்தி”. அகிலத்தை ஆளும் ஆற்றல் கொண்ட அவள் “அகிலம்-ஆளும்-ஈஸ்வரி” ஆவாள், அவளே “அகிலாண்டீஸ்வரி”. இந்த அகிலமே அந்த பெண்-சக்தியை “அம்மா! தாயே! அகிலாண்டீஸ்வரி!” என்று அழைக்கும்.

*“பரமாய சக்தியுட் பஞ்சமா பூதந்
தரமாறிற் றோன்றும் பிறப்பு”.*

– ஒளவையார் குறள்மூலம் (2)

சிவதத்துவம்: 36: கரு-மாரியும்-அப்பனும்:

கனல்கொண் டெழுந்தது கருமாரி ரூபமே!
கரு-மாரி பொழிந்தது நீருமாய் நிலத்திலே!
உரு-மாறி எழுந்தது பகலவன் அருளினால்!
அவனருள் பாரடா! அனைத்துயிர்க்கும் அப்பனாம்!

(நயிசு)

ஓம் நமசிவாய!

பிரபஞ்ச தன்மாற்ற தத்துவத்தில் ‘கனல்’ என்று சொல்லக்கூடிய “வெப்ப ஆற்றல்” மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது; ஆதியில் தீக்கனலாக எழுந்த பரம்பொருள்; அந்த தீக்கனலின் ஆதிக்கம் பெற்றது ஒவ்வொரு அண்டங்களும் நமது அண்டத்தில் தீக்கனலின் ஆதிக்கம் பெற்றது சூரியன் அவன் ஆற்றல் கொண்டே இந்த சூரிய குடும்பம், பிரபஞ்ச வெளியில் சுழன்று இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

இந்த சூரிய குடும்பத்தின் ஒரு அங்கம் பூமி; பூமி பஞ்ச பெளதிகங்களால் ஆனது; அதில் ஒன்று நீர், இந்த நீர் தன்மையானது உயிர் தோற்றம் அடைவதற்கு கருவாக இருப்பதால் இதனை “நாதநீர்” என்றும் அழைக்கிறோம்.

இந்த நீர் சூரியனின் வெப்ப ஆற்றலை கிரகித்து, தன்னிலையில் மாற்றம் அடைந்து, நீர் ஆவியாக எழுந்து, தற்சுழற்சி ஆற்றலால் சுழன்று, அவைகள் ஒன்றுகூடி, அடர்ந்த மேகக்கூட்டங்களாக உருவெடுக்கிறது. அவைகள் வெப்ப சலனமுற்று, நீர் மேகங்களாக தன்மாற்றம் அடைந்து, மழையாக மீண்டும் பூமியில் வந்தடைகிறது. அவ்வாறு கனல் கொண்டு எழுந்தது, மீண்டும் கரு-மாரி, உரு-மாரி பொழியும் நீரை “கருமாரி” என்றும்; அது மண்ணில் சேர்ந்து உயிர்களை உற்பத்தி செய்வதால் அதனை “நாதநீர்” என்றும்; ‘நாதம்’ பெண் தன்மை கொண்டதால், அதற்கு ‘பெண்’ வடிவம் கொடுத்தும்; ‘நாத’ வடிவம் கொண்டு உயிர்களை உருவாக்குவதால் “அம்மா” என்றும்; கரு-மாரி, உரு-மாறி மழை நீராய் பொழிந்து; அனைத்து உயிர்களையும் தோற்றுவித்து காக்கும் “நீரை”, “கரு-மாரி-அம்மா” என்றும்; “அம்மா” என்ற சொல் ஆளுமை தன்மை கொண்டதால், ‘அன்’ விகுதி சேர்த்து “அம்மன்” என்றும், “கருமாரி அம்மன்” என்றும் ரூபம் தரித்து காட்சியளிக்கிறாள்.

உரு-மாறி எழுந்தது பகலவன் அருளினால்!

இவ்வாறாக, இயற்கையின் தன்மாற்ற நிகழ்வு ‘கரு’மாரி, ‘உரு’மாரி, நீராக நிலத்திலே பொழிந்தது;

பகலவன் என்று சொல்லக்கூடிய சூரியனின் ஆற்றலே ஆகும்;

அவனருள் பாரடா அனைத்துயிர்க்கும் அப்பனாம்!

காற்றை நீராகவும், நீரை நிலத்தில் சேர்ந்து நாதமாகவும், நாத்திற்கு உயிர் கொடுத்து உயிர்களாகவும், இந்த பூமியில் உயிர்களை படைக்கும் சூரியன், அனைத்து உயிர்களுக்கும் அப்பனாக, தந்தையாக, இருந்து அருள்பாலிக்கின்றான்! ஓம் சூரியா நம!

சிவதத்துவம்: 37: உதயன் அருள்-ஞானம் கூறல்:

உயிருடல் தரித்தநாதன் கடவுளா! மாயையா!
உயிருடல் தரித்தநாதன் அன்னையா! அப்பனா!
உயிருடல் தரித்தநாதன் உதயனின் அருளலலோ!
அவனருள் இல்லையேல் உயிர்களும் ஏதடா! (நயங்)

ஓம் நமசிவாய!

உயிருடல் தரித்தநாதன் கடவுளா! மாயையா!

உயிர்-உடல் தரித்த நாதன் யாராக இருக்க முடியும்? அது எனது கருத்துக்கு எட்டிய கடவுளா? எனது கருத்துக்கு பிடிபடாத மாயையா?

உயிருடல் தரித்தநாதன் அன்னையா! அப்பனா!

எனக்கு உயிர் கொடுத்தது யார்? எனக்கு உடல் கொடுத்தது யார்? அது, என்னை ஈன்றெடுத்த அன்னையா? என்னுடைய தந்தையா?

உயிருடல் தரித்தநாதன் உதயனின் அருளலலோ!

இந்த பூமியில் வாழக்கூடிய அனைத்து உயிர்களும் சூரிய சக்தியைக் கொண்டே ஜனனம் அடைகிறது. இதனை அறிவியல் பூர்வமாக சிந்தனை செய்தால் புரியும்; உயிர்-உடல் தரித்த நாதன் உண்மையில் உதயனின் அருள் அன்றி வேறு அல்ல என்று!

அவனருள் இல்லையேல் உயிர்களும் ஏதடா!

நாம் வாழும் பூமியில், சூரியனின் ஒளிக்கதிர்கள் படவில்லை என்றால், உயிர்களின் தோற்றம் இல்லை! இல்லை!! இல்லை!!! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 38: அனைத்துயிர் அப்பன்:

அன்னையப்பன் யாரடா! அறிவைகொண்டு பாரடா!
காமம் கொண்டதாரடா! கருத்தரித்த தாரடா!
கருத்தரித்த காமனை காலையாலை பாரடா!
வேந்தனாம்! அரசனாம்! அனைத்துயிர்க்கும் அப்பனாம்!
(நயஅ)

ஓம் சிவாய நம!

அன்னையப்பன் யாரடா! அறிவைகொண்டு பாரடா!

மெய்ஞானத்தில், நாம் வழிபடும் கடவுள் ஒன்று; அனால், உண்மைக் கடவுள் வேறு ஒன்றாக இருப்பது போல; நம்மை ஈன்றெடுத்த தாய்-தந்தையர் ஒன்று; ஆனால் உண்மை தாய்-தந்தையர் வேறு ஒன்றாக இருப்பது காண்க!

காமம் கொண்டதாரடா! கருத்தரித்த தாரடா!

நம்மை ஈன்றெடுத்த தாய்-தந்தையர் காமம் கொண்டு கருத்தரித்து நாம் உடலாய் வந்தோம்; உண்மையில் எனது பெற்றோர் உடலில், ஆன்மாவில் காம உணர்வை ஏற்படுத்தியது யார்? விந்துவையும் நாதத்தையும் உற்பத்தி செய்தது எது? விந்து நாதத்தின் ஈர்ப்பு விசையாக இருப்பது எது? விந்து-நாதத்தை சேர்த்த ஆற்றல் எது? கரு கொண்ட ஆற்றல் எது? உடல் தோற்றமும், அந்த உடலில் உள்ள அறிவு தோற்றமும் எது?

கருத்தரித்த காமனை காலைமாலை பாரடா!

இவை அனைத்திற்கும் காரணமாக இருப்பது சூரிய-சந்திர ஆற்றலே! ஆயினும், உயிர் ஆற்றல் சூரியனின் ஒளிக்கதிர்களே அன்றி வேறு அல்ல! அவனே அனைத்து உயிர்களுக்கும் உயிர் கொடுக்கும் ஆற்றல் களம். அவனை காலை மாலை நேரங்களில் பார்த்து, வணங்கி மகிழுங்கள்.

வேந்தனாம்! அரசனாம்! அனைத்துயிர்க்கும் அப்பனாம்!

அவனே அனைத்து உயிர்களையும் காக்கும் வேந்தன்! அவனே அனைத்து உயிர்களையும் ஆளும் அரசன்! அவனே அனைத்து உயிர்களுக்கும் அப்பன்! சிந்தனையால் தெளிக! ஓம் சிவாய நம!

பின்வரும் சிவவாக்கியம் பாடல் பொருள் கண்டு தெளிக:

"உருத்தரிப்ப தற்குமுன் உடல்கலந்தது எங்ஙனே!

கருத்தரிப் பதற்குமுன் காரணங்கள் எங்ஙனே!

பொருத்திவைத்த பேதமும் பொருந்துமாறு எங்ஙனே!

குருத்திருத்தி வைத்தசொல் குறித்துணர்ந்து கொள்ளுமே!"

- சிவவாக்கியம்

"ஐயன்வந்து மெய்யகம் புகுந்தவாறு எங்ஙனே!
செய்யதெங்கு இளங்குரும்பை நீர்புகுந்த வண்ணமே!
ஐயன்வந்து மெய்யகம் புகுந்து கோயில் கொண்டபின்;
வையகத்தில் மாந்தரோடு வாய்திறப்பது இல்லையே!"

– சிவவாக்கியம்

"கருத்தரிக்கு முன்னெலாங் காயம்நின்ற தெவ்விடம்
உருத்தரிக்கு முன்னெலா முயிர்ப்புநின்ற தெவ்விடம்
அருள்தரிக்கு முன்னெலாம் ஆசைநின்ற தெவ்விடம்
திருக்கறுத்துக் கொண்டதே சிவாய மென்று கூறுவீர்!"

– சிவவாக்கியம்

"கருத்தரிக்கு முன்னெலாம் காயம்நின்ற தேயுவில்
உருத்தரிக்கு முன்னெலாம் உயிர்ப்புநின்ற தப்புவி
அருள்தரிக்கு முன்னெலாம் ஆசைநின்ற வாயுவில்
திருக்கறுத்துக் கொண்டதே சிவாய மென்று கூறுமே!"

– சிவவாக்கியம்

சிவதத்துவம்: 39: சதாசிவ ரூபம்:

காலனாகி நின்றதும்! காட்சியாகி நின்றதும்!
நீலனாகி நின்றதும்! நிமலனாகி நின்றதும்!
நாதமாகி நின்றவன் நர்த்தனம் தரித்ததும்!
சக்தியாய் எழுந்தவன் சதாசிவ ரூபமே! (நயகூ)
ஓம் நமசிவாய!

அண்ட சராசரங்களை தனது ஆளுமையில்
கொண்ட பரம்பொருளே!

நீ காலனாகி நின்றதும்: காலன் (கால் - காற்று) 'அன்'
என்ற விசுவாசத்தோடு 'காலன்' என்ற பெயர் கொண்டு; நீ
உயிர் காற்றாய், அனைத்து உயிர் தோற்றமாய்,
இயக்கமாய், ஞானம் அடையா நிலையில் ஆட்கொள்ளும்
காலனாய் நின்ற பரம்பொருளே!

நீ காட்சியாகி நின்றதும்: அறிவாலும் புலன்களாலும் காணக்கூடிய அனைத்து தோற்றத்தின் வடிவாகி நிற்கும் எம்பெருமானே!

நீ நீலனாகி நின்றதும்: நீல நிறம் தரித்த வான் வெளியாகவும், ஏழு கடலாகவும், நீல நிறம் தரிந்த உயிர் காக்கும் உப்பாகவும் காட்சியளிக்கிறாய்;

நீ நிமலனாகி நின்றதும்: நிமலனாய், நிர்மலனாய், மாசு அற்ற மாணிக்கமாய் இரத்தின சபையில் நின்றவனே!

நீ நாதமாகி நின்றதும்: பிரபஞ்சத்தின் ஓங்கார நாதமாய் தோன்றி, அம்பலத்தே ஆடுகின்ற பொன்னம்பல நாதனாய்! பஞ்ச பெளதிகளில் உயிர் நாதமாய்! சிற்றம்பல நாதனாய்! ஜோதியாய்! சுடர் ஒளியாய் திகழ்பவனே!

நீ நர்த்தனம் தரித்தும்: அண்ட சரசாரங்களை இயக்கி நர்த்தன தாண்டவம் தரித்தவனே!

சக்தியாய் எழுந்தவன் சதாசிவ ரூபமே: நீயே சக்தியின் வடிவாய் தோன்றி, சிவசக்தி ரூபமாய் விரிந்து அண்டங்களாய், அனைத்து உயிர் தோற்றங்களாய் “சதாசிவ ரூபம்” தரிந்து காட்சியளிக்கிறாய்! உன்னை யான் என் சொல்லி பாடுவேன்! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 40: பறை ஓசை ஞானம் கூறல்:

பறையெனும் ஓசையால் பார்வதி நாட்டியம்!
பறைகொண்டு முழங்கினால் பரமனின் தாண்டவம்!
பறைந்தவன் பறையனாம் பகுத்தவன் பார்வையில்;
அறிவினில் பாரடா! பறைந்தவன் பரம்பொருள்! (சுய)

ஓம் நமசிவாய!

ஆதிகால தமிழனின் ஓசை பறையோசை, பறையோசை முழங்கி அவன் அனைத்து விதமான உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தி வாழ்ந்தான். சமூகத்திற்கு எந்த ஒரு செய்தியை சொல்லவேண்டும் என்றாலும், அவன் பறையோசை முழங்கியே சொல்வான். ஆடல், பாடல், அழுகை, அவலம், பிறப்பு, இறப்பு இவையனைத்து உணர்வுகளையும் பறைசாற்ற, பறையோசையையே பயன்படுத்தினர். “பறை” என்றால் “பறைதல்”, “சொல்லுதல்” என்று பொருள் கொண்டு; “பறையோசை” மனித உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் ஓசையாகவும், பறைசாற்றும் ஓசையாகவும், தமிழர்களின் வாழ்வியலின் ஒரு அங்கமாக இருந்து வருகிறது. ஆதி தமிழன் பயன்படுத்தியதால் இதை ஆதி ஓசையாகவும் பார்க்கப்படுகிறது. உலகத்தின் அனைத்து உயிரினங்களின் உணர்வுகளை கட்டுப்படுத்தவும் தூண்டவும் செய்யும் அற்புதம் பறையோசைக்கு உண்டு.

பறையெனும் ஓசையால் பார்வதி நாட்டியம்!

பறையோசை முழங்கினால் உலகை ஆளும் பார்வதியின் நடனம் காணலாம்.

பறைகொண்டு முழங்கினால் பரமனின் தாண்டவம்!

பறைகொண்டு முழங்கினால், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் முனிவர்களும் காண்பதற்கு அரிய பரமசிவனின் பரதநாட்டியத்தின் 108 கரணங்களையும் தழுவிய நடராசர் தாண்டவம் காணலாம்.

பறைந்தவன் பறையனாம் பகுத்தவன் பார்வையில்;

இத்தகைய இறை ஓசையை, பறை ஓசையை, அதனின் சிறப்பை சிதைத்து, சிலர் பறையோசையையும் பறைந்தவனையும் ஏளனமாக பேசி, சமுதாயத்தில் பொய் சாத்திரம் புகன்று, தவறான கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டி; தமிழர் இனத்தை, தமிழ் பேசும் மக்களை, தாழ்த்தியும், தரம் குறைத்தும், பார்க்கின்றனர், பேசுகின்றனர், சில மதிக்கெட்ட மூடர்கள். அவர்களின் 'நா' அறுபடவேண்டும்.

மக்களை தொழில் அடிப்படையில் பாகுபடுத்தி, பிரிவினையை ஏற்படுத்தி, சிலதொழிலை உயர்வாகவும் சிலதொழிலை தாழ்வாகவும் எடுத்துக்கூறி, சமுதாய சீர்கேட்டை உருவாக்குபவர் எவரும் தரம்கெட்ட மானிடர் ஆவார். மக்களை பாகுபடுத்தி உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்று பிரிவினையை காட்டி, அதற்கு 'வருணாசிரமதர்மம்' புகட்டி வரையறை கூறும் எவரும் தமிழனின் வாழ்வியலை கெடுக்கும் அறிவீனர்கள் ஆவார். இதனால் மானுடம் மாளுமே தவிர மீளாது காண்க.

அறிவினில் பாரடா! பறைந்தவன் பரம்பொருள்!

பறையோசை பரமனின் ஓசையாகும்; இந்த பூமியை ஆளக்கூடிய பார்வதிதேவியும், பிரபஞ்சத்தை ஆளக்கூடிய பரமசிவனும், பறையோசை கேட்டு ஆனந்த தாண்டவம் ஆடுகிறார்கள் என்றால்; அந்த பறையோசையை எழுப்பும் ஞானம் கொண்டவன் யாராக இருக்க முடியும்? சிவ-சக்தியை ஆடச்செய்யும் "பறை-இசை-ஞானம்" கொண்ட அவன் பரம்பொருளின் அம்சமல்லவோ! அதனை எடுத்து

சிவதத்துவம் ஈக: மூலமும் விளக்கமும்

காட்டவே, பார்வதிதேவியும் பரமசிவனும் உடுக்கையுடன்
காட்சிதருவதை கண்டும்; சில பகுத்தறிவாளர் புத்திக்கும்
சிந்தனைக்கும் எட்டவில்லை? பறைந்தவன் பரம்பொருளின்
அம்சம் என்று! ஓம் சிவாய நம!

ஐயன் நிருவள்ளுவர் ஞானம் கண்டு தெளிக:

"பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்." – திருக்குறள் (கூஎஉ)

சிவவாக்கியம் பாடல் பொருள் கண்டு தெளிக:

"சாதியாவ தேதடா! சலந்திரண்ட நீரெலோ!
பூதவாசல் ஒன்றலோ! பூதமைந்தும் ஒன்றலோ!
காதில்வாளி காரைகம்பி பாடகம்பொன் னொன்றலோ!
சாதிபேத மோதுகின்ற தன்மைஎன்ன தன்மையே!"
– சிவவாக்கியம்

சிவதத்துவம்: 41: பரந்தாமன்-பல்லுயிர் தோற்றம்:

பரத்தினில் விரிந்தது பஞ்சமா பூதமாய்!
பூதத்தில் ஒருவனாம் பரந்தாமன் நாமமே!
பாற்கடல் கொண்டவன் பல்லுயிர் காப்பவன்!
பல்லுயிர் தோற்றமும் பகலவன் பார்வையால்! (சயக)

ஓம் நமசிவாய!

பரத்தினில் விரிந்தது பஞ்சமா பூதமாய்!

ஆதியாய் நின்ற பரம்பொருள், பரவெளியில் விண்,
காற்று, நெருப்பு, நீர், மண் என்ற ஐந்து பெரும்
பௌதிகங்களாக விரிந்தது.

பூதத்தில் ஒருவனாம் பரந்தாமன் நாமமே!

இந்த ஐந்து பௌதிகங்களில் ஒன்று பரந்தாமனின்
நாமம். பரந்தாமன் பஞ்ச பௌத்தகங்களில் நீரின் தத்துவம்.

நீரின் தத்துவமாகிய பரந்தாமன் இந்த பூமியில் பாற்கடலாய் பரந்து விரிந்து, உறங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றான்.

பாற்கடல் கொண்டவன் பல்லுயிர் காப்பவன்!

பாற்கடலை தனது உறைவிடமாக கொண்ட பரந்தாமன்; எம்பெருமான் அருள் கொண்டு, நீரைக் கொண்டு உயிர்களை காக்கும் பொறுப்பை ஏற்று அனைத்து உயிர்களின் “காக்கும் கடவுளாக” பரந்தாமன் அருள்பாலிக்கின்றான்.

பல்லுயிர் தோற்றமும் பகலவன் பார்வையால்!

அப்படி, பரந்தாமனால் காக்கப்படும் அனைத்து உயிர்களையும் தோற்றுவித்தது “பகலவன்” என்று சொல்லக்கூடிய சூரியனின் பார்வையால் நிகழ்ந்தவையே!

அவ்வை குறள் ஞானம் காண்க:

பரமாய சத்தியுட் பஞ்சமா பூதந்
தரமாறிற் றோன்றும் பிறப்பு.

– அவ்வையார், குறள் மூலம் (௨)

சிவதத்துவம்: 42: நாராயண ரூபம்:

திருமாளின் தத்துவம் பெருமாளாய் பத்தடா!

திருநாமம் பாரடா! நீரிலும் நிலத்திலும்!

நீரினுள் ஐந்துமாய் நிலத்தினில் ஆறுமாய்

ஆறென எழுந்தது நாராயண ரூபமே! (சயுஉ)

ஓம் நமசிவாய!

திருமாளின் தத்துவம், பெருமாளாய் பத்தடா!

திருமால் (திரு+மால்): ‘திரு’ என்பது ‘அழகு’ என்று பொருள் கொண்டு; ‘மால்’ என்பது ‘அன்பு’, ‘காதல்’ என்று

பொருள் கொண்டு; இந்த அன்பு, காதல் இவை இரண்டும் 'இணைதல்', 'சேர்தல்' என்ற அடிப்படையில்; திருமாவின் தத்துவம், உயிரினங்களின் பரிணாம தத்துவத்தை, பரிணாம வளர்ச்சியை விளக்கும் அறிவியல் தத்துவம் ஆகும்.

1. **மச்ச அவதாரம் (மீன் தோற்றம்):** நீர்வாழ் உயிரினங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியின் தோற்றம் கொண்டது.
2. **கூர்ம் அவதாரம் (ஆமை தோற்றம்):** நீரிலும் நிலத்திலும் வாழும் தன்மை கொண்ட உயிரினங்களின் தோற்றம் கொண்டது.
3. **வராக அவதாரம் (காட்டுப்பன்றி தோற்றம்):** நீரின் அருகாமையில் உள்ள நிலத்தில் வாழும் தன்மை கொண்ட உயிரினங்களின் தோற்றம் கொண்டது.
4. **நரசிம்ம அவதாரம் (மனித உடல் கொண்ட சிங்க-முக தோற்றம்):** அடர்ந்த காடுகளிலும் மலைகளிலும் வாழும் உயிரினங்களின் தோற்றம் கொண்டது.
5. **வாமன அவதாரம் (சிறிய/குள்ள மனித உருவ தோற்றம்):** ஐந்து உணர் அறிவைக் கடந்து, ஆறாவது அறிவில் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்ற, சிறிய அல்லது குள்ள மனித உருவ தோற்றம் கொண்டு, காடுகளிலும் மலைகளிலும் குன்றுகளிலும் வாழும் தன்மை கொண்ட சிறிய மனித இன தோற்றம்.
6. **புருஷாமர் அவதாரம் (கோடரி கொண்ட மனித உருவ தோற்றம்):** மனிதன் நெடுக வளர்ந்து, வில், வேல், கோடரி போன்ற ஆயுதங்களை கண்டறிந்து, காடுகளில் கூட்டமாக வாழும் மனித இனத் தோற்றம்.
7. **பலராமர் அவதாரம் (கலப்பை கொண்ட மனித உருவ தோற்றம்):** கலப்பை கொண்டு, நிலத்தை உழுது, தானியங்களை உற்பத்தி செய்து, தற்சார்பு வாழ்க்கை முறையை கண்ட மனித இனத் தோற்றம்.
8. **இராமர் அவதாரம் (மனிதன் அரசனாகி வாழும் தோற்றம்):** தற்சார்பு வாழ்க்கையில், நாகரிகம் அடைந்து, நகரங்களை

உருவாக்கி, மனிதனை மனிதன் ஆளும், ஆட்சி செய்யும் அதிகாரம் பெற்ற மனித இன தோற்றம். இது மனிதனின் நாகரிக வாழ்கை முறையாகும்.

9. கிருஷ்ண அவதாரம் (ஆளுமை அறிவும் ஞானமும் கொண்ட மனித தோற்றம்): ஆளுமை திறன் கொண்ட மனிதன், அறிவின் முதிர்ச்சியால் ஞானமடைந்து, அறிவும் ஆற்றலும், சகல வித்தைகளும், அஷ்டமா சித்திகளும் கண்ட மனித தோற்றம்.

10. கல்கி (பாவ-நாச காரன்): தன்னிலை விளக்கம் பெறாத மனிதர்கள், பிற உயிர்களை கொன்றும், பிற உயிர்களுக்கு துன்பம் செய்தும் பாவ செயல்களை செய்கிறவர்களை அழித்து, ஆன்மாவை ஆட்கொண்டு, அவர்களுக்கு பாவ விமோடஷசனம் கொடுக்கும் மனித ரூபம் தரித்த இறைவன்.

இவ்வாறாக, திருமாலின் 10 அவதாரங்களை காண்க!

திருநாமம் பாரடா! நீரிலும், நிலத்திலும்!

திருமாலின் திருநாமம், நீரில் - நீர்வாழ் உயிரினங்களாகவும்; நிலத்தில் - நிலவாழ் உயிரினங்களாகவும், திருமாலின் உயிரின பரிணாம வளர்ச்சி அடையும் பற்பல தோற்ற உயிரினங்களைக் காண்க.

நீரினுள் ஐந்துமாய்! நிலத்தினில் ஆறுமாய்!

உயிரின பரிணாம வளர்ச்சி; நீர்வாழ் உயிரினங்களில் ஐந்து அறிவு கொண்ட உயிரினங்களாகவும்; நிலத்தினில், ஆறு அறிவு கொண்ட உயிரினங்களாகவும் பரிணாம வளர்ச்சி காண்க.

ஆறென எழுந்தது, நாராயண ரூபமே!

ஆறு அறிவு கொண்டு எழுந்தது “நாராயண” ரூபம் ஆகும். நாராயணன் (நர+அயண+அன்): ‘நர’ என்றால் ‘மனிதன்’, ‘அயணம்’ என்றால் ‘கால ஓட்டம்’, ‘அன்’ என்ற ஆண்பால் வினை முற்று விகுதி சேர்த்து, “நாராயணன்” என்ற பெயர் விளக்கம் கண்டு. நரன் என்ற தோற்றத்தில் மனிதனாகி, காலம் என்ற ஓட்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஆறு அறிவு கொண்ட மனித இன தோற்றம் “நாராயண ரூபம்”. அறிவால் ஆராய்ந்து தெளிக! ஓம் நாராயணாய! நரன் ஆகிய ஐயனே போற்றி! போற்றி! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 43: அறி-ஒலி-ஓம்காரம்:

ஆறென எழுந்தவன் யாரென காணடா!
யாரென கண்டவன் ஐயனை காணுவான்!
ஐயனே அரியுமாய் ஒலிகொண் டெழுகிறான்;
ஓம்கார நாதமாய் அண்டமாய் விரிகிறான்! (சுயந)
ஓம் நமசிவாய!

ஆறென எழுந்தவன் யாரென காணடா!

ஆறு உணர் அறிவு கொண்டு எழுந்த உருவம் மனிதன். அவன் மனித உருவில் “நாராயண ரூபம்” தரித்து வாழுகின்றான்!

யாரென கண்டவன் ஐயனை காணுவான்!

தனது நாராயண ரூபத்தை, ‘நரன்’ ஆகிய ரூபத்தை, மனித உடலை, மனித உடல் தோற்றத்தை,

அறிவைக் கொண்டு ஆராய்ந்து, உண்மை பொருள் கண்டு தெளிந்தவன், ஐயன் சிவபெருமானை காணுவான்.

ஐயனே அரியுமாய் ஒலிகொண் டெழுகிறான்!

ஐயன் சிவபெருமான், அண்டத்திலே “அரிகரன்” நாமம் கொண்டு நாத-ஒலியாய் எழுகிறான்!

ஓம்கார நாதமாய் அண்டமாய் விரிகிறான்!

அந்த அண்டத்தின் ஒலி, ஓம்காரநாதம் பேரண்டமாகவும்; மேலும் பல அண்டங்களாகவும் விரிந்த, பரம்பொருளை, அகக்கண்களால் கண்டு ஆனந்தம் அடைவீர்களாக! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 44: முக்திக்கு வழி:

ஆதியே பிண்டத்தில் ஆணுமாய் பெண்ணுமாய்;
பரிணாமம் கொண்டது பரம்பொருள் அடையவே!
நீரிலே எழுகிறான் நிலத்திலே உறைகிறான்;
நிலத்திலே எழுந்தவன் நீறினால் முக்தியே! (சய்சு)

ஓம் நமசிவாய!

ஆதியே பிண்டத்தில் ஆணுமாய்! பெண்ணுமாய்!

ஆதியாகிய பரம்பொருள், நாதவடிவாகி, உயிர்களாக பரிணாமம் கொண்டு, அது ஆண்-பெண் தோற்றம் கொண்டது;

பரிணாமம் கொண்டது, பரம்பொருள் அடையவே!

மனித தோற்றம் எடுத்த காரணம், அது மீண்டும் ஆதியான பரம்பொருளை அடையவே அன்றி வேறொன்றும் இல்லை. “உடம்பின்பயன்” என்ற

அதிகாரத்தில் அவ்வை குறள் ஞானம் கருத்தில் கொள்வோம்;

"உடம்பினாற் பெற்ற பயனாவ தெல்லாம்
திடம்பட வீசனைத் தேடு." - ஓளவையார் குறள்மூலம் (சு)

நீரிலே எழுகிறான்! நிலத்திலே உறைகிறான்!

நாதநீரிலே எழுகின்ற மனிதன், தன்னிலை விளக்கம் பெற்று; நான்-யார்? என்ற தத்துவம் உணர்ந்து, ஞான வழி நின்று, இறவா வரம் பெறாமல்; பிறவி பெருங்கடல் நீந்தி கரைசேர முடியாமல், லௌகிக வாழ்க்கையில் மூழ்கி மாண்டுபோகிறான். நிலத்திலே உறைந்து மண்ணாய் போகின்றான்.

"பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்." - திருக்குறள், (௮)

நிலத்திலே எழுந்தவன், நீறினால் முக்தியே!

பூமியின் நிலப்பரப்பில் பிறவி எடுத்த மனிதன், அருட்கல்வி பயின்று, அறிவைக் கொண்டு, உடலை காக்கும் உபாயம் கண்டு, கல்பம் உண்டு, உடலை நீற்றினால், சுண்ண தேகமாக்கினால், உடல் அழியாது, தேகம் சித்தியடைந்து முக்தி கிடும். சிவனருளும் சித்தியாகும். ஓம் சிவாய நம! (குறிப்பு: நீறு - சுண்ணம்).

சிவதத்துவம்: 45: தசமுக நாயகன்-சிங்கள சித்தன்

தசமுக நாயகன்! திசையெல்லாம் கடந்தவன்!
சிந்தையில் சொன்னது செந்தமிழ் மருத்துவம்!
எண்ணிலா பாடலாய் பாடினான் பைந்தமிழ்!
சிவயுக நாயகன்! சிங்கள சித்தனாம்! (சயரு)

ஓம் நமசிவாய!

தசமுக நாயகன்! திசையெல்லாம் கடந்தவன்!

‘தச’ என்றால் ‘பத்து’, தசமுகன் என்றால் பத்து முகம் என்பர், அது அல்ல அல்ல, ‘தசகாரியம்’ கைவரப்பெற்றவன் ஆவான்.

“தசகாரியம்” என்னும் சித்தாந்த நூலாசிரியர் சிதம்பரநாத தேசிகர் அவர்களின் கூற்றுப்படி தசகாரியம் என்பது “1. தத்துவரூபம், 2. தத்துவதரிசனம், 3. தத்துவசுத்தி, 4. ஆன்மரூபம், 5. ஆன்மதரிசனம், 6. ஆன்மசுத்தி, 7. சிவரூபம், 8. சிவதரிசனம், 9. சிவயோகம், 10. சிவ போகம்” என்பனவாகும்.

இவ்வாறாக தசகாரியத்தை, பத்து விதமான காரிய சித்தியை, சிவயோகத்தை அடைந்த ஒருவன் “தசமுகன்” ஆவான்.

இராவணன் பல திசைகளெல்லாம் கடந்தவன். தனது ஆளுமை அறிவைக்கொண்டு, எட்டு திக்கும் தன் புகழ் பாடும் அளவிற்கு ஆட்சிபுரிந்தவன்.

சிந்தையில் சொன்னது செந்தமிழ் மருத்துவம்!

அவன் தன்சிந்தையில் எழுந்தது, இந்த உலகிற்கு சொன்னது “தமிழ் சித்தர்களின் செந்தமிழ் மருத்துவம்”.

எண்ணிலா பாடலாய், பாடினான் பைந்தமிழ்!

பைந்தமிழ் மொழியில் பல ஆயிரம் பாடல்கள் இயற்றியவர் “மாமன்னன் இராவணன்”.

சிவயுக நாயகன்! சிங்கள சித்தனாம்!

சிவயுகத்தில், சிவ சிந்தனையில், சிவனை தன்னகத்தே கொண்ட மாசில்லா மன்னன். “சிங்கள தேசத்தை” ஆண்ட “சிங்கள சித்தன்” இராவணேஸ்வரன். ஓம் சிவய நம!

சிவதத்துவம்: 46: சிங்கள சித்தன் புகழ்பாடு:

சிங்கள சித்தனாய் சிந்தையில் சொன்னதை;
மெத்தமாய் அழித்தனர் வடமேற்கில் பாரடா!
சிவனுமான சித்தனை சூரனாய் முடைந்தனர்!
பாடடா அவன்புகழ்! பாரெல்லாம் பரவட்டும்! (சய்சு)
ஓம் நமசிவாய!

சிங்கள சித்தன், தமிழ் மன்னன் இராவணன். தனது அறிவால், சிந்தனையால், இறை ஞானத்தையும் மருத்துவத்தையும் மக்களுக்கு போதித்து, அவற்றை பாடல்களாகவும், பதிகங்களாகவும் இயற்றிய நூல்களை மெத்தமாக அழித்துவிட்டனர். அவன் கண்ட ஞானத்தையும், மருத்துவத்தையும், அறிவியல் ஆய்வுகளையும் தனது மொழியில் எழுதிக்கொண்டு; மூலத்தை அழித்தனர் அறிவீனர்கள். அந்த அறிவுத் திருடர்களின் இருப்பிடம் வடமேற்கு திசையில் காண்க.

சிவபெருமானின் அனுக்கிரகம் பெற்று, சித்தனாய் சிவனாய் மக்களை காத்த “மாபெரும் தமிழ் மன்னன் இராவணன்”. அப்பெரும் சிவ தொண்டனை, அறிவியலும் ஆன்மீகமும் என்னவென்று தெரியாத

அறிவீனர்கள், தனது படைப்புக்களில் கொடிய
சூரனாய் முடைந்தனர். அசுரனாய் காட்டி பொய்
உரைப் புகட்டினர் மெய்யறிவு காணாத மூடர் கூட்டம்.

தமிழனே! தரணியை ஆளப் பிறந்தவனே!
கோமானே! கோமகனே! அறிவியலையும்
ஆன்மீகத்தையும் தன்னகத்தே கொண்ட தமிழ்
பெருமகனே! சித்தர் பெருமக்களை வணங்கி சுயத்தை
உணருங்கள்! தமிழனின் வியத்தகு அறிவியலையும்
விண்கலம் கண்ட ஆன்மீகத்தையும் மெய்யுணர்வு
கல்வியில் மாமன்னன் இராவணனின் அறிவின்
திறத்தையும் சேர்த்து பாடுங்கள்; அவன் புகழ்
உலகறியட்டும். ஓம் சிவாய நம!

**¹தமிழ்ப் பெருமன்னன் இராவணன் இயற்றிய
நூல்கள் என அறியப்பட்டுள்ள நூல்கள் கிபரம்:**

1. இராவணன் நோய் நிதானம் 72000
2. இராவணன் வாலை வாகடம் 40000
3. இராவணன் மருந்துகள் 12000
4. இராவணன் கியாழங்கள் 7000
5. இராவணன் அறுவை மருத்துவம் 6000
6. இராவணன் பாண்ட புதையல் முறைகள் 600
7. இராவணன் நாடி எண்வகை பரிசோதனை
8. இராவணன் வைத்திய சிந்தாமணி
9. இராவணன் வில்லை வாகடம்
10. இராவணன் மெழுகு வாகடம்
11. இராவணன் மலை வாகடம்
12. இராவணன் பெரிய மாட்டு வாகடம்

13. இராவணன் உடற்கூறு நூல்
14. இராவணன் மாதர் மருத்துவம்
15. இராவணன் வர்ம திறவுகோல்
16. இராவணன் நச்சு மருத்துவம்
17. இராவணன் அகால மரண நூல்
18. இராவணன் உடல் தொழில் நூல்
19. இராவணன் பொது மருத்துவம்
20. இராவணன் திராவக தீநீர் அர்க்க பிரகாசம்
21. இராவணன் வர்ம ஆதி

²இவற்றில் சில நூல்கள் சமஸ்கிருதம், ஹிந்தி, தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற மொழியில் மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றது. அவைகளை இன்று நாம் காணும் ஆயுர்வேத மருத்துவம். ஏகைய நூல்கள் தமிழிலேயே கரு மாறாமல் இலக்கை, வங்காளம், கேரளம் ஆகிய இடங்களில் மக்களுக்கு பயன்படாமல் இருப்பது தெரியவருகிறது.

திருநீற்றுப் பதிகத்தில் இராவணனை பேசுந்து திருநீற்றின் பெருமையை பாடியுள்ளார் திருஞானசம்பந்தர்.

"இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு
பராவணம் ஆவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவணம் ஆவது நீறு தத்துவம் ஆவது நீறு
அராவணங்கும் திருமேனி ஆலவாயான் திருநீறே"

– திருநீற்றுப்பதிகம்

குறிப்பு: ¹⁻²சித்தர் சுவடிகள், 08-02-2017 (இணையம்).

சிவதத்துவம்: 47: ஞான-உபதேசம்:

குளத்திலே குதித்தவன் குளத்திலே உதிக்கிறான்!
குளத்திலே உதித்தவன் குளத்திலே குதிக்கிறான்!
குளத்தினுள் குதித்தவன் குலமகன் ஆகிறான்!
குலமகன் சிவபதம் அடைவது எங்ஙனே? (சுயௌ)
ஓம் நமசிவாய!

மனித ரூபம் தரித்த ஆன்மா, மனித பிறவியின் நோக்கம் அறிந்து, அதை அடைதல் வேண்டும். ஆனால் உற்ற வயது அடைந்தும், மனிதப் பிறவியின் நோக்கம் அறியாமல், பிறவித் தொடர் களையாமல், தனது ஆன்மா தூய்மை அடைய வழி அறியாது, பதி-பசு-பாசம் அறியாது, ஆணவம்-கன்மம்-மாயை இவைகளில் உழன்று, பிறவிக் குளத்திலே குதித்த ஆன்மா, மீண்டும் பிறவி எடுக்கிறது.

பிறவி எடுத்த ஆன்மா, மீண்டும் பதி-பசு-பாசம் அறியாது, ஆணவம்-கன்மம்-மாயை இவைகளில் உழன்று, மீண்டும் பிறவி குளத்திலே குதித்து, மீண்டும் பிறவி எடுக்கிறது. இது முப்பாட்டன், பாட்டன், அப்பன், தான், தனது மகன் என்று பிறவித் தொடர் தொடர்ந்துகொண்டே செல்கிறதே தவிர; பிறவித் தொடர் களைந்து, இறைவனடி சேர்வது எப்பொழுது? ஓம் சிவாய நம!

திருவருட்பா: இரண்டாம் திருமுறை 089:

(யக). பொய்கண்டாய் காமப் புதுமயக்கிற் போய் உழலக்
கைகண்டாய் என்னபலன் கண்டாயே - மெய்கண்ட
பொன்னே அனையார்பால் போய்வணங்கக்
கற்றிலையோ என்னேநின் தன்மைமன மே.

- திருவருட்பா (அயக்)

ஆறாம் திருமுறை 011. ஆன்ம விசாரத் தழுங்கல்:

"போகமே விழைந்தேன் புலமனச் சிறியேன்
பூப்பினும் புணர்ந்தவெம் பொறியேன்
ஏகமே பொருள்என் றறிந்திலேன் பொருளின்
இச்சையால் எருதுநோ வறியாக்
காகமேஎனப் போய்ப்பிறர் தமைவருத்திக்
களித்த பாதகத் தொழிற்கடையேன்
மோகமே உடையேன் என்னினும் எந்தாய்
முனிந்திடேல் காத்தருள் எனையே!".

– திருவருட்பா (௩௫ ௩௩ சய ச)

"அளத்திலே படிந்த துரும்பினும் கடையேன்
அசடனேன் அறிவுஇலேன் உலகில்
குளத்திலே குளிப்பார் குளிக்கவெம் சிறுநீர்க்
குழியிலே குளித்தவெம் கொடியேன்
வளத்திலே பொசித்துத் தளத்திலே படுக்க
மனம்கொண்ட சிறியனேன் மாயைக்
களத்திலே பயின்ற உளத்திலே பெரியன்
என்னினும் காத்தருள் எனையே!".

– திருவருட்பா (௩௫ ௩௩ சய கூ)

சிவதத்துவம்: 48: வாசி-ஈசன்-இமயம்:

காசியில் ஈசனை காண்பதும் இல்லையே!
இமயத்தில் ஈசனும் இல்லையே! இல்லையே!
வாசியை கண்டவன் காணுவான் ஈசனை!
ஈசனை கண்டவன் மனம்அது இமயமே! (சயஅ)

ஓம் சிவாய நம!

காசியில் ஈசனை காண்பதும் இல்லையே!

எம்பெருமான் அருள் வேண்டி, சிவனின்பால் கொண்ட பக்தியால், காசி நகரத்துக்கு சென்று, காசி விஸ்வநாதரை தரிசனம் செய்தாவது எனது பாவங்களை போக்கி, ஆன்ம விமோசனம் அடையளாம் என்று, காசி சென்று ஈசனை வழிபடுதல் என்பது, பாவத்திற்கு நீங்கள் செய்யும் பரிகாரம் ஆகாது. பாவ புண்ணிய கணக்கு ஆன்மாவிலே அண்டி இருக்கும். அவை பரசிவஜோதியில் களையப்படும். ஆன்ம தரிசனம் கிட்டாமல், சிவ தரிசனம் கிட்டாது; புலன்களால் காணும் அனைத்தும் மாயை என்பதையும் அறிக. சிவ தரிசனம் கிட்டாமல் பாவ விமோசனம் கிட்டாது என்பதையும் அறிக.

இமயத்தில் ஈசனும் இல்லையே! இல்லையே!

‘இமயம்’ என்பது ‘மிகப்பெரிய’ என்று பொருள் கொண்டு, மிகப்பெரிய மலையை “இமயமலை” என்றும்; இமயமலை என்றால் உயர்ந்த, மிக உயர்ந்த மலை என்றும் பொருள் கொண்டு; இறைவன் மிக உயரமானவன் அவனைவிட உயரம் வேறொன்றும் இல்லை என்று பொருள் கொள்க.

இமயம் என்றால் ‘பொன்’ என்று பொருள் கொண்டு பொன்மேனி தரித்தவன் “பொன் அம்பலத்தான்”, “பொன்னம்பலநாதன்” என்றும்; “மிகப்பெரிய” என்று பொருள் கொண்டு, பிரபஞ்சம் முழுவதும் வியாபித்திருக்கும் இறைவன் ஈசன் என்றும்; அவனை காண வேண்டும் என்றால், குருவருள் துணைக்கொண்டு, ஞானவழி நின்று, துரியம் கடந்து, துரியம் அதீதம்

அடைந்ததால், பிரபஞ்சம் முழுவதும் மன விரிவு கொண்டு அவன் அருள் அடைய முடியும். 'இமயம்', 'இமயமலை' இவைகளின் பொருள் கண்டு, இமயம் போல் எழுந்தருளிய ஈசன் யார் என்பதையும் அவன் எங்கே குடிகொண்டுள்ளான் என்பதையும் ஆராய்ந்து தெளிக!

வாசியை கண்டவன், காணுவான் ஈசனை!

வாசி யோகம் கண்டு; ஐம்புலன் அடக்கம் பெற்று; மனம் ஒடுங்கி தனக்குள்ளேயே வியாபித்திருக்கும் ஈசனை; திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார் கண்ட "திருச்சிற்றம்பல நாதர்" தரிசனம் கண்டால்; அவன் திருச்சிற்றம்பலநாதர் அருளால் ஈசனை காணுவான்.

ஈசனை கண்டவன் மனம்அது இமயமே!

அவ்வாறு ஈசனை கண்ட அவனது மனம், ஈசன் குடிகொண்டுமிருக்கும் 'இமயம்' ஆகும்.

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 49: கற்றவன்-களித்தவன்:

கற்றவன் யாரடா? களித்தவன் யாரடா?

கற்றவன் மீளுவான்! களித்தவன் மாளுவான்!

கற்றவன் களியினால் மூழ்கியும் மாளுவான்!

கற்றவன் உண்மையில் கலியுகம் வாழுவான்! (சயகூ)

ஓம் நமசிவாய!

கற்றவன் யாரடா: கற்றல், கற்றுக்கொள்ளுதல் என்பது, ஒவ்வொருவருக்கும் வாழ்வின் தேவையை ஒட்டியே அமைகிறது. பூமியில் பிறந்துவிட்ட மனிதன், தனது

வாழ்வின் தேவைகளைத் தேடி அடைவதற்காகவும், அறிவின் வளத்திற்காகவும் கற்றல் மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. வாழ்வின் தேவைகளை ஐம்புலன்களைக் கொண்டு அடைவதைப் போல; வாழ்வின் முழுமைப்பேற்றை ஐம்புலன்களை வென்று அறிவால் மெய்ப்பொருள் அடைதல் வேண்டும். அவ்வாறு மெய்ப்பொருள் அடைந்தவனே உண்மை கல்வி கற்றவன் ஆவான்.

களித்தவன் யாரடா: உண்டு, களித்து வாழ்வதற்கு கல்வி கற்றல் அவசியம் இல்லை. மனிதன் தன் தேவையை பழக்கத்தின் வழியே கண்டு, தெளிந்து வாழ்ந்துவிடுவான். உணவு உட்கொண்டதால் பெற்ற ஆற்றலைக் கொண்டு களித்து வாழ்வான். இது விலங்கின வாழ்விற்கு ஒப்பாகும் என்பதைக் காண்க. (விலங்கினங்களுக்கு தன் வாழ்க்கையை வாழ கல்வியறிவு அவசியம் இல்லை).

கற்றவன் மீளுவான்: உண்மை கல்வியாகிய அருட்கல்வியை கற்றவன் இறைவனடி சரண் அடைந்து, முக்தி பெற்று, சிவபதம் அடைந்து, மரணமில்லா பெறுவாழ்வை அடைவான்.

"கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிவன்

நற்றாள் தொழார் எனின்"

- திருக்குறள் (உ)

என்ற வள்ளுவனின் வரிகளுக்கு உண்மை பொருள் கண்டு தெளிக.

களித்தவன் மாளுவான்: உடல்-மன ஆற்றலைச் செலவு செய்து, களித்து வாழ்பவன் விரைவில் நோய், முதுமை

கொண்டு மாண்டு போவானே தவிர; அவனால் மரணத்தை வெல்ல முடியாது.

கற்றவன் களியினால் மூழ்கியும் மாளுவான்!

இறையணர்வு கல்வியை கற்றவனும், அவ்வழி நின்று பிறவி பயனை அடைதல் வேண்டும். அல்லால், அவனும் பிறர் மனத்தூண்டுதலால் ஆசைவயப்பட்டு, களிகொண்டு வாழ்ந்தால் அவனும் மாண்டு போவான்.

"கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக "

- திருக்குறள் (௩௩௯௧)

கற்றவன் உண்மையில் கலியுகம் வாழுவான்!

உண்மைக் கல்வியாகிய "அருட்கல்வியை" கற்று தேர்ந்தவன், இறையணர்வு கல்வி கற்றவன், மெய்ப்பொருள் உணர்ந்து, மரணமில்லா பெருவாழ்வு பெற்று ஒரு சித்தனாய் கலியுகம் வாழ்வான்!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 50: மூடனும்-ஞானியும்:

மூடர்கள் யாரது? மூடனே சொல்லடா!

மூலையில் முடங்கியே மூடனே மாளுவான்!

மூலமாம் குளத்திலே முடங்கிய நாதனை;

மூலையில் நிறுத்தினால் மூடனும் ஞானியாம்! (ரும)

ஓம் நமசிவாய!

மூடர்கள் யாரது? மூடனே சொல்லடா!

மூலையில் முடங்கியே, மூடனே மாளுவான்: ஒரு மூலையில் முடங்கி மாண்டு போகக்கூடியவர்கள் 'மூடர்கள்'

ஆவர்; 'மூடன்' என்றால் 'அறிவிலார்' என்று பொருள் கொள்க; அறிவிலார் என்றால் இறைவன் கொடுத்த அறிவை பயன்படுத்தாதவன் என்று பொருள் கொள்க;

மூலையில் மூடங்கியே மூடனே மாளுவான்!

இறை அறிவைக்கொண்டு இறைவனை, பரம்பொருளை உணர்ந்து "இறவா வரம்பெற முடியாதவன்" ஆவான். அவன் இறை அறிவை பயன்படுத்த தெரியாத 'மூடன்' ஆவான். அறிவடையத் தெரியாத அவன் ஒரு மூடனாய் ஒரு மூலையில் மூடங்கி மாண்டு போகிறான்.

மூலமாம் குளத்திலே மூடங்கிய நாதனை;

உயிருக்கு மூலமாய் உள்ள மூலாதார குளத்தில், மூடங்கி நின்ற நாதனை கண்டு;

மூளையில் நிறுத்தினால் மூடனும் ஞானியாம்!

எவன் ஒருவன் மூளையில், சிரசில், சிரசாதாரத்தில், தலை உச்சியில் நிறுத்தி அவ்விடத்தே லயமாகி நிற்கின்றானோ, நிலைபெற செய்கிறானோ; அவன் "மூடன்" என்ற நிலையிலிருந்து, மரணத்தை வெல்லும் உபாயம் கண்டு, மரணமில்லா பெருவாழ்வு பெற்று, ஞானநிலை அடைகிறான். ஓம் சிவாய நம!

பின்வரும் சிவவாக்கியர் பாடல் பொருள் காண்க:

"உருத்தரித்த நாடியி லொடுங்குகின் றவாயுவைக்
கருத்தினா லிருத்தியே கபாலமேற்ற வல்லீரேல்
விருத்தரும் பாலராவர் மேனியுஞ் சிவந்திடும்
அருள்தரித்த நாதர்பாத மம்மைபா தமுண்மையே!"

— சிவவாக்கியம் (ரா உ ய எ)

சிவதத்துவம்: 51: ஞானம் கூறல்:

மாயையான மனிதனே மக்களை ஆளுவான்!
மண்ணிலே கொல்லுவான்! விண்ணிலும் கொல்லுவான்!
மண்ணையும் விண்ணையும் தன்னிடம் கொள்ளுவான்!
மாயையை தள்ளடா! அறிவடைந் துய்யடா! (ருமிக)

ஓம் நமசிவாய!

நாம் கண்களால் காணும் எதுவும் உண்மை அல்ல. அவை அனைத்தும் தன்மாற்றம் அடையக்கூடியதே. அதன் அடிப்படையில், ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழும் காலம் சிறிதளவே. இச்சிறு காலத்தில், மனிதன் “நான் யார்?” என்ற உண்மை பொருள் உணர்ந்து ஞானமடையாமல்; அஞ்ஞானத்தால், மன மாயையால்; அறியாமையால் “ஆணவம், கன்மம், மாயை” இவைகளில் உழன்று; பொருள் பற்று, அதிகாரப் பற்று மிகுந்து, அதன் மூலம் ஆணவம் மிகுந்து, மக்களை ஆளவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டு, பல யுத்திகளை கொண்டு மக்களை ஆளத்தொடங்குவான். பின் அதனையே அவன் குலத் தொழிலாகவும் ஏற்பான். அவன் அவனது தொழிலை நிலைநாட்ட, அறம் காணாது, ஆணவம் கொண்டு பல குற்றங்கள் புரிவான். தன் குலத்தை காக்க, தன் இன மக்களை அழிப்பான். தனது சுயநலத்திற்காக, அப்பாவி மக்களை மண்ணிலே கொல்லுவான், விண்ணிலும் கொல்லுவான். அவனே மண்ணில் வாழும் அசுரன். அவன் ‘நரன்’ வடிவம் கொண்ட அசுரன் அவனே “நரக அசுரன்”, “நரகாகுரன்” ஆவான்.

நரக அசுர குணம் கொண்ட அவன்; தான் ஆளும் மண்ணை, முடிந்த அளவிற்கு தன் இனத்திற்கு எழுதி வைப்பான், முடியாததை தன் இனம் ஆளுவதற்கு வகை செய்து வைப்பான். அவன் விண்ணில் பறந்து சென்று பிற நாட்டை தன்வயப்படுத்துவான். ஆயினும் அவன் மரணம் வெல்லும் உபாயம் அறியாது மாண்டு போவான்.

‘மனிதன்’ என்ற உருவம் கொண்டு பிறவி எடுத்த நாம்; மனிதனின் அறிவாட்சித் திறன் உணர்ந்து, தன்னை தற்காத்துக் கொள்வதைப்போல் பிற உயிர்களையும் காத்து, பிறர்க்கும், பிற உயிர்களுக்கு துன்பம் விளைவிக்காது; மன மாயையை வென்று, மரணம் வென்று, அறிவடைந்து உய்தல் வேண்டும்! ஓம் சிவாய நம!

**தந்துவஞானி சீவநாந்தீரி மகரிஷி அவர்களின் பாடல்
விளக்கம் கண்டு வாழ்க!**

"மனிதனின் பெருமதிப்பை மனிதன் காணா
மயக்கத்தால், எண்ணிறந்த பல குற்றங்கள்,
மனிதரிடை அதிகரித்து, இனிய வாழ்வை
மாசபடுத்தித், துன்பம் பெருக்கக் கண்டோம்,
மனிதர்கட்கு பிறந்தது முதல் இறக்குமட்டும்
மண்ணுலகில் சமநீதியாக வாழ,
மனிதன் என்ற முறையினில்நீ செய்ததென்ன?
மறந்திருந்தால் இன்று இப்போ விழிப்புகொள்வாய்!"

– உலக சமாதானம் (சம 2)

சிவதத்துவம்: 52: ரசவாது ஞானம் கூறல்:

நாட்டிலே தலைவனாம் நாடோடி வாழ்க்கையாம்!
தள்ளடா! தள்ளடா! தலைவனே! தள்ளடா!
தவறினால் தலைவனும் தரணியில் மாளுவான்!
தாமிரம் கொள்ளடா! தரணியை ஆளலாம்! (ருமஉ)

ஓம் நமசிவாய!

நாட்டிலே தலைவனாம் நாடோடி வாழ்க்கையாம்!

நாட்டிலே தலைவனாக இருப்பினும், அவனது
வாழ்க்கை நாடோடி வாழ்க்கையாகவே அமையும்.

தள்ளடா! தள்ளடா! தலைவனே! தள்ளடா!

மனிதனாக பிறந்த எவர்க்கும் இயற்கைச் சட்டம்
ஒன்றே; மனிதன் தன்னை உணர்ந்து தற்காத்துக்கொள்ள
வேண்டும்.

தவறினால் தலைவனும் தரணியில் மாளுவான்!

அப்படி தற்காத்துக்கொள்ள தவறினால்; அவன்
எவ்வளவு பெரிய மனிதன் என்றாலும், தரணியில்
மாளுவான்.

தாமிரம் கொள்ளடா! தரணியை ஆளலாம்!

தன்னை தற்காத்துக்கொள்ள, சித்தர்கள் காட்டிய
ஓர் உபாயம் 'முப்பு' என்று சொல்லக்கூடிய 'கற்ப' மருந்து
உட்கொள்ளுதல் ஆகும். அதில் ஒன்று தாமிரத்தால்
செய்யப்பட்ட 'முப்பு'. இது மிக உயர்ந்த 'முப்பு' ஆகும்.

சித்தர் பெருமக்கள் வழி நின்று மருத்துவம்
செய்யும் சித்த அன்பர்கள் இப்பெரும் மருந்தை பல காலம்

ஆராய்ந்து குருவருள், இறையருள் துணைகொண்டு, சித்தர் பெருமக்களின் ஆசியுடன் இந்த 'முப்பு' மருந்தை சிறப்பாக செய்து முடித்திருப்பர். அப்பெரும் மக்களை கண்டறிந்து அவர்களின் வழிகாட்டுதலின்படி "தாமிர முப்பு" உட்கொண்டு வந்தால் நரை-திரை-மூப்பு அணுகாது; உடல் தளர்ந்து மண்ணில் விழாது; மரணமில்லா பெருவாழ்வை பெறுவர். அவனே தரணியில் ஆளப் பிறந்தவன் ஆவான்!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 53: ஞானம் கூறல்:

அரசனும் ஆண்டியாம்! அவனருள் இல்லையேல்!
அவனருள் பாரடா! ஆண்டியும் அரசனாம்!
ஆண்டியாய் நின்றதும்! அரசனாய் நின்றதும்!
ஓம்எனும் ஓசையாம் ஒருமையில் பாரடா! (ருங்)

ஓம் நமசிவாய!

மனித வாழ்வில்: 'அரசன்' என்றால் அரசாட்சி புரிபவன் அல்லன். அவன் மக்களை, மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை பாதுகாப்பவன் ஆவான். தனது அறிவின் திறந்தால், தனது ஆளுமைக்கு உட்பட்ட மக்களை சமநோக்கு பார்வையுடன், அனைத்து மக்களின் நலன் காப்பவன் 'மன்னன்' ஆவான்.

"மக்களின் நலன் காப்பவன் மன்னன்; மக்களை ஆளும் ஆளுமை கொண்டவன் அரசன் ஆவான்".

அவனது தொழில் தனது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அரணாக இருந்து, சேவை புரிதல் ஆகும். உழைத்து பொருளீட்டும் உடல் வலிவும் திறனும்

இல்லாதவர் பிறரை அண்டி வாழ வேண்டிய சூழலில் இருப்பவர்கள், உயிர் வாழ பிறரை 'அண்டி' பிழைக்கும் மனிதன் 'ஆண்டி' ஆவர்.

இறை ஆட்சியில்: எவன் ஒருவனின் மனம் ஐம்புலன் கவர்ச்சியில் மன-மாயையில் சிக்கி உழலாமல் இருக்கிறானோ அவன் மனம் ஆசை அற்று அறிவடையும். அவ்வாறு ஆசா-பாசம் கடந்த, துய்மையான மனம் “ஆண்டி கோலம்” பூணுகிறது; அவ்வாறு ஆசை எதிர்ப்பார்ப்பு இவைகள் கடந்து நின்ற அவன் 'ஆண்டி' கோலம் தரித்து திருமுருகனின் திரு அவதாரம் எடுக்கிறான். அவன் தனது மன ஆற்றலை பிரபஞ்ச களத்திலே கலந்து; பிரபஞ்ச ஆற்றலை கிரகித்து, பிரபஞ்ச நாதமாகிய “ஓம்” எனும் ஓசையை; தன் அகத்தே உணர்ந்து, சிவன் அருள் சித்தியடைந்து; அவன் அருளால் ஆட்சி பீடம் அமைக்கிறான். அவன் 'தண்டாயுதம்' கொண்டு மக்களை ஆளும் “தண்டாயுதபாணி” அவதாரம் கொண்ட அரசன் ஆவான்!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 54: அகர-ஞானம் கூறல்:

அண்டத்தின் ஒலியது ஓம்கார நாதமே!
 ஊனுமாய்! உயிருமாய்! ஆதியில் அகரமாய்!
 அகரமாய் எழுந்தது; ஆதியின் சக்தியே!
 அகரத்தின் உயிரது 'அ'எனும் ஓசையே! (ருய்சு)
 ஓம் நமசிவாய!

அண்டத்தின் ஒலி “நாத வடிவமாகி” அது “ஓம்கார நாதமாய்” அண்டத்திலே எழுந்து, அண்டத்திலே கரைகிறது. எழுந்தது ஓசையாகவும், கரைந்தது காந்தமாகவும் பிரபஞ்சம் முழுவதும் வியாபித்துள்ளது. கரைந்த காந்த ஆற்றல் விண் துகள்களாக, காற்றணுக்களாக, அணுக்களாக, பஞ்ச பௌதிகங்களாக உருப்பெற்று; அண்ட சரசாரங்களாக, அண்ட வெளியில் மிதந்து, உருண்டு ஓடிக்கொண்டுள்ளது; அது கூட்டாகவும், குடும்பங்களாகவும் ஒன்றிணைந்து இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அதுவேதான் நாம் வாழும் பூமியில் ஊனாய், உயிராய், பல்லுயிர்த் தோற்றங்களாய், பரிணமித்தது. அது ஆதியிலே ‘அகரமாக’ எழுந்தது, அது ஆதியின் சக்தியாகும்.

“அகரமாக” எழுந்த “நாத ஒலி” தங்கு தடையின்றி, மூல ஒலியாக, ஆதி சக்தியைக் கொண்டு எழுந்தமையால் அது ‘அகரம்’ என்றும்; அகரத்தின் உயிராய் நின்ற அது, ஆதி மொழியாம் தமிழ் மொழியில், உயிராய் நின்று, உயிர் எழுத்துக்களின் முதல் எழுத்தாகவும்; அகரத்தின் உயிராவும், ஓம்கார நாதத்தின் ஓசையாகவும் கொண்டு எழுந்த எழுத்து அது ‘அ’ என்ற எழுத்து. இது ஆதியின் ஆற்றல் ஆகும். இந்த ‘அ’ என்ற எழுத்தின் நாதம், அண்ட சரசாரங்களையும் தன்னகத்தே ஒலிவடிவமாய் பெற்றது, என்பதை உணர்தல் வேண்டும். ‘அ’ என்ற தமிழ் உயிர் எழுத்தின் தத்துவத்தை உலகரியச் செய்வீர்!

ஐயன் திருவள்ளுவ பெருமானின் உண்மைப் பொருள் காண்க:

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு."

– திருக்குறள் (க)

சிவதத்துவம்: 55: அகரம்-இதள்-ஈசன்-ஞானம்:

‘அ’எனும் ஓசையே அனைத்துயிர்க்கும் நாதமாம்!
அனைத்துயிர் நாதமும் அகரத்தில் அடங்குமே!
அகரமும் உகரமாம் மகரத்தில் இதளுமாம்!
இதளென எழுந்தது ஈசனின் நாதமே! (ருய்ரு)

ஓம் நமசிவாய!

‘அ’எனும் ஓசையே அனைத்துயிர்க்கும் நாதமாம்!

‘அ’ என்ற எழுத்தின் ஓசை, இந்த பூமியில்
வாழக்கூடிய அனைத்து உயிர்களின் உயிர் நாதமாகும்.

அனைத்துயிர் நாதமும் அகரத்தில் அடங்குமே!

இந்த பூமியில் உள்ள அனைத்து உயிர்களின்
நாதமும் அந்த அகரத்தில் அடக்கமாய் இருக்கும்.

அகரமும் உகரமாம் மகரத்தில் இதளுமாம்!

ஆதி சக்தியான “அகர தத்துவமாய்” அகரமும்;
அந்த அகரத்திலே எழுந்த உயிரின தன்மாற்ற தத்துவமான
“உகர தத்துவமாய்” உகரமும்; அகரமும் உகரமும் சேர்ந்து
மாய வித்தைகள் பல கொண்ட “மகர தத்துவமாய்”
மகரமும், அந்த மகரத்தின் உயிர் ஆற்றலாக
இருக்கக்கூடிய விந்து ‘இதள்’ ஆகும்.

இதளென எழுந்தது ஈசனின் நாதமே!

இந்த 'இதள்' ஐயன் சிவபெருமானால்
தோற்றுவிக்கப்பட்ட உயிர்நாதமாகும். இதனை
"சிவனார்விந்து" என்றும் அழைப்பர். ஓம் சிவாய நம!

பின்வரும் சிவவாக்கியர் பாடல் பொருள் காண்க:

"அவ்வுதித்த மந்திரம் அகாரமாய் உகாரமாய்
எவ்வெழுத் தறிந்தவர்க்கு எழுபிறப்ப திங்கிலை
சவ்வுதித்த மந்திரத்தை தற்பரத் திருத்தினால்
அவ்வு முவ்வு மவ்வுமாய் அமர்ந்ததே சிவாயமே!"

— சிவவாக்கியம்

சிவநிந்நுவம்: 56: மகர-நிந்நுவம்:

அகரத்தின் நாதமே மகரத்தில் விளைந்தது;
கடலினுள் நீருமாய் உறைந்தது உவர்க்குமே!
உறைந்தது யாரென கருத்தினில் காண்டா!
மகரத்தை கண்டவன் மகாரத்தை காணுவான்! (ருயசு)
ஓம் நமசிவாய!

அகரத்தின் நாதமே மகரத்தில் விளைந்தது;

அகரத்தின் நாதமானது, மகரத்தில் உயிர்
ஆற்றலாக, விந்துவாக விளைந்து, அதனை 'இதள்'
என்று கண்டோம்.

கடலினுள் நீருமாய் உறைந்தது உவர்க்குமே!

அந்த 'இதள்' அப்பன் திருவருளால் பாற்கடலில்,
நீரிலே கரைந்து, தன்மாற்றம் அடைந்து, உவர்ப்பு தன்மை
கொண்டு, அது கடல் நீரிலே உறைந்து உவர்க்கும்.

உறைந்தது யாரென கருத்தினில் காண்டா!

அப்படி உறைந்த அது, யார் என கருத்தினால்,
அறிவால், சிந்தனையால், கண்டு தெளிக;

மகரத்தை கண்டவன் மகாரத்தை காணுவான்!

அப்படி மகரத்தை கருத்துன்றி கண்டவன்,
மகாரத்தை காண்பான். அவன் மகார வித்தைகள் பல
கண்டு; ஒரு சித்தனைப் போல, இந்த பூவுலகை
வெற்றிகொள்வான். அவன் சித்தனும் ஆவான்.

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 57: அகர-தத்துவம்:

‘அ’ எனும் எழுத்தது காந்தமாய் கடவுளாய்;
எண்களில் எட்டுமாய்; அணுக்களில் எட்டுமாய்;
எட்டதை பாரடா! உயிரது விளங்குமே!
அறிவிலே ஓளியுமாய் ஈசனின் மகனுமாய்! (ருயெ)
ஓம் நமசிவாய!

‘அ’ எனும் எழுத்தது காந்தமாய்! கடவுளாய்!

‘அ’ என்ற எழுத்தின் நாதம் ‘ஓம்கார’ நாதம்.
ஓம்காரத்தில் ஆற்றலாய் எழுந்தது ‘காந்தம்’. அந்த காந்தம்
சிவபெருமானால் விளைந்தது; ஆகையால், அது சிவ
ஆற்றல் கொண்ட சக்தியின் ரூபம்; இரு வேறு எதிர் எதிர்
ஆற்றல் கலமாக உள்ள காந்த ஆற்றலை, காந்த
தத்துவத்தை “கந்த கடவுளாக” நாம் காணுகின்றோம். ஆக
அ என்ற எழுத்து, விண் களத்தில் “காந்தமாய்” காந்த
ஆற்றலாகவும்; அந்த காந்த ஆற்றலை, இறை
சொரூபமாக பாவித்து “காந்த கடவுளாகவும்” நாம்
பார்க்கிறோம்.

எண்களில் எட்டுமாய்; அணுக்களில் எட்டுமாய்;

‘அ’ என்ற உயிர் எழுத்து, அது தமிழ் எண்களில் 8-ஆகவும்; இந்த பூமியில் வாழக்கூடிய உயிரினங்களுக்கு உயிர் காற்றாய் இருக்கக்கூடிய கற்று ஆக்சிசன், அந்த காற்றின் அணுவெண் 8-ஆகவும் காண்க.

எட்டதை பாரடா! உயிரது விளங்குமே!

இவ்வாறு, ‘அ’ என்ற எழுத்தின் தன்மையை, அதன் வடிவத்தை கருத்துன்றி பார்த்தால் உயிரின் தத்துவமும் அதனுள் அடங்கியுள்ள மறைபொருள் தத்துவமும் விளங்கும்.

அறிவிலே ஒளியுமாய்! ஈசனின் மகனுமாய்!

உயிரினங்களில் ஆறு தன்மைகளாக, ஆறு அறிவை கொண்டு, ஆறு தத்துவமாக இருக்கக்கூடிய, “ஈசனின் மகனாக” மனித உருவம் தரித்த அது, அறிவிலே “அறிவின் ஒளியாய்” அமர்ந்து இயங்கும். அறிவின் உண்மை தத்துவம் உணர்ந்தவன் ஈசனின் மகனாவான்.

திரு முருகன் திரு அவதாரம் கொண்டு, பழனி மலை மீது அமர்ந்த அந்த பழனி ஆண்டவர் யார் என்று அறிவால் ஆராய்ந்து தெளிக. தெளிந்தவன், ஈசனின் மகனாக தனக்கென்று ஒரு ராஜ்யம் அமைத்து, மலைமீது அமர்ந்து ஆட்சிபுரிவான். ஓம் சிவாய நாம!

அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ் பாடல் விளக்கம் காண்க:

“அவனிதனிலே பிறந்து மதலையெனவே தவழ்ந்து

அமுகபெறவே நடந்து

– இளையோனாய்

அருமழலையே மிகுந்து குதலைமொழியே புகன்று

அதிவிதமதாய் வளர்ந்து – பதினாறாய்
 சிவகலைகளா கமங்கள் மிகவுமறை யோதுமன்பர்
 திருவடிகளே நினைந்து – துதியாமல்
 தெரிவையர்க ளாசைமிஞ்சி வெகுசுவலை யாயுழன்று
 திரியுமடி யேனையுன்ற – னாடிசேராய்
 மவுனவுபதேச சம்பு மதியறுகுவேணி தும்பை
 மணிமுடியின் மீதணிந்த – மகதேவர்
 மனமகிழவே யணைந்து ஒருபுறம் தாகவந்த
 மலைமகள் கு மாரதுங்க – வடிவேலா
 பவனிவரவே யுகந்து மயிலின்மிசையே திகழ்ந்து
 படியதிரவே நடந்த – கழல்வீரா
 பரமபதமே செறிந்த முருகனெனவே யுகந்து
 பழநிமலைமே லமர்ந்த – பெருமானே!"

சிவதத்துவம்: 58: அகர-உகர-தத்துவம்:

‘அ’ எனும் எழுத்தது ஆதியின் ரூபமே!
 கருவினில் எட்டுமாய் காற்றினில் எட்டுமாய்!
 கார்த்திகை திங்களாய் கார்மேக கண்ணனாய்!
 கருவிலே உருண்டது ‘உ’ எனும் எழுத்துமாய்! (ருய்அ)
 ஓம் நமசிவாய!

‘அ’ எனும் எழுத்தது ஆதியின் ரூபமே!

‘அ’ என்ற எழுத்து அது ஆதி சிவனின் ரூபமாகும், அதாவது, ஆதியாகிய சிவம் ‘அ’ என்ற எழுத்து வடிவத்தில் தோற்றம் பெரும். இது பிரபஞ்ச காலத்திலும் சரி, உயிரினங்களிலும் சரி அப்படியே ஆகும். ஆதியின் எழுச்சி சக்தியின் அவதாரமாகும்.

கருவினில் எட்டுமாய்! காற்றினில் எட்டுமாய்!

அணு உட்கருவில் 8 எலக்ட்ரான்கள் கொண்டு உயிர் காற்றாகவும்; அது “காற்று” அசைவில், ஓட்டத்தில், காற்றின் வேகம் மற்றும் அடர்த்தி நிலையில் 8 தன்மைகள் கொண்டும்;

- 1) 6 கி. மீ. வேகத்தில் வீசும் காற்று “மென்காற்று”
- 2) 6-11 கி. மீ. வேகத்தில் வீசும் காற்று “இளந்தென்றல்”
- 3) 12-19 கி. மீ. வேகத்தில் வீசும் காற்று “தென்றல்”
- 4) 20-29 கி. மீ. வேகத்தில் வீசும் காற்று “புழுதிக்காற்று”
- 5) 30-39 கி. மீ. வேகத்தில் வீசும் காற்று “ஆடிக்காற்று”
- 6) 100 கி. மீ. வேகத்தில் வீசும் காற்று “கடுங்காற்று”
- 7) 101-120 கி. மீ. வேகத்தில் வீசும் காற்று “புயல்காற்று”
- 8) 120 கி.மீ. மேல் வேகமாக வீசும் காற்று “சூறாவளிக்காற்று”

என்று காற்றில் எட்டாகவும்;

கார்த்திகை திங்களாய்! கார்மேக கண்ணனாய்!

அது, தமிழ் மாதங்களில் 8வது மாதம் சிவபெருமான் சோதி வடிவில் காட்சியளித்த கார்த்திகை திங்களாய்; அது, 8வது குழந்தையாக அவதாரம் தரித்த கார்மேக கண்ணனாய், “கார் மேகமாய்” உருவெடுத்து மழையாய் பொழிந்து இப்புவிவாழ் உயிர்களைக் காக்கும் “கார்மேக கண்ணனே!”

கருவிலே உருண்டது ‘உ’ எனும் எழுத்துமாய்!

கார்மேக கண்ணனாய் உருபெற்று உருண்ட அது பஞ்சு பௌதிகங்களின் அணுக்கருவில் உருண்டு ‘உ’ எனும் உயிர் எழுத்தாக, பூமியில் அனைத்து உயிர் தோற்றமாய், “உகர தத்துவமாக” தோற்றம் கொண்டதும் ‘அ’ என்ற அகரமே! ஓம் சிவாய நாம!

சிவதத்துவம்: 59: உகர-தத்துவம்:

**‘உ’எனும் எழுத்தது ஊனுடல் தரித்தது;
ஆணுமாய் பெண்ணுமாய் அனைத்துயிர் தோற்றமாய்!
எண்களில் இரண்டுமாய் ரவிமதி ஒளியுமாய்;
ஏகாந்த நாயகன் ஏறினான் இரண்டிலே! (ருய்கு)**

ஓம் சிவாய நம!

‘உ’எனும் எழுத்தது, ஊனுடல் தரித்தது!

‘உ’ எனும் எழுத்து அது “உகர தத்துவம்”, அண்ட சராசரங்களில் “சிவ-சக்தி” ஆற்றல் கொண்டு அது பூமியில் உயிர்களை தோற்றுவிக்கிறது. அவை ஊனுடல் தரித்து, உருவத் தோற்றம் கொள்கிறது.

ஆணுமாய், பெண்ணுமாய், அனைத்துயிர் தோற்றமாய்!

அந்த உருவத் தோற்றம் இப்பூவுலகில் ஆண்-பெண் தத்துவம் கொண்டு அனைத்து உயிர்களின் தோற்றத்திற்கும் ஆதார சக்தியாய் அமைகிறது.

எண்களில் இரண்டுமாய்! ரவிமதி ஒளியுமாய்!

அது, எண்களில், எண் வரிசையில் இரண்டு ஆகும்; அது, “ரவி, மதி” என்று சொல்லக்கூடிய “சூரிய மற்றும் சந்திர” இருவேறு ஆற்றலாகவும் விளங்குகிறது.

ஏகாந்த நாயகன் ஏறினான் இரண்டிலே!

அது பிரபஞ்சம் முழுவதும் உள்ள காந்த ஆற்றலின் தன்மையை கொண்டு; ஏகாந்த நாயகனாகவும்; அவன் ஏறி அமர்ந்து விளையாடும் மயில் வாகனமாகும். அது இரண்டின் தத்துவத்தை கொண்டு, உலோகமும் உப்பும் சேர்ந்த கலவையும் ஆகும். இதனை தமிழ்

மருத்துவத்தில் “துருசு” என்று அழைப்பர். நஞ்சு கலந்த இந்த “துருசு” உப்பை எவன் ஒருவன், அதனின் தரம், திறம் மாற்றி, நச்சு தன்மையை முறித்து, மாசு அற்ற மகேஸ்வரனாய், சிவ தன்மை கொண்ட உப்பாக, முப்புவாக செய்து; அந்த மகேஸ்வரனை, முப்புவை தனது உடலில் ஐக்கியப்படுத்தி கொள்கிறானோ; அவன் உடல் மாசு அற்ற தன்மை பெற்று; உடல் சுத்த தேகமாய், ஞானமடைந்து; மயில் மீது அமர்ந்த முருகனைப்போல, ஏகாந்த நாயகனாய் என்றும் இளமையாக இருப்பான். அவன் மரணம் வென்ற மகேஸ்வரன் ஆவான்.

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 60: உகர-தந்தவம்:

‘உ’எனும் எழுத்தது நாடியில் பித்தமாம்!
பித்தனாய் எழுந்தவன் நான்முகன் ரூபமே!
விண்ணிலே மதியுமாய் மண்ணிலும் மதியுமாய்;
மதிகொண்டு பாரடா! பித்தமும் தெளியுமே! (சுய)

ஓம் சிவாய நம!

‘உ’எனும் எழுத்தது நாடியில் பித்தமாம்!

‘உ’ என்ற எழுத்து அது வாத, பித்த, சிலோத்தும் நாடிகளில் ‘பித்த’ நாடியாகும்.

பித்தனாய் எழுந்தவன் நான்முகன் ரூபமே!

பித்தனாய் எழுந்த அவன் பித்து பிடித்தவன் அல்லன்; பித்தம் தெளிய வைப்பவன்; பித்தம் தெளிய வைத்து ஆட்கொள்பவன் ஆவான். அப்படி பித்தனாய் எழுந்த அவனே, பித்தம் தெளியா நிலையில்; மதிமயக்கம்

கொண்டு; நான்முகன் ரூபம் தரித்து உயிர்களை
படைக்கின்றான்.

விண்ணிலே மதியுமாய் மண்ணிலும் மதியுமாய்;

விண்ணிலே மதியாகவும், ரவி-மதி ஆற்றலில்
மதியின் ஆற்றலாகவும்; மண்ணிலும் மதியாகவும் -
மண்ணில் வாழ் உயிர்களில் அறிவின் ஆற்றலாகவும்
விளங்கும் அவனை;

மதிக்கொண்டு பாரடா! பித்தமும் தெளியுமே!

மதியைக் கொண்டு, அறிவைக் கொண்டு
பார்த்தால்; பார்ப்பவன் பித்தம் தெளிந்து, மதிமயக்கம்
தெளிந்து, சிவனின்பால் பித்தம் கொண்ட பித்தனாவான்!

**அப்படி, பித்தனாய் நன்னை கண்டு, அவன் புகழ் பாடிய,
சுந்தரஹர்ந்தி சுவாமிகள் அருளிய தீவார பதிகப் பாடல்:**

"பித்தாபிறை சூடபெருமானே அருளாளா
எத்தான்மற வாத்தேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூர் அருட்டுறையுள்
அத்தாஉனக் காளாயினி அல்லேன்னால் ஆமே!"

– தேவாரம் 7.001

சிவதத்துவம்: 61: மகர-சித்தர்-தத்துவம்:

மகரத்தின் தத்துவம்; மறைபொருள் தத்துவம்;
அறிவினில் பாரடா! மறைபொருள் விளங்குமே!
மகரத்தை கற்றவன் மதியிலே மன்னனாம்!
மாதவம் செய்தவன் மருத்துவம் சொல்லுவான்! (சூயக)
ஓம் சிவாய நம!

மகரத்தின் தத்துவம்; மறைபொருள் தத்துவம்;

அகர-உகர-மகர தத்துவங்களில் “மகர தத்துவம்” ஆதி சிவனை அடையும் மார்க்கம் கொண்டது. “மகர தத்துவம்” சித்தர் பெருமக்களின் வழி நின்று கற்றல் வேண்டும். அப்படி கற்றவன் மறைபொருள் தத்துவம் உணர்வான்.

அறிவினில் பாரடா! மறைபொருள் விளங்குமே!

அவன் தனது அறிவைக்கொண்டு, மறைபொருள் விளக்கம் பெறுவான்.

மகரத்தை கற்றவன் மதியிலே மன்னனாம்!

மகர தத்துவத்தில் சகல வித்தைகளைக் கற்றவன் மதியிலே அறிவிலே மன்னன் ஆவான்.

மாதவம் செய்தவன் மருத்துவம் சொல்லுவான்!

அவன் நித்தம் நித்தம் தவம் புரிந்து, ஒரு தசமுக நாயகனாக, “இராவணேஸ்வரன் அவதாரம்” தரிப்பான். உடலியல் மற்றும் உளவியல் துன்பம் போக்க மருத்துவம் சொல்லுவான். பின், பிறவித் தொடர் களைந்து ஞானமடைவான். ஞானமடைந்த அவன், தன்னை நாடி வரும் மக்களுக்கு, ஞானமடையும் வழி காட்டி, மக்களை ஆட்கொண்டு, முக்தியை அருளுவான்! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 62: மகர-சித்தர்-நத்துவம்:

மகரவித்தை கற்றவன் அறிவிலே அரசனாம்!
ஆண்டியாய் திரிந்தவன் திரிசூலம் ஏந்துவான்!
மகரவித்தை கற்றவன் மாயனாம் சித்தனாம்;
பேயனாய் எழுந்தவன் ஈசனாய் மறைகிறான்! (சுயுஉ)
ஓம் சிவாய நம!

மகரவித்தை கற்றவன் அறிவிலே அரசனாம்!

“மகர வித்தை” என்று சொல்லக்கூடிய யோகம் பயின்று, ஞானம் கடந்து, ரசவாதக்கலை தேர்ந்து, சிவதத்துவம் அறிந்து, அறிவடைதல் தத்துவம் காண்பான். அவன் அறிவடைந்து, இறை ஞானம் அடைந்த அவன் அறிவிலே அரசன் ஆவான்.

ஆண்டியாய் திரிந்தவன் திரிசூலம் ஏந்துவான்!

அறிவிலே உயர்ந்த அரசன் ஆனாலும் அவன் ஆண்டிக் கோலம் தரித்தே வாழ்வான். தனக்கென்று எதையும் அவன் வைத்துக்கொள்ளாது, அவன் தனது ஞானத்தால் திரிசூலம் ஏந்தி, அதாவது அவன் தனது அறிவால் முக்கால ஞானம் கண்டு, மக்கள் நலம் வாழ அருள்வாக்கும் சொல்லுவான்.

மகரவித்தை கற்றவன் மாயனாம் சித்தனாம்;

“மகர வித்தை” கற்றவன் “மாயன்” ஆவான். அவனுக்கு அனைத்து மாய வித்தைகளும் அட்டமா சித்திகளும் கைவரப் பெற்றவன். அவன் சித்தனும் ஆவான்.

பேயனாய் எழுந்தவன் ஈசனாய் மறைகிறான்!

சித்தன் ரூபம் தரித்த அவன், எதற்கும் அடங்காது பேயனாய் எழுந்து, உலகம் முழுவதும் சுற்றி வருவான். இந்த பேரண்டம் அவன் வசம் ஆகும். மாபெரும் சக்தி கொண்ட அவன் தனது விருப்பம் போல் சிவ அவதாரம் தரித்து, லிங்க வடிவம் பூண்டு, ஈசனாய் தன்னை மறைத்து அருள்புரிவான்! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 63: மகர-சித்தர்-தத்துவம்:

விண்ணிலே எழுந்தவன் அண்டமாய் விரிகிறான்!
மண்ணிலே எழுந்தவன் பிண்டமாய் மலர்கிறான்!
அண்டமாய் எழுந்தநாதன் கல்லிலே உறைகிறான்!
கல்லிலே உறைந்தநாதன் கடவுளாய் அருள்கிறான்!

(சுயந்)

ஓம் சிவாய நம!

விண்ணிலே எழுந்தவன் அண்டமாய் விரிகிறான்!

விண்ணிலே, பிரபஞ்ச களத்திலே, 'விண்' துகள்களாக எழுந்த அவன் அண்டங்களாக விரிகிறான்.

மண்ணிலே எழுந்தவன் பிண்டமாய் மலர்கிறான்!

மண்ணிலே எழுந்த அவன் சூரிய-சந்திர ஆற்றலைக்கொண்டு பிண்டமாய் மலர்கிறான்.

அண்டமாய் எழுந்தநாதன் கல்லிலே உறைகிறான்!

அண்டமாய் எழுந்த ஓம்கார நாதன்; நாத வடிவாகி, கடைநிலையில் கல்லிலே உறைகிறான்.

கல்லிலே உறைந்தநாதன் கடவுளாய் அருள்கிறான்!

கல்லிலே உறைந்த நாதன் கடவுளாய் அருள்கிறான்!

பஞ்ச பௌதிகங்களில் கடைநிலை "கல்" ஆகும்.

"கல்" பூமி-நாத நீரில் உற்பத்தியாகும்.

கல்லில் இருந்து "உதக நீர்" உற்பத்தியாகும்.

"உதகநீர்" சூரிய சந்திர சக்தியை கிரகித்து, பலவித தனிமங்களாகவும், உப்பாகவும், உலோகங்களாகவும் தன்மாற்றம் அடையும் தன்மை கொண்டது.

கல்லில் உறைந்த உதக நீரையும், அதனால் விளைந்த உப்பையும் உலோகத்தையும் கண்டவன் தமிழ் சித்தன்.

பஞ்சு பௌதிகங்களில் கடைநிலை தத்துவமாகவும் தனிம உலகின் தாயாகவும் இருப்பது 'கல்'லேயாகும்.

சிவ தத்துவம் கண்டவன் தனிம உலகின் தாயைக் காண்பான்! கல்லில் உறைந்த கடவுளையும் காண்பான்!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 64: பொன்னம்பல நாதன்:

பொய்யுடல் கண்டவன் புலன்களில் வாழ்கிறான்;
மெய்யுடல் கண்டவன் அறிவினில் வாழ்கிறான்;
மெய்யுடல் கண்டவன் மெய்ப்பொருள் உணர்கிறான்!
மெய்ப்பொருள் கண்டவன் பொன்னம்பல நாதனே! (சுயசு)
ஓம் சிவாய நம!

பொய்யுடல் கண்டவன் புலன்களில் வாழ்கிறான்;

மனிதன் தனது தேகத்தின் உண்மை நிலை காணாது; தான் பெற்ற மனித தேகத்தின் மதிப்பை உணராது, பொய் உடல் பூண்டு புலன் இன்பத்தில் வாழ்வான். அவன் இந்த மனித தேகத்தையும் மனித அறிவையும் புலனின்றிப்பத்திற்காக மட்டுமே பயன்படுத்தி உண்டு, உறங்கி, உடல் இன்பம் கொண்டு வாழ்வான்.

மெய்யுடல் கண்டவன் அறிவினில் வாழ்கிறான்;

மனிதன், தான் பெற்ற உடலின் உண்மை நிலை காண்பவன் மெய்யுடல் காண்பான். அவன், உடல் இயக்கத்தின் அறிவியல் தன்மை கண்டு மெய்ப்பொருள்

காண்பான். மெய்ப்பொருள் கண்ட அவன் அறிவிலே தெளியும் ஞானமும் கொண்டு வாழ்வான்.

மெய்யுடல் கண்டவன் மெய்ப்பொருள் உணர்கிறான்!

மனித உடலை மெய்யாய், மெய்ப்பொருளாய், மெய்ப்பொருள் தத்துவமாய் கண்டு; அதை மனித தேகத்தையும், அறிவையும் கொண்டு உண்மை மெய்ப்பொருளை “சிவத்தை” தனது தேகத்தில் உணர்வான்.

மெய்ப்பொருள் கண்டவன் பொன்னம்பல நாதனே!

மெய்ப்பொருளை “சிவத்தை” தனது தேகத்தில் உணர்ந்த அவன் “பொன்னம்பல நாதன்” ஆவான்! அவனின் திருமேனி பொன்போல ஜொலிக்கும்! பொன் அம்பலத்தே ஆடும் அவன் சிதம்பரம் அடைவான்!

ஓம் சிவாய நம!

அவ்வையார் அருளிச்செய்த நீருக்குறள் “குறள்முறை” ஞானம் கண்டு தெளிக:

உடம்பின்பயன்:

1. உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவ தெல்லாம்
உடம்பினி லுத்தமனைக் காண். (11)
2. உணர்வாவ தெல்லா முடம்பின் பயனே
யுணர்க வுணர் வுடையார். (12)
3. ஒருபய னாவ துடம்பின் பயனே
தருபயனாஞ் சங்கரனைச் சார். (13)
4. பிறப்பினாற் பெற்ற பயனாவ தெல்லாந்
துறப்பதாந் தூநெறிகட் சென்று. (14)
5. உடம்பினா லன்றி யுணர்வுதா னில்லை
யுடம்பினா லுன்னியதே யாம். (15)

6. மாசற்ற கொள்கை மனத்தி லடைந்தக்கால்
ஈசனைக் காட்டு முடம்பு. (16)
7. ஓசை யுணர்வுக ளெல்லாந் தருவிக்கும்
நேசத்தா லாய வுடம்பு. (17)
8. உயிர்க்குறுதி யெல்லா முடம்பின் பயனே
அயிர்ப்பின்றி யாதியை நாடு. (18)
9. உடம்பினாற் பெற்ற பயனாவ தெல்லாம்
திடம்பட வீசனைத் தேடு. (19)
10. அன்னத்தா லாய வுடம்பின் பயனெல்லா
முன்னோனைக் காட்டி விடும். (20)

சிவதத்துவம்: 65: விதி-மதி-ஞானம் கூறல்:

மனமது அலையடா! அலைவது அதன்குணம்!
அறிவினால் பாரடா! அடையலாம் நினைத்ததை!
மனதினால் வாழ்பவன் விதியிலே மடிகிறான்!
அறிவினால் வாழ்பவன் விதியைவென்று வாழ்கிறான்!
(சூயரு)

ஓம் நமசிவாய!

மனமது அலையடா! அலைவது அதன்குணம்!

மனம் என்பது “அலை”, அலைந்துக் கொண்டே இருக்கும் ஒன்றை “அலை” என்று அழைக்கிறோம். மனம் அலை என்றால் அலைவது அதன் குணமாகும். கடல் அலை எப்படி அலைந்து பின் கடலில் கரைந்து நிலைப்புத்தன்மை பெறுகிறதோ அதைப் போன்று; நமது வாழ்வு நிலைப்புத் தன்மை பெறவேண்டின், அலைந்துக் கொண்டிருக்கும் மனம்; சிந்தனையால், நிலைப்புத் தன்மை கொண்ட “அறிவாக” அது உருமாற வேண்டும். அப்படி உருமாறிய அறிவானது நினைத்ததை அடையும்.

அறிவினால் பாரடா! அடையலாம் நினைத்ததை!

மனிதன் மனம் போன போக்கில் போகாமல்; தனது சிந்தனையால், அறிவால், சிந்தனை அறிவைக் கொண்டு, மனித வாழ்வின் போக்கை சிந்தனையால் வகுத்து, திறம்பட செயல்கள் ஆற்றினால் தான் நினைத்ததை நினைத்தபடி அடைய முடியும்.

மனிதனால் வாழ்பவன் விதியிலே மடிகிறான்!

மனதை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்க்கையை வாழ்ந்துக்கொண்டு இருப்பவன் விதி-வழி வாழ்பவன் ஆவான். அவனால் தனக்கு விதிக்கப்பட்ட விதியை மாற்றியமைக்க முடியாது. விதி-வழி வாழவும், முதுமையும், மரணமும் வந்தடையும்.

அறிவினால் வாழ்பவன் விதியைவென்று வாழ்கிறான்!

சிந்தனையில் சிறந்த அறிவை கொண்ட ஒருவன்; தனது சிந்தனையால், அறிவால் தனக்கு விதிக்கப்பட்ட வாழ்வை அறிந்து, அதனை மாற்றியமைத்து, தனக்கென்று ஒரு கட்டமைப்பை உருவாக்கி, இறை ஆற்றலை தன்வயப்படுத்தி, விதியை வென்று, மரணமில்லா பெருவாழ்வு பெற்று வாழ்வான். ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 66: விதி-மதி-ஞானம் கூறல்:

மனதைவென்று வாழ்பவன் அறிவிலே ஞானியாம்!
விதியைவென்று வாழ்பவன் அறிவிலே சித்தனாம்!
மனதைவெல்லும் வழியது மறைபொருள் அறிவது!
விதியைவெல்லும் வழியது மெய்ப்பொருள் அடைவது!

(சுய்சு)

மனதைவென்று வாழ்பவன் அறிவிலே ஞானியாம்!

மனதின் போக்கில் வாழ்க்கையை தனக்கு ஏற்றார் போல வகுத்து வாழ்பவன் மனிதன். மனம் எதை நினைத்தாலும், எத்தனை எண்ணங்கள் பிரதிபலித்தாலும் அதன் வழி செல்லாமல்; மனதின் போக்கை தனது சிந்தனையால் தடம் மாற்றி; வாழ்வின் நோக்கத்தை அடையும் பொருட்டு, அறிவின் பாதையில் தன்னிலை விளக்கம் கண்டு, அவ்வழி வாழ்பவன் “ஞானி”.

விதியைவென்று வாழ்பவன் அறிவிலே சித்தனாம்!

மனம் விரும்பிய வாழ்வை வாழ்பவன் விதியிலே மாண்டுபோவான்; அந்த விதியை வென்று பிறவியின் நோக்கத்தைக் கண்டு வாழ்பவன் அறிவிலே “சித்தன்” ஆவான். ஆக, “மனதை வென்று வாழ்பவன் ஞானி”, “மரணத்தை வென்று வாழ்பவன் சித்தன்”.

மனதைவெல்லும் வழியது மறைபொருள் அறிவது!

மனதை வெல்லும் வழி அது மறைபொருள் அறிவது ஆகும். “நான் யார்?” என்ற தத்துவம் அறிய தொடங்கும் ஒருவன், தன்னிலை விளக்கம் கொண்டு “மறைபொருள் தத்துவம்” அறிகிறான்.

விதியைவெல்லும் வழியது மெய்ப்பொருள் அடைவது!

விதியை வெல்லும் வழி அது மெய்ப்பொருள் அடைவது ஆகும். “மெய்ப்பொருள் தத்துவம்” தன்னகத்தே விளங்கிக்கொள்ள வேண்டியது ஆகும். அது “சிவதத்துவம்”. “சிவதத்துவம்” விளங்கிய ஒருவன் மெய்ப்பொருள் அடைகிறான். ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 67: சித்தர் தத்துவம் கூறல்:

காலிலே நடந்தவன் காற்றிலே நடக்கிறான்!
காற்றிலே நடந்தவன் கயிலையில் வாழ்கிறான்!
கயிலையில் வாழ்ந்தவன் கங்கையாய் எழுகிறான்!
கங்கையாய் எழுந்தவன் மங்கையாய் அருள்கிறான்!

(சூய்ள)

ஓம் நமசிவாய!

காலிலே நடந்தவன் காற்றிலே நடக்கிறான்!

விதி வழி வாழும் மனிதன் காலிலே நடந்து செல்வான். விதியை வென்ற மனிதன் சித்தன்; அவன் கால்களால் நடக்க மாட்டான் காற்றை உட்கொண்டு, காற்றிலே மிதந்து செல்வான்.

காற்றிலே நடந்தவன் கயிலையில் வாழ்கிறான்!

காற்றிலே பறந்து சென்று அவன் கயிலையில் வாழ்வான்; கயிலை என்பது கயிலாய மலை அல்ல; கயிலை என்பது மலையின் உச்சி ஆகும்.

கயிலையில் வாழ்ந்தவன் கங்கையாய் எழுகிறான்!

சித்தர் பெருமக்கள் மலைகளின் உச்சியில்; தனக்கென்று ஒரு தவ-பீடம் கொண்டு வாழ்வர். அவர்கள் உணவு உட்கொள்ள மாட்டார்கள் அதற்கு பதிலாக “கெங்கை-நீர்” அருந்துவார்கள், அந்த கெங்கை நீர் “சிவ-நீர்” ஆகும் அதனை “அமிர்தம்” என்றும் அழைப்பர். இந்த கெங்கை நீரை அவர்களே உற்பத்தி செய்வர். இந்த கெங்கை நீர் உற்பத்தி செய்யும் சூட்சும முறையை சித்தர்கள் மட்டுமே அறிவர். தேவைப்படின இந்த சூட்சும முறையை தங்களின் மானசீகமான, உன்மையான,

நல்லெண்ணம் கொண்ட மாணவர்களுக்கு எவ்வகையிலாவது தோன்றி போதனை செய்வர். தன்னை நாடி வரும் உண்மையான அன்பர்களுக்கு கெங்கை நீர் கொடுத்து “நோய்-பிணி-மூப்பு” அகற்றி ஞானத்தை அருளுவர். அந்த “கெங்கை நீர்” உட்கொண்டவன், அனைத்தையும் துறந்து யோகியாவான்.

கங்கையாய் எழுந்தவன் மங்கையாய் அருள்கிறான்!

கெங்கை நதி நீர் உயிர்களின் தாகத்தை போக்குவது போல; சித்தர் பெருமக்கள் “கெங்கை நீர்” கொடுத்து “பிறவி தாகத்தை” போக்கி அருள் செய்கிறார்கள். சித்தர் பெருமக்கள் கெங்கை நீருக்கு “மங்கை” என்று பெயர் சூட்டி அழைப்பர். மேலும் அதனை சுத்த கெங்கை என்றும், அமுரி நீர் என்றும், சுத்த ஜலம் என்றும் பலவாறாக அழைப்பர். ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 68: ரசவாந ஞானம் கூறல்:

மங்கையான கெங்கையும் மண்ணில்தோன் றுதில்லையே!
மங்கையான கெங்கையும் மதியில்தோன் றும்பாருடா!
மதியில்தோன் றும்கெங்கையும் விதியினால் விளையுமே!
மதியைகொண்டு உண்ணுடா விதியைவென்று வாழலாம்!
(சுயஅ)

ஓம் நமசிவாய!

மங்கையான கெங்கையும் மண்ணில்தோன் றுதில்லையே!

சித்தர் பெருமக்கள் “மங்கை” என்று பெயர் சூட்டி அழைக்கும் “கெங்கை நீர்” சகல சரத்துக்களையும்

உள்ளடக்கிய “சிவந்த நீர்” அது “சிவநீர்”. இந்த “சிவநீர்” சிவநீர் மண்ணிலே தோன்றாது.

மங்கையான கெங்கையும் மதியில்தோன் றும்பாருடா!

ஒளிரும் தன்மை கொண்டது, ஆதலால் அதனை “ஒளிநீர்” எனவும் அழைப்பர். சகல ஆற்றல் கொண்ட அந்த சிவநீர் செய்பாகத்தை சித்தர்கள் வெளிப்படையாக சொல்லாமல்; மறைப்பு வைத்து, மறைபொருள் உவமையாக மங்கையின் நாத-நீர் என்று குறிப்பிடுவர். உடலை காயசித்தியாக்கும் இந்த கெங்கை-நீர் நில ஒளியில் உற்பத்தியாகும்.

மதியில்தோன் றும்கெங்கையும் விதியினால் விளையுமே!

நிலவு ஒளியில் உற்பத்தியாகும் இந்த கெங்கை நீரின் மகத்துவம் உணர்ந்து; சித்தர் பெருமக்களின் வழி நின்று செய்து முடியுங்கள். உங்கள் விதியை நீங்கள் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று நினைத்து முயற்சித்தால் அது விதிப்படி விளைந்து வரும்.

மதியைகொண்டு உண்ணுடா விதியைவென்று வாழலாம்!

அலலது உங்களுக்கு நல்லதோர் விதி அமைந்திடின், “கெங்கை நீரை” முடித்து வைத்திருப்போர் வாசல் வழி திறக்கும். அவர்கள் வழி நின்று, அதனை முறையாக உட்கொண்டு, “பினி, மூப்பு, மரணம்” வென்று; மரணமில்லா பெருவாழ்வு பெற்று, விதியை வென்று வாழ்வீர்களாக! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 69: ரசவாந ஞானம் கூறல்

நீரிலே எழுந்தநாதன் நீரிலே கரையுதே!
நீரிலே கரைந்தநாதன் நீறினால் முக்தியே!
நீரிலே எழுந்தநாதன் நீரிலே உறைகிறான்!
நீறுடா உறைந்ததை நீயலோ சித்தனே! (சுயசு)

ஓம் நமசிவாய!

நீரிலே எழுந்தநாதன், நீரிலே கரையுதே!

விந்து-நாத நீரிலே உரு பெற்று, நாத வடிவம் கொண்டு எழுந்த மனிதன்; விந்து-நாத உற்பத்தியின் மகத்துவம் உணராமல்; விந்து-நாதம் கெட்டு, உடல் பிணி கொண்டு, வித்துக் கலயம் உடைந்து மாண்டுபோகின்றான். உடல் தகனம் செய்யப்பட்டு நீரில் கரைக்கபடுகிறது.

நீரிலே கரைந்தநாதன், நீறினால் முக்தியே!

நீரிலே உருவம் கொண்டு நீரிலே கரையும் மனித தேகத்தை “நீறினால்” (நீறு: சுண்ணம்) சித்தர் பெருமக்களின் வழி நின்று உடலைக் கட்டி; உடலின் அமிலத்தன்மையை மாற்றி; உடலுக்கு காரமேற்றி; காரத்தன்மை கொண்ட உடலாக, “சுண்ண தேகமாக” மாற்றினால்; “உடல் நீறும்” உடல் “சுண்ண தேகமாகும்”. அவ்வாறு சுண்ண தேகம் கொண்ட உடலானது “நோய், பிணி, மூப்பு” அணுகாது, உடல் கட்டுண்டு அழியா தேகம் பெறும். அவன் முக்தியை அடைவான்.

நீரிலே எழுந்தநாதன், நீரிலே உறைகிறான்!

நீரிலே எழுந்த நாதன், அது கடல் நீரிலே எழுந்த நாதன் “உப்பு” ஆகும். அப்படி எழுந்த அந்த உப்பு

“திருமாலின் வடிவம்” ஆகும். அது கடலிலே கரைந்து, உறைந்து, உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்.

நீறுடா உறைந்ததை, நீயலோ சித்தனே!

கடல் நீரிலே உறைந்த உப்பை, எவன் ஒருவன் கண்டு; கடல் நீரைக் காய்ச்சி, உப்பெடுத்து, அதனை சித்தர்கள் வழி நின்று முறையாக கட்டி, செந்தூரம் செய்து, முறையாக உட்கொள்கிறானோ; அவன் உடல் கட்டுண்டு; “பிணி, மூப்பு, மரணம்” வென்று; அவன் மரணமில்லா பெருவாழ்வு அடைவான். அவன் “சித்தன்” ஆவான்.

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 70: சித்தர் ஞானம் கூறல்:

சித்தனாய் எழுந்தநாமம் பிறவியை அறுக்கவே!

சித்தனாய் எழுந்தநாமம் சீவனை காணவே!

சீவனை கண்டநாதன் சித்தியை அடைகிறான்!

சித்தனாய் எழுந்தநாதன் சீவனும் சிவனுமாம்! (எய)

ஓம் நமசிவாய!

சித்தனாய் எழுந்தநாமம் பிறவியை அறுக்கவே!

சிவ நிலை உணர்ந்து, சித்த தன்மை அடைந்து, சித்தனாய் எழுவதின் அவசியம் மனிதன் தன் பிறவித்தொடர் களையவே ஆகும்.

சித்தனாய் எழுந்தநாமம் சீவனை காணவே!

சிவ நிலை உணர்ந்து, சித்தர் நிலை அடைந்த ஒருவனால் மட்டுமே சீவனை காண முடியும். சீவனை காணும் பெரும் பாக்கியம் கிட்டும்.

சீவனை கண்டநாதன் சித்தியை அடைகிறான்!

சிவ நிலை உணர்ந்து, சீவனை கண்ட அவனுக்கு திருச்சிற்றம்பல நாதர் அருளால் சிவனருள் சித்தியாகும்.

சித்தனாய் எழுந்தநாதன் சீவனும் சிவனுமாய்!

சிவனருள் சித்தி பெற்ற அவன் சிற்றம்பல நாதனை பேரம்பல நாதனோடு இணைத்து "சீவனும்-சிவனுமாய்" சிவபோகம் அடைவான். ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 71: அனுமண் தத்துவம் கூறல்:

சிவனவன் ஆதியில் அனுக்களாய் எழுகிறான்!

அனுக்களாய் எழுந்தவன் ஆற்றலாய் விரிகிறான்!

ஆற்றலாய் விரிந்தவன் அண்டபிண்ட ரூபமாய்!

பிண்டரூப மண்-அவன் அனுமண் பாரடா! (எய்க)

ஓம் நமசிவாய!

சிவனவன் ஆதியில் அனுக்களாய் எழுகிறான்!

சிவன் என்று சொல்லக்கூடிய பரம்பொருள்; பிரபஞ்ச களத்தில், ஆதியாய் நின்று, தனது இயக்கத்தின் மூலம், பெருவெளியில் அனுக்களாய் எழுகிறது.

அனுக்களாய் எழுந்தவன் ஆற்றலாய் விரிகிறான்!

அனுக்களாய் எழுந்த அது ஆற்றல் களமாக விரிகிறது.

ஆற்றலாய் விரிந்தவன் அண்டபிண்ட ரூபமாய்!

ஆற்றலாய் விரிந்த அது பேரண்ட பெருவெளியில் அண்டங்களாகவும்; பூமியில் பிண்டங்களாகவும் பரிணாமம் அடைகிறது.

பிண்டரூப மண்-அவன் அணுமண் பாரடா!

இந்த பரிணாம நிகழ்வு ‘அணு’ முதற்கொண்டு ‘மண்’ வரை கொண்ட பிரபஞ்ச பரிணாம தத்துவம் “அணுமண் தத்துவம்” ஆகும். பஞ்ச பௌதிகங்களின் தன்மை கொண்ட ‘மண்’ நீரையும் காற்றையும் உள்வாங்கி; சூரிய-சந்திர ஆற்றலைக்கொண்டு உயிர்களை பரிணமிக்கிறது. இவ்வாறு உயிர்கள் தோற்றத்திற்கு ஆதரமாக விளங்கக்கூடிய ‘மண்’ தத்துவத்தை “அணு-மண்” தத்துவத்தை நாம் பரிபூரண விளக்கம் கண்டு தெளிவோம்! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 72: ஞானம் கூறல்:

ஆற்றலாய் எழுந்தநாதன் நர்த்தனம் ஆடுவான்;
நர்த்தனம் கொண்டநாதன் நான்மறை ஓதுவான்!
நான்மறை தத்துவம் நூல்களில் இல்லையே!
நந்தியை கேளடா நமசிவாயம் சொல்லுமே! (எயுஉ)

ஓம் நமசிவாய!

ஆற்றலாய் எழுந்தநாதன் நர்த்தனம் ஆடுவான்!

சிவமாகிய பேரண்ட பெருவெளி, தன்னியக்க ஆற்றல் கொண்டு, அண்ட பெருவெளியில், அணுக்களாக அண்டங்களாக ஓடியும், விலகியும், ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்தும் நர்த்தன தாண்டவம் ஆடும் நிகழ்வு பரமனின் “சிவதாண்டவம்”.

நர்த்தனம் கொண்டநாதன் நான்மறை ஓதுவான்!

இந்த இயற்கையின் நர்த்தனம் கொண்ட “சிவதாண்டவத்தை” உணர்ந்தவன், அறிந்தவன் இயற்கையின் தத்துவத்தை, அறிவு பூர்வமாக, அறிவியல்

பூர்வமாக இயற்கையின் “எழுச்சி, சேர்க்கை, விலகல், மறைத்தல் (தன்மாற்றம் அடைதல்)” என்ற நாங்கு பெரும் நிகழ்வுகளை, நான்கு பிரம்ம தத்துவங்களாக, நான்கு மறை பொருள் தத்துவங்களாக உலக மக்களுக்கு ஒதுவான்.

நான்மறை தத்துவம் நூல்களில் இல்லையே!

இந்த நான்மறைத் தத்துவங்கள் நூல்களில் எழுதப்பட்டு இருந்தாலும்; அவை நமக்கு வழி காட்டுமே தவிர உணர்த்தாது. சிவதத்துவத்தை நாம் மன ஓர்மையின் மூலம் அகத்துணர்ந்து, ஒரு அகத்தியனாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டியதாகும்.

நந்தியை கேளடா நமசிவாயம் சொல்லுமே!

அகத்திய ரூபம் தரித்த அவன், சுத்த-சிவ-நிலையில் பேரண்ட அறிவாக அமர்ந்த அவன் “நந்தி” ஆவான். பேரண்ட சிவஞானத்தை அறிய முற்படும் எவரும், பலகாலம் கடும்தவம் புரிந்து சிவனருள் சித்தம் அடைவதைக் காட்டிலும்; சிவனருள் சித்தியான பேரண்ட அறிவாக அமர்ந்த நந்தியிடம் முறையிட்டால் “சிவதத்துவம்” சிந்தையில் ஒளிகொண்டு எழுந்து, வெகு சுலபமாக சிவ சித்துக்களை அடையலாம்.

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 73: தத்துவ ஞானம் கூறல்:

மனமெனும் மாயையால் மந்திரம் படிக்கலாம்!
மனமெனும் மாயையால் யந்திரம் வரையலாம்!
மந்திரம் படிப்பதும்! யந்திரம் வரைவதும்!
ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ! (எய்ங)

ஓம் நமசிவாய!

மனமெனும் மாயையால் மந்திரம் படிக்கலாம்!

மனம் என்பது ஒரு மாயை; அது மாயை யாதலால், எப்பொழுதும் அது மாய உலக வாழ்க்கையை நாடியே பயணிக்கும். இந்த மாய உலக வாழ்க்கையில் உழைத்து பொருளீட்டி வாழும் வாழ்வை விரும்பாத சிலர்; வசிய ஜாலங்களை பயன்படுத்தி “மந்திர உச்சாடனங்கள் செய்து” தான் அடைய விரும்பியதை ‘மந்திர’ வசியத்தின் மூலமாக அடைகின்றனர்.

மனமெனும் மாயையால் யந்திரம் வரையலாம்!

இந்த மாய உலகை, மாயையால் வெற்றிகொள்ள வேண்டி, மந்திரங்களைப் படித்தும், யந்திரங்களை வரைந்தும், மந்திர-யந்திர ஜால வித்தைகளைக் கொண்டு தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வது மட்டுமன்றி, பிறர் விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றி பொருளீட்டி வாழ்கின்றனர்.

மந்திரம் படிப்பதும்! யந்திரம் வரைவதும்!

இத்தகு செயல்கள் மூலமாக சிலகாலம் செல்வந்தராக இருப்பினும்; பலகாலம் துன்பத்தில் உழலுவர். அவர்களின் சந்ததியர்களும் பாதிக்கப்படுவர்.

"வாழ்வாங்கு வாழ்வான் வஞ்சகன் – வானறியா வாழாதுகெடு மவன் சந்ததி"

– சிவதத்துவார்

ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ!

சிந்தனையில் தெளிக! இந்த மந்திர-யந்திர ஜாலங்களைக் கொண்டு உடல் அழிந்து போவதையும் உயிர் மாண்டுபோவதையும் தடுக்க முடியாது. விதிவழி துன்பமும் மரணமும் வந்தடையும். இவர்கள் சிவகெதி அடைவது எப்போது? இவைகளை தவித்து, சிந்தனையால் உண்மை வாழ்வை உணர்ந்து, உழைத்து பொருளீட்டி, மதி கொண்டு மாயையை வென்று, சிற்றம்பல நாதர், பேரம்பல நாதர் தரிசனம் கண்டு; மரணமில்லா பெருவாழ்வு அடைவீர்களாக! ஓம் சிவாய நம!

சிவவாக்கியம் பாடல் பொருள் கண்டு தெளிக:

"மந்திரங்க ளுண்டுநீர் மயங்குகின்ற மானிடர்
மந்திரங்க ளாவது மறத்திலூற லன்றுகாண்
மந்திரங்க ளாவது மதத்தெழுந்த வாயுவை
மந்திரத்தை யுண்டவர்க்கு மானமேது மில்லையோ!"

— சிவவாக்கியம் (கூயக)

"கோயில்பள்ளி பேதடா குறித்துநின்ற தேதடா!
வாயினால் தொழுதுநின்ற மந்திரங்க ளேதடா!
ஞாயமான பள்ளியில் நன்மையாய் வணங்கினால்;
காயமான பள்ளியிற் காணலாம் இறையையே!"

— சிவவாக்கியம் (யுஅய கூ)

சிவதத்துவம்: 74: மனம்-மாயை-ஞானம் கூறல்:

மனமெனும் மாயையால் மானுடம் ஜெயிக்கலாம்!
மக்களை கவர்ந்தவன் மன்னவன் ஆகலாம்!
மானுடம் ஜெயிப்பதும்! மன்னவன் ஆவதும்!
ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ! (எயசு)

ஓம் நமசிவாய!

மனமெனும் மாயையால் மானுடம் ஜெயிக்கலாம்!

மனிதன் தன் மனதின் ஆளுமைத் திறன் கொண்டு; தன்னை உயர்த்தி, தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் உயர்த்தி, நலவாழ்வு வாழ்தல் வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல், மன மாயையால், மக்களை ஆளவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டு, சில பல யுத்திகளை கையாண்டு மானுட வர்க்கத்தை தனது ஆளுமைக்கு உட்படுத்த முயற்சிக்கின்றனர்.

மக்களை கவர்ந்தவன் மன்னவன் ஆகலாம்!

மக்களை கவரும் எண்ணத்தில் செயல்கள் ஆற்றி தன்னை ஒரு மக்களின் தலைவனாக உருவகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். வறுமையில் வாழும் மக்கள், இவர்களின் எண்ணத்திற்கு இசங்கிவிடுகின்றனர். அவர்களைக் கொண்டு தன் எண்ணங்களை நிறைவேற்றி, அதனை வெற்றி என்று கொண்டாடியும் மகிழ்கின்றனர்.

மானுடம் ஜெயிப்பதும்! மன்னவன் ஆவதும்!

இப்படி மானுடத்தை ஜெயிப்பதினால் மானுடத்தின் தலைவனாக, எவ்வகையிலாவது மன்னர் வேடம் தரித்து, மக்களின் தலைவனாக சமூகத்தில் பதவி கொண்டவர்களாக இருப்பினும்;

ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ!

இவர்கள் தங்களின் பதவியும், தரித்து நின்ற மன்னர் வேடமும், தங்கள் தலைமேல் சுமந்து சுமந்து தலைமுறை தலைமுறையாக பழி, பாவம், நோய்,

இவைகள் ஏற்று, மூப்பு கொண்டு மாண்டு போவரே தவிர, மரணமில்லா பெருவாழ்வு எக்காலத்தும் கிட்டாது.

உலக வாழ்வை வெற்றிகொள்ள தனது ஆளுமை திறனையும் அதிகாரத்தியும் பயன்படுத்தும் இவர்கள்; மனித பிறவியின் பயனை அடையும் பொருட்டு, தன்னிலை விளக்கம் கண்டு, சித்தம் தெளிய, சிறிதளவேனும் முயற்சித்திருந்தால்; எந்த உயிர்களுக்கும் துன்பம் நினையாது, மனிதன் மற்றும் பிற உயிர்களுக்கு தொண்டு செய்திருந்தால்; இறையருள் கொண்டு தன் சந்ததியர்களை காத்திருக்கலாம்! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 75: மனம்-மாயை-ஞானம் கூறல்:

மனமெனும் மாயையால் மங்கையை மணக்கலாம்!
மனமெனும் மாயையால் பேறனைத்தும் காணலாம்!
மணம்புரிந்த மங்கையும்! பேறுகண்ட பெருமையும்!
ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ! (எய்ரு)

ஓம் நமசிவாய!

மனமெனும் மாயையால் மங்கையை மணக்கலாம்!

மனம் என்ற மாயையால்; பிறபொருள் தொடர்புகொண்டு ஆசை கொண்டு தனது இச்சைக்கு உட்பட்ட மங்கையை மனம் புரிந்து கொள்வர்.

மனமெனும் மாயையால் பேறனைத்தும் காணலாம்!

சமூகத்தில் தனக்கென்று சுற்றமும் நட்பும் கொண்டு; தனது பெருமை, தனது குல பெருமை பேசவேண்டி; பகுத்தறிவாளன் பறைந்த பதினாறு

பேருக்களையும் பெறுவதற்காக ஓடி-ஓடி, உழைத்து-
உழைத்து, வாழ்வில் பிறர் பேசும்படி பொருளாதாரத்தில்
உயர்வடைந்து; தன் புகழ், தன் குலப்புகழ் பேசி பேசி
மாண்டுபோவர்.

"மாண்டுபோக மனிதனின் பிறப்புபல்ல; மாயைவென்று
மறைந்துபோகவே மனிதனின் பிறப்பு!"

– சிவதத்துவரர்

மணம்புரிந்த மங்கையும்! பேறுகண்ட பெருமையும்!

நீ மனம் புரிந்த மங்கையைக் கொண்டும், நீ பேறுகள்
பல கண்ட பெருமையைக் கொண்டும்;

ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ!

எக்காலத்தும் உனது உடல் வயோதிகம்
அடைவதையும், உயிர் மாண்டு போவதையும் தடுக்க
முடியாது. உண்மையை உணர்ந்து, உடலைக் காக்கும்
உபாயம் அறிந்து, சித்தர் நெறி கண்டு தெளிந்து,
மறைந்துபோகும் மார்க்கம் கண்டு, மரணமில்லா பெரும்
பேறு கண்டு வாழ்வீர்களாக! ஓம் சிவாய நம!

சிவவாக்கியம் பாடல் பொருள் கண்டு தெளிக:

"மையடர்ந்த கண்ணினார் மயங்கிடும் மயக்கிலே
ஐயிறந்து கொண்டுநீங்கள் அல்ல லுற்றிருப்பீர்கள்
மெய்யடர்ந்த சிந்தையால் விளங்குஞான மெய்தினால்
உய்யடர்ந்து கொண்டுநீங்கள் ஊழிகாலம் வாழ்வினோ!"

– சிவவாக்கியம் (சுய ௩)

"வீடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்யினோடு பொய்யுமாய்
மாடுமக்கள் பெண்டிர்சுற்றும் என்றிருக்கும் மாந்தர்காள்
நாடுபெற்ற நடுவர் கையில் ஓலைவந்து அழைத்திடில்
ஓடுபெற்ற அவ்விலை பெறாதுகாண் இவ்வுடலமே!"

– சிவவாக்கியம் (உய ௪)

சிவதத்துவம்: 76: மனம்-மாயை-ஞானம் கூறல்

மனமெனும் மாயையால் கலைகளும் கோடியாம்!
கோடியான கலைகளால் கோடிகோடி செல்வமாம்!
கோடிகோடி கலைகளும்! கோடிகோடி செல்வமும்!
ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ! (எய்சு)

ஓம் நமசிவாய!

மனமெனும் மாயையால் கலைகளும் கோடியாம்!

மனம் என்னும் மாய ஆற்றலைக் கொண்டு, தனது திறமைக்கு ஏற்ப பல கலைகள் கற்றுக்கொள்வீர்.

கோடியான கலைகளால் கோடிகோடி செல்வமாம்!

தான் கற்ற கல்வி, கலை ஞானத்தைக் கொண்டு வாழ்வில் பல்வேறு சிறப்புகளை அடைவீர். பொருள் வளமும் காண்பீர்.

கோடிகோடி கலைகளும்! கோடிகோடி செல்வமும்!

இவை யாவும் வாழ்வின் தேவைகளை சிறப்பாக அடையச் செய்யும் ஆயினும், பொருள் வேண்டி நீங்கள் கற்றறிந்த கலைஞானம் கொண்டு, சேர்த்துவைத்த செல்வம் முதற்கொண்டு;

ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ!

ஒருபோதும் உனது உடல் அழிவதையும், உயிர் மாண்டு போவதையும் தடுக்க முடியாது காண்க!

மனிதன் தன் பிறவியின் நோக்கத்தை அடைய “சாகாக்கலை” கற்க வேண்டும். இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த கலைகளை வகுத்து கொடுத்துள்ளனர் சித்தர் பெருமக்கள்.

அவர்கள் வழிநின்று, சாகாக்கலை பயின்று, மரணமில்லா
பெருவாழ்வை அடைவீர்களாக! ஓம் சிவாய நம!

**தத்துவஞானி சீவநாத்நீரி மகரிஷி அவர்களின் காயகல்பகீகவி
விளக்கம் காண்க:**

"ஆயகலை கள்மொத்தம் கணக்கெடுத்தோர்
அறுபத்தி நாலுஎன்றார் அனைத்தும் கற்றும்
காயகற்ப மெனும்கலையைக் கற்கா விட்டால்
கற்றதெல்லாம் மண்புக்கும் உடல்வி முந்தால்
மாயமெனும் காந்தம்உயிர் வித்து மூன்றில்
மறைந்துள்ள இரகசியங்கள் விளங்கி வாழ்ந்தால்
தீயவினை கள்கழிய உலகுக் கென்றும்
தெளிவான அருள்ஒளியாய் நிலைக்கும் ஆன்மா"
- வேதாத்திரி மகரிஷி

சிவதத்துவம்: 77: மனம்-மாயை-ஞானம் கூறல்:

மனமெனும் மாயையால் மாயவித்தை காட்டுவீர்!
கோடியான வித்தையால் கோமகன் ஆகலாம்!
கோடிகோடி வித்தையும்! கோமகன் காட்சியும்!
ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ! (எய்)

ஓம் நமசிவாய!

மனமெனும் மாயையால் மாயவித்தை காட்டுவீர்!

மனம் என்னும் மாயையால், மக்களை கவரும்
வண்ணம் பல மாய வித்தைகளை கற்பீர். மாய
வித்தைகளைக் கொண்டு மக்களை மதி மயங்கச் செய்வீர்.
அத்தகு நிகழ்வுகள் பல செய்து பொருள் பறித்து வாழ்வீர்.

கோடியான வித்தையால் கோமகன் ஆகலாம்!

மக்களை மதி மயங்கச் செய்யும் பல கோடி வித்தைகளின் மூலம் பெரும் பொருளீட்டியும் வாழ்வீர். பெரும் பொருள் சேர்த்து, சமுதாயத்தில் உங்களை ஒரு கோமகனாக காட்சிப்படுத்துவீர்.

கோடிகோடி வித்தையும்! கோமகன் காட்சியும்!

வாழ்வின் தேவைகளை நிறைவேற்ற, தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய போதிய செல்வம் இருந்தாலே போதுமானது. இதுவும் மனிதன் தன் உழைப்பைக் கொண்டு, அறவழி நின்று, பொருளீட்டி வாழ வேண்டும். பிறற்பொருள் கவர்தல் மூலமாக கிடைக்கும் பெரும் செல்வம் யாவும் பிற்காலத்தில் பெரும் துன்பத்தை கொடுக்குமே தவிர அவைகள் மூலம் அமைதியும் இறைஞானமும் கிட்டாது.

ஊனுடல் காக்குமோ! உயிரையும் காக்குமோ!

கோடி வித்தைகள் கற்றபோதும், சமுதாயத்தில் உங்களை ஒரு கோமகனாக காட்சிப்படுத்தினாலும் அவைகள் மூலம் நீங்கள் உங்கள் உடல் கட்டு குலைவதையும், உடல் மாண்டுபோவதையும் தடுக்கவா முடியும்.

போதிய பொருள் கொண்டு, சிவன் அருள் வேண்டி, மனித பிறவியின் நோக்கத்தை அடைய முயலுங்கள். இறை ஞானம் அடையும் மார்க்கம் கண்டு, இறவா நிலை அடைவீர்களாக! ஓம் சிவாய நம!

சிவவாக்கியம் பாடல் பொருள் கண்டு தெளிக:

மிக்கசெல்வம் நீர்படைத்த விறகுமேவிப் பாவிகாள்
விறகுடன் கொளுத்திமேனி வெந்துபோவ தறிகிலீர்
மக்கள் பெண்டிர்சுற்ற மென்று மாயைகாணு மிவையெலாம்
மறலிவந் தழைத்தபோது வந்துகூட லாகுமோ!

– சிவவாக்கியம் (அய)

மாடுகன்று செல்வமும் மனைவிமைந்தர் மகிழவே!
மாடமாளி கைப்புறத்தில் வாழுகின்ற நாளிலே!
ஓடிவந்து காலதூதர் சடுதியாக மோதவே!
உடல்கிடந் துயிர்கழன்ற உண்மைகண் டுணர்கிலீர்!

– சிவவாக்கியம் (அய ௩)

சிவதத்துவம்: 78: மானுடம் தழைக்க:

மனமெனும் மாயையால் மாண்டுபோகும் மக்களே!
மனமெனும் மாயையால் மடிந்துபோகும் மானுடம்!
மனமெனும் மாயையை கருத்தினில் காண்டா!
மானுடம் தழைத்துநீயும் இறைவனான மனிதனாம்! (எயஅ)

ஓம் நமசிவாய!

மனமெனும் மாயையால் மாண்டுபோகும் மக்களே!

மன மாயையில் வாழும் மனிதன், தான் காணும்
பொருட்கள் யாவற்றிலும் இறைவனின் இயற்கை நியதி
உணரா முன்னம், தன்னிலை விளக்கம் அடையா
முன்னம், உலக மாயையில் உழன்று, தான் வாழும்
காலத்தை வீணடித்து, தன் பிறவியின் நோக்கத்தை
அடைய முடியாமல் மாண்டுபோகிறான்.

மனமெனும் மாயையால் மடிந்துபோகும் மானுடம்!

மன மாயை கொண்டு, புலனின்ப வாழ்க்கையில்
வாழும் மனிதன், பிற பொருள் கவர்ச்சியிலும், பாலுணர்வு

வேட்கையாலும், மானுட வாழ்வை பொருள் பற்று, அதிகார பற்று கொண்டு சிற்றின்ப வேட்கையால் மானுடத்தை மாண்டுபோகச் செய்கின்றனர்.

மனமெனும் மாயையை கருத்தினில் காணடா!

மன மாயையிலிருந்து விலகி, தன்னிலை விளக்கம் கண்ட மனிதன்; தனது சிந்தனையால் அறிவின் பாதையில் தன்னை மேம்படுத்தி, தன்னையும் மானுட வாழ்வையும் மேன்மையடையச் செய்கிறான்.

மானுடம் தழைத்துநீயும் இறைவனான மனிதனாம்!

அவன் தன்னை சார்ந்தவர்களையும் பிற உயிர்களையும் காத்து சான்றோன் ஆகிறான். அவனே மனித உருவில் வாழும் இறைவனாவான். இத்தகு தெய்வீக எண்ணம் கொண்ட மனிதன் சிவனருள் சித்தம் கண்டு, பினி மூப்பு மரணம் அற்று பேரின்பம் கண்டு வாழ்வர்!

சிவவாக்கியம் பாடல் பொருள் கண்டு தெளிக:

மண்கலம் கவிழ்ந்தபோது வைத்துவைத் தடுக்குவார்
வெண்கலம் கவிழ்ந்தபோது வேணுமென்று பேணுவார்
நண்கலம் கவிழ்ந்தபோது நாறுமென்று போடுவார்
எண்கலந்து நின்றமாயம் என்னமாயம் ஈசனே!

– சிவவாக்கியம் (அய)

கண்டுநின்ற மாயையும் கலந்துநின்ற பூதமும்
உண்டுறங்கு மாறுநீர் உணர்ந்திருக்க வல்லிரேல்
பண்டை யாறு மொன்றுமாய்ப் பயந்தவேத சுத்தராய்
அண்டமுத்தி யாகிநின்ற வாதிமூல மாவினே!

– சிவவாக்கியம் (சூய எ)

சிவதத்துவம்: 79: திருமூலர் ஞானம் கூறல்:

மனமெனும் மாயையால் மாண்டுபோகும் மூடனே!
மூடனே! மூலராய்! மீண்டுவா மதியிலே!
மூலமான தந்திரம் உள்ளது மூவாயிரம்!
அறிவினால் காண்டா! ஆயிரம் உபாயமே! (எய்கு)

ஓம் நமசிவாய!

மனமெனும் மாயையால் மாண்டுபோகும் மூடனே!

மனிதன் மன மாயையால் “பதி, பசு, பாசம்”
விளக்கம் காணாது; மதி கெட்டு மாண்டு போகின்றான்;
மூடனே! மூலராய்! மீண்டுவா மதியிலே!

மதி கெட்டு மாண்டு போகும் அவனை சித்தர்
பெருமக்கள் மூடன் என்று அழைக்கின்றனர். மனிதன்
பிறந்து தன் பிறவியின் நிலை அறிந்து, ஞானம் அடையா
முன்னம் அவன் மூடனாகவே வாழ்கிறான். மனிதன்
தன்னிலை விளக்கம் கண்டடு, தனது இறை ஞானத்தின்
மூலம் அறிவீன நிலையிலிருந்து அறிவு நிலைக்கு சித்தர்
திருமூலரைப் போல மீண்டு வரவேண்டும்.

மூலமான தந்திரம் உள்ளது மூவாயிரம்!

அத்தகு அறிவடையும் தத்துவத்தை சித்தர்
பெருமான் திருமூலர் அவர்கள் 3000 தமிழ் பாடல்களை
இயற்றி, அதனை திருமந்திரப் பாடல்களாக
அருளியுள்ளார்.

அறிவினால் காண்டா! ஆயிரம் உபாயமே!

அறிவின் விளக்கம் காண, மனிதன் தன் விதியை
வெல்ல, பல ஆயிரம் தந்திரங்கள் கூறியுள்ளார்.

அவைகளை கருத்தூன்றி கண்டு; அவ்வழி பயணம் செய்து; நீங்களும் ஒரு சித்தர் திருமூலர் பெருமானாய் அறிவால் உயர்ந்து, ஞானம் அடைவீர்களாக!

திருமூலர் வழி நின்று அவர்களின் தத்துவம், வாழ்வியல் நெறி, இறை ஞானம், மருத்துவம், அறிவியல், விஞ்ஞானம், சாகாக்கலை காண்போர் எவரும் திருமூலர் அருளால், அவர்களும் ஒரு திருமூலர் வேடம் தரித்து, உலகுக்கு அருள்தொண்டாற்றி வாழ்வர். ஓம் சிவாய நம!

திருமூலர் அருளிய நூல்கள்: திருமூலர் பெருமான் அருளிய நூல்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் சில நூல்களை அறியப்பட்டுள்ளன:

1. திருமூலர் காவியம் 8000
2. திருமூலர் திருமந்திரம் 3000
3. திருமூலர் பெருங்காவியம் 1500
4. திருமூலர் காவியம் 1000
5. திருமூலர் சிற்பநூல் 1000
6. திருமூலர் சல்லியம் 1000
7. திருமூலர் கருக்கிடை 600
8. திருமூலர் மாந்திரீகம் 600
9. திருமூலர் சோதிடம் 300
10. திருமூலர் வைத்தியச் சுருக்கம் 200
11. திருமூலர் சூக்கும ஞானம் 100
12. திருமூலர் தீட்சை விதி 100
13. திருமூலர் ஆறாதாரம் 64
14. திருமூலர் பச்சை நூல் 24
15. திருமூலர் விதி நூல் 24
16. திருமூலர் தீட்சை விதி 18
17. திருமூலர் யோக ஞானம் 16
18. திருமூலர் கோர்வை விதி 16

சிவதத்துவம்: 80: போகர் ஞானம் கூறல்:

பணமெனும் போர்வையில் படுத்துறங்கும் போகனே!
போகனே! போகராய்! ஏறுடா ஏணியில்!
ஏணியும் எட்டடா! ஏழாயிரத்தை பாரடா!
எட்டுபத்து சேர்ந்தவன் நமச்சிவாய நாமமே! (அய்)

ஓம் நமசிவாய!

பணமெனும் போர்வையில் படுத்துறங்கும் போகனே!

மனிதன் வாழ்வின் தேவைக்காக தன் உழைப்பை செலுத்தி போதிய செல்வம் ஈட்டி வாழ்தல் போதுமானது. ஆனால் தன் தேவையை பெருக்கி, அளவில்லா போகம் வேண்டியும், தன்னை சமூகத்தில் உயர்ந்தவனாக காட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலும்; சுயநல போக்கில் பெரும் செல்வம் ஈட்டி, பணம் என்ற போர்வையில் படுத்து உறங்கி மாண்டு போகின்றான்.

போகனே! போகராய்! ஏறுடா ஏணியில்!

பெரும் செல்வம் ஈட்டும் திறன் கொண்ட போகவாதிகளே, நீங்கள் உங்கள் திறமையினால் சேர்த்த பணத்தைக் கொண்டு உங்களால் உங்கள் மரணத்தை வெல்ல முடியாது காண்க! மனிதன் வெகு சுலபமான முறையில் மரணத்தை வெல்லும் மார்கம் கண்டவர் சித்தர் போகர் பெருமான். அவர்கள் வகுத்து கொடுத்த வழியை காண்பீர்!

ஏணியும் எட்டடா! ஏழாயிரத்தை பாரடா!

அறிவிலே ஏற்றம் காணும் ஏணி படிகள் எட்டாகும். இந்த எட்டு படிகளை கடக்கும் உபாயம்

காட்டும் நூல் போகர் பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய “போகர் 7000” ஆகும். நூலின் திறம் கண்டு, போகப் பெருமான் வழி நின்று, இறைவா வரம் காண்பீர்! எட்டும் பத்தும் சேர்ந்த $(8+10=18)$ பதினெட்டு படிநிலை அறிவு அடைந்தவன் “நமசிவாய” நாமம் தரித்தவன் ஆவான்.

போகர் பெருமான் அருளிய நூல்கள்:

1. போகர் 12000
2. போகர் 7000
3. போகர் நிகண்டு 1700
4. போகர் வைத்தியம் 1000
5. போகர் சரக்குவைப்பு 800
6. போகர் ஜெனன சாகரம் 550
7. போகர் கற்பம் 300
8. போகர் உபதேசம் 150
9. போகர் இரணவாகம் 100
10. போகர் ஞானசாராம்சம் 100
11. போகர் வைத்திய சூத்திரம் 77
12. போகர் கற்ப சூத்திரம் 54
13. போகர் முப்பு சூத்திரம் 51
14. போகர் ஞான சூத்திரம் 37
15. போகர் அட்டாங்க யோகம் 24
16. போகர் பூசா விதி 20
17. போகர் வாண சாஸ்திரம்

போகர் பெருமான் அருளிய நூல்கலைப் கற்றுத் தேர்ந்து; வைத்திய முறை, உலோக தன்மாற்றம் காணும் இரசவாத முறை, உடலை கல்ப தேகமகமைக்கு காயகற்ப மருந்துகள் செய்முறை, யோகஞானம் அடையும் வழிமுறைகள், மரணமில்லா பெருவாழ்வை அடையும் வழிமுறைகள் இவைகள் கற்று ஒரு அறிஞனாக, அறிவியல் விஞ்ஞானியாக, மருத்துவனாக,

யோகியாக, ஞானியாக, மரணம் வென்ற சித்தனாக வளம்
வருவீர்களாக! ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 81: கொங்கணர் ஞானம் கூறல்:

மங்கையின் மாயையால் மாண்டுபோகும் கொம்பனே!
கொம்பனே! கொங்கணாய்! கொள்ளுடா கெங்கையை!
மங்கையான கெங்கையை காட்டினான் முக்காண்டமாய்!
அடிமுடி கண்டுநீயும் ஈசனாகி வாழடா! (அய்க)

ஓம் நமசிவாய!

மங்கையின் மாயையால் மாண்டுபோகும் கொம்பனே!

தேவைக்கு அதிகமாக பொருள் வளம் கண்ட
மனிதன்; அறிவின் திறன் அறியாது; தனது சுயநல
இன்பம் காண மது மாது என்று சிற்றின்ப வேட்கையில்
மோகம் கொண்டு; தனது உடல் நலம் கெட்டு; நோய்,
முதுமை, மரணம் கண்டு மாண்டுபோகிறான்!

மாண்டுபோக மனிதன் பிறப்பல்ல; மற்றங்கு

மீண்டெழு கொங்கணவர் போல! – சிவதத்துவர்

கொம்பனே! கொங்கணாய்! கொள்ளுடா கெங்கையை!

கொங்கணவர் காட்டிய “கெங்கை நீர்” உண்டு,
“கொம்பன்” என்ற யானை பலம் கொண்டு என்றும்
இளமையாக “ஒரு கொங்கண சிதனைப் போல”
மரணமில்லா பெருவாழ்வு அடைவீர்களாக!

மங்கையான கெங்கையை காட்டினான் முக்காண்டமாய்!

இத்தகு சிறப்புகள் கொண்டு, கொங்கணவர்
அருளிய மூன்று காண்டம் கொண்ட நூல்களை கற்றுத்

தேருங்கள்! வீணே மனித வாழ்வை மண்ணாக்க
வேண்டாம்; மீண்டு வா!

அடிமுடி கண்டுநீயும் ஈசனாகி வாழடா!

கொங்கணவர் காட்டிய கல்பம் உண்டு, இறவா
வரம் கொண்டு, கொங்கணவர் ரூபம் தரித்து,
சிவபெருமானின் அடி முடியைக் கண்டு, ஈசனைப்போல்
வாழ்வாயாக! ஓம் சிவாய நம!

கொங்கணர் நூல்கள்: கொங்கணர் நூல்கள் பல உள்ளன.

அவற்றில் சில நூல்களை அறியப்பட்டுள்ளன:

1. கொங்கணர் வாத காவியம் 3000
2. கொங்கணர் முக்காண்டங்கள் 1500
3. கொங்கணர் சூத்திரம் 500
4. கொங்கணர் தனிக்குணம் 200
5. கொங்கணர் வாத சூத்திரம் 200
6. கொங்கணர் வைத்தியம் 200
7. கொங்கணர் சரக்கு வைப்பு 200
8. கொங்கணர் தண்டகம் 120
9. கொங்கணர் ஞான சைதன்யம் 109
10. கொங்கணர் கற்ப சூத்திரம் 100
11. கொங்கணர் வாலக்டும்மி 100
12. கொங்கணர் ஞானமுக்காண்ட சூத்திரம் 80
13. கொங்கணர் முதற்காண்ட சூத்திரம் 50
14. கொங்கணர் நடுக்காண்ட சூத்திரம் 50
15. கொங்கணர் கடைக்காண்ட சூத்திரம் 50
16. கொங்கணர் ஞான வெண்பா 49
17. கொங்கணர் ஆதியந்த சூத்திரம் 45
18. கொங்கணர் முப்பு சூத்திரம் 40
19. கொங்கணர் உற்பக்தி ஞானம் 21
20. கொங்கணர் உற்பக்தி லயம் 21

21. கொங்கணர் துரிய ஞானம் 15

22. கொங்கணர் சித்து 12

சிவதத்துவம்: 82: வள்ளுவன் ஞானம் கூறல்:

வேலைவேலை வேலையென்று வேடம்போடும் ஓடமே!
காலைமாலை ஓடியே களைந்துநீயும் வாடுவீர்!
ஓடமும் உடையுமே! வேடமும் களையுமே!
வள்ளுவன் வகுத்தஞான வெட்டியான் பாரடா! (அய்யஉ)

ஓம் சிவாய நாம!

வேலைவேலை வேலையென்று வேடம்போடும் ஓடமே!

வாழ்க்கையின் ஓட்டத்தில் மனிதன், வாழ்வின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய, பொருளீட்டும் நோக்கத்தில், தனது வேலைக்கு ஏற்ப வேடமிட்டு, நீரில் மிதந்து ஓடும் ஓடம் போல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறான்.

காலைமாலை ஓடியே களைந்துநீயும் வாடுவீர்!

இப்படி காலை மாலை என்று காலம் தவறாது ஓடி ஓடி உழைக்கும் மனிதன்; உடல் சோர்வுற்று, களைப்படைந்து வாடுகிறான்.

ஓடமும் உடையுமே! வேடமும் களையுமே!

இந்த ஓட்டமும் களைப்பும் எதுவரை என்று தெரியாமல் ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்றான். இந்த ஓட்டமும் களைப்பும் யாருக்காக? எதற்காக? என்று தெரியாமலும் பலர் ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்றனர். இந்த ஓட்டத்தை நிறுத்த முடியாமல் ஓடி ஓடி களைப்படைந்து

ஒருநாள் மாண்டும் போகின்றான். ஓடம் கரை சேராமல், தான் ஓடிய நீரிலேயே ஒருநாள் கரைந்தும் போகிறது.

வள்ளுவன் வகுத்தஞான வெட்டியான் பாரடா!

இந்த ஓட்டத்தை நிறுத்தும் மார்க்கத்தை திருவள்ளுவ நாயனார், அவர் தனது “ஞானவெட்டியான்” என்ற அரிய நூலில் வழிகள் பல வழிகளை காட்டியுள்ளார். அவைகளை கருத்தூன்றிப் படித்து, அதன்படி நடந்து, கரைசேரும் வழியை காண்பீர்களாக!

ஓம் சிவாய நம!

சிவவாக்கியம் பாடல் பொருள் கண்டு தெளிக:

"ஓடம் உள்ள போதெல்லாம் நீர் ஓடியே உலாவலாம்;
ஓடம் உள்ள போதெல்லாம் உறுதி பண்ணிக் கொள்ளலாம்;
ஓடமும் உடைந்த போதில் ஒப்பிலாத வெளியிலே
ஆடும் இல்லை கோலும் இல்லை யாரும் இல்லை ஆனதே!"

– சிவவாக்கியம்

திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிய ஞான வெட்டியான் நூல்:

ஞான வெட்டியான் என்பது சித்தர்களின் கொள்கைகளை விளக்கும் நூல்களுள் ஒன்று. "ஞானவெட்டியான்" என்பதற்கு "அறிவுநெறியைக் காட்டுகின்றவன்" என்று பொருள். வெட்டியான் ஒருவன் உயர் வகுப்பினரை நோக்கிக் கூறுவது போல இந்நூல் பாடப்பட்டுள்ளது. வெட்டியான் ஒருவன் அறிவுரை கூறுவதால் ஞான வெட்டியான் என்று பெயர் வழங்கப்படுகிறது.

நூலின் சிறப்பு:

இந்நூலில், மக்கள் தாயின் வயிற்றில் கருக்கொள்ளுவது, கருவிலே வளர்வது, கருவில் வளரும் குழந்தைகளுக்கு அங்கக் குறைகள் ஏற்படுவதன் காரணம், அங்கக் குறைகள் ஏற்படாமல் நல்ல குழந்தைகளைப் பெறும் வழி, குழந்தை பிறந்து வளரும்

விதம், நோயனுசாகாமல் உடலைப் பேணிக்காக்கும் வழி, உடலை வலுப்படுத்தும் யோகநெறி, பிணிகளைத் தடுப்பதற்கான காயகல்பம், வாதுமுறைகள் இவை பற்றி கூறப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக மக்கள் அனைவரும் ஒரே இனம் என்பதை இந்நூல் வலியுறுத்துகிறது.

"சாதி, மத, இனபேதம் பாராட்டுவோர் அறிவற்றவர்கள் என்றும்; மனித சமுதாய ஒற்றுமையை விரும்பாதவர்கள் மதம், சாத்திரம், தெய்வம், மதவேடம் முதலியவைகளால் மக்களை அறிவீனராக்கும் குருமார்களை இந்நூல் அம்பலப்படுத்துகிறது."

திருவள்ளுவ நாயனார் அவர்கள் அருளிய நூல்கள்:

1. திருவள்ளுவர் திருக்குறள் 1330
2. திருவள்ளுவர் ஞானவெட்டியான் 1500
3. திருவள்ளுவர் நவரத்தின வைத்திய சிந்தாமணி 800
4. திருவள்ளுவர் பஞ்சரத்தினத் திருப்புகழ் 500
5. திருவள்ளுவர் கற்பம் 300
6. திருவள்ளுவர் கவுனமணி 100
7. திருவள்ளுவர் நாதாந்த திறவுகோல் 97
8. திருவள்ளுவர் குருநூல் 51
9. திருவள்ளுவர் பரிமுப்பு சூத்திரம் 30
10. திருவள்ளுவர் முப்பு 30
11. திருவள்ளுவர் சூத்திரம் 16
12. திருவள்ளுவர் ஏணியேற்றம்

சிவதத்துவம்: 83: மச்சமுனி ஞானம் கூறல்:

மாயமாகும் வித்தையை மந்திரங்கள் சொல்லுமோ!
மாயமாகும் வித்தையை யந்திரங்கள் சொல்லுமோ!
மாயமாகும் வித்தையை மச்சமுனி சொல்லுவார்!
இச்சையை துறந்து நீயும் உச்சனாகி வாழடா! (அய்யங்)

ஓம் சிவாய நாம!

மாயமாகும் வித்தையை மந்திரங்கள் சொல்லுமோ!

மந்திர உச்சாடங்களைக் கொண்டு பல பேறுகளையும் புகழையும் அடையளாம். ஆயினும், மனிதன் மாண்டு போவதை தடுக்க முடியாது. மனிதன் மரணமில்லா பெருவாழ்வு பெற்று “மாயமாகும் வித்தையை” காணவும் முடியாது.

மாயமாகும் வித்தையை யந்திரங்கள் சொல்லுமோ!

மனிதன் யந்திர ஜாலங்களை கொண்டு வசியங்கள் பல செய்து, பெரும் பொருளீட்டியும் வழலாம். ஆயினும் யந்திர ஜாலங்களைக் கொண்டு மனிதன் ஞானமடையும் மார்க்கத்தை காண முடியாது. மனிதன் மரணமில்லா பெருவாழ்வு பெற்று “மாயமாகும் வித்தையையும்” காண முடியாது. அத்தனையும் பாழாய் போகும் கடைக்காலத்தில்.

மாயமாகும் வித்தையை மச்சமுனி சொல்லுவார்!

ஆனால், நமது தமிழ் சித்தர் பெருமக்கள், தான் வாழும் காலம் தான் எண்ணியபடி வாழ்ந்து, கடைக்காலம் வந்தபிறகும் தனது உடலை பூமியில் விட்டுச் செல்லாமல், தனது உடலை மாயமாய் மறைத்து வாழும் “மாயமாகும் வித்தையை” கண்டனர். இப்பெரும் வித்தையை மந்திரங்கள் கொண்டோ! யந்திரங்கள் கொண்டோ! அடைய முடியாது. இப்பெரும் சிவயோகக் கலையை மச்சமுனி நாயனார் அவர்கள் தாம் அருளிய நூல்களில் எளிமையாக கூறியுள்ளார்.

இச்சையை துறந்து நீயும் உச்சனாகி வாழடா!

வகுத்துக் கொடுத்த ஞானத்தை, நூல்களை, கருத்தூன்றி கண்டு, இச்சையை துறந்து, காலனை வென்று, உச்சம் கண்டு, துரியம் அதீதம் கண்டு, மாயமாய் மறையும் வித்தையை கண்டு, அவன் அருள் கண்டு, ஊனுடல் மறைத்து, உச்சனாகி வாழ்வீர்களாக!

ஓம் சிவாய நம!

மச்சமுனி நாயனார் அருளிய நூல்கள்:

1. மச்சமுனி பெருநூல் காவியம் 800
2. மச்சமுனி கடைக்காண்டம் 800
3. மச்சமுனி கலைஞானம் 800
4. மச்சமுனி சரக்குவைப்பு 800
5. மச்சமுனி திருமந்திரம் 800
6. மச்சமுனி வைத்தியம் 800
7. மச்சமுனி வேதாந்தம் 800
8. மச்சமுனி திராவகம் 800
9. மச்சமுனி குருநூல் 800
10. மச்சமுனி ஞானம் 800
11. மச்சமுனி யோகம் 800
12. மச்சமுனி வகாரம் 800
13. மச்சமுனி நிகண்டு 400
14. மச்சமுனி தண்டகம் 100
15. மச்சமுனி தீட்சாவிதி 100
16. மச்சமுனி முப்புதீட்சை 80
17. மச்சமுனி ஞானதீட்சை 50
18. மச்சமுனி தூல சூக்கும காரண ஞானம் 30
19. மச்சமுனி சூத்திரம் 21
20. மச்சமுனி மாயாஜால காண்டம்.

சிவதத்துவம்: 84: சட்டைமுனி ஞானம் கூறல்:

சட்டைபோட்ட மனிதனே சாட்டையால் அடிக்கிறான்!
சட்டைபோட்ட மானுடம் சண்டைபோட்டு மடியுதே!
சாட்டையான சட்டையை கழற்றிநீயும் போட!
சட்டைமுனி பாரடா! சாயும்முன்னே சேராடா! (அயசு)

ஓம் சிவாய நாம!

சட்டைபோட்ட மனிதனே சாட்டையால் அடிக்கிறான்!

பல ஆயிரம் காலம் கடந்து, பல வகையிலும்
நாகரிக வளர்ச்சியடைந்த மனிதன்; பணம், பொருள், பதவி
இவைகளைக் கொண்டு மனிதனை மனிதன்
அடிமைப்படுத்தும் குணம் கொண்டவனாகவே
வாழ்கின்றான்.

பொருளாதாரம் மோலோங்கிய மனிதன்,
ஏழ்மையில் வாழும் மக்களை பணம், பொருள், பதவி
என்ற சட்டை கொண்டு அடிக்கிறான். அவனை ஒரு
அடிமையைப்போல பார்க்கும் குணம் இந்த பொருளாதார
வாழ்வில் மோலோங்கியே காணப்படுகிறது. இந்த அவல
நிலை களைய, எத்தனை அறிஞர் பெருமக்கள் அவதாரம்
எடுத்தாலும், அவைகள் அனைத்தும் “விழலுக்கு இறைத்த
நீர் போல்” பாழாய் போகிறது.

சட்டைபோட்ட மானுடம் சண்டைபோட்டு மடியுதே!

சட்டை அணியாது விவசாயம் செய்து தற்சார்பு
வாழ்வியல் கொண்ட மனிதர்களை அமைதியாகவும்,
நிறைவாகவும், ஒருவற்கு ஒருவர் உதவி செய்து
ஒற்றுமையாகவும் வாழ்ந்தார்கள்.

ஆனால் நாகரிகம் என்ற பெயரால் மேலை நாட்டினரின் வாழ்வியலைப் புகட்டி, அவனின் கல்வியையும், கலாச்சாரத்தியும் கொண்டு நம்மவர் வாழ்வின் நலன்கள் அனைத்தையும் பாழாக்கி வருகின்றனர்.

மனிதனின் மகத்துவம் அறிந்தும் அன்று மன்னர்களின் ஆணையால் வேறு வழியின்றி மாண்டுபோனோம்!

பல அறிஞர் பெருமக்களின் அறிவைப் பெற்று; சுய, சமூக, ஜனநாயக ஆட்சியை பெற்ற மனிதன் மூடர் கூட்டமாய் வாழ்தல் ஆகாது!

சட்டை போட்ட மானுடம், நாள்தோறும் சண்டையிட்டு, சண்டையிட்டு மடிகிறது! சண்டை போட்டு மடிந்துபோகவா இந்த மனித வாழ்க்கை? சண்டை போட்டு மடிந்துபோகவா நாம் பிறவி எடுத்தோம்?

சாட்டையான சட்டையை கழற்றிநீயும் போட்ட!

“நூலினால் நெய்யப்பட்ட ‘சட்டை’ தேவையற்றுப் போனால் அதனை கழற்றி எரிவதை போல” மனித மானுடத்தை கொல்லும், மாயையான மனித ஆதிக்கம் கொண்ட வாழ்க்கையை தூக்கி எறியுங்கள்! அவை எப்பொழுதும் நமக்கு துன்பத்தை விளைவிக்குமே தவிர, அமைதியையும் இறைஞானத்தையும் தராது.

சட்டைமுனி பாரடா! சாயும்முன்னே சேராடா!

மனிதன் துன்பமில்லாமல் என்றும் அமைதியாக வாழும் கலைகள் பல போதிக்கிறார் தமிழ் சித்தர் பெருமான் சட்டைமுனி நாதர்.

அவர்கள் அருளிய நூல்களை ஆராய்ந்து கற்றால்; மனிதனின் அற்புத ஆற்றல், யோக மார்க்கம், ஞான மார்க்கம், இறைஞானம், விஞ்ஞானம், மருத்துவம், இரசவாதம், கற்ப சூத்திரம், அனைத்தும் கற்று; வாழ்வின் வளங்கள் அனைத்தையும் சிறப்பாக பெற்று, பேரின்பம் அடையும் ஞானத்தையும் பெற்று, சித்தனாகி! சிவனருள் அடையலாம்! ஓம் சிவாய நம!

சட்டைமுனி நாதர் அருளிய நூல்கள்:

1. சட்டைமுனி நிகண்டு 1200
2. சட்டைமுனி வாதகாவியம் 1000
3. சட்டைமுனி நவரத்தின வைப்பு 500
4. சட்டைமுனி சரக்குவைப்பு 500
5. சட்டைமுனி வாகடம் 200
6. சட்டைமுனி தீட்சை 200
7. சட்டைமுனி ஞானம் 200
8. சட்டைமுனி பின் ஞானம் 200
9. சட்டைமுனி சடாட்சர கோவை 108
10. சட்டைமுனி கற்பம் 100
11. சட்டைமுனி தண்டகம் 81
12. சட்டைமுனி சூத்திரம் 52
13. சட்டைமுனி ஞான விளக்கம் 51
14. சட்டைமுனி நிகண்டு சூத்திரம் 51
15. சட்டைமுனி உண்மை விளக்கம் 51
16. சட்டைமுனி குரு சூத்திரம் 25

சிவதத்துவம்: 85: காலங்கி நாதர் ஞானம் கூறல்:

காற்றிலே உருண்டநாதன் கருவிலே உருளுவான்!
கருவிலே உருண்டநாதன் காற்றிலே வாழ்கிறான்!
காற்றிலே வாழ்ந்தநாதன் கால-அங்கி நாதனாம்!
கருவைநீ கலையடா காலங்கி நாதனாய்! (அயிரு)

ஓம் சிவாய நம!

காற்றிலே உருண்டநாதன் கருவிலே உருளுவான்!

காற்றை உட்கொண்டு உருண்ட நாதன் திருச்சிற்றம்பல நாதன். அவன் விந்து நாதத்தில் கருவாகி, உருவாகி பிறந்து;

கருவிலே உருண்டநாதன் காற்றிலே வாழ்கிறான்!

விந்து நாத கருவிலே உருண்ட திருச்சிற்றம்பல நாதன்; பெண்ணிடத்தே மனித தேகம் கொண்டு பிறந்து, மூச்சுக் காற்று சுவாசம் கொண்டு வாழ்கிறான்.

காற்றிலே வாழ்ந்தநாதன் கால-அங்கி நாதனாம்!

மூச்சுக் காற்று சுவாசம் கொண்டு வாழும் மனிதன்; ஞானமடைய வேண்டி, குரு உபதேசம் பெற்று, உடலைக் கட்டி, மனதைக் கட்டி, பின் காற்று மட்டுமே உணவாக உட்கொண்டு வாழ்வான். காற்றை மட்டுமே உட்கொண்டு வாழும் அவன் சித்தர்கள் வழியில் “காலங்கி நாதர்” அவதாரம் எடுக்கிறான். (கால்+அங்கி = காலங்கி).

‘கால்’ என்றால் ‘காற்று’, ‘அங்கி’ என்றால் ‘நெருப்பு’ என்று பொருள் கொண்டு; நெருப்பு ஆகிய காற்று “உயிர் காற்று” அதை “ஆக்சிஜன்” என்று சொல்வோம்.

கருவைநீ கலையடா காலங்கி நாதனாய்!

தோற்றம் கொண்ட அனைத்துப் பொருட்களையும், நெருப்பைக் கொண்டு “தன்மாற்றம்” அடையச் செய்ய முடியும்; அதைப்போன்று, நெருப்பாகிய காற்றைக் கொண்டு, அதனை தன்வயப்படுத்தி, உடலில் நிறுத்தி “அங்கி தாரணை செய்து”; சிவயோக ஞானம் பயின்ற சிவஞான யோகிகள், உடலின் கருவை களையும் உபாயம் அறிந்து, தனது வாழ்வின் இறுதியில், உடல் செல் அணுக்களின் கருவை களைந்து, வேண்டுவோர்க்கு காட்சியளித்து மறைவர். இதுவே “மாயமாய் மறையும் வித்தை” ஆகும். இது சிவ யோகியர்களுக்கு மட்டுமே சாத்தியம் ஆகும். ஓம் சிவாய நம!

“சித்தர் பெருமக்கள் மறைப்பு வைத்து எழுதிய இந்த “சித்த விதையை” எந்த ஒரு ஒளிவு மறைவும் இன்றி வெளிப்படையாக சிவதத்துவம் பயிலும் அன்பர்களுக்கு “சிவ வித்தை” சித்தியடைய வேண்டி, ஒரு சிவதத்துவராக விளக்கி எழுதியுள்ளேன்! தங்களின் சிந்தை சிவமாகட்டும்!”

காலங்கிநாதர் அருளிய நூல்கள்:

1. காலங்கி வைத்திய காவியம் 1000
2. காலங்கி ஞான சாராம்சம் 500
3. காலங்கி வராகத் திரவியம் 200
4. காலங்கி ஞானம் 180
5. காலங்கி கற்பவிதி 84
6. காலங்கி ஞான பூஜாவிதி 80
7. காலங்கி தண்டகம் 80
8. காலங்கி தண்டக பட்சிணி 51
9. காலங்கி இந்திரஜால ஞானம் 46

10. காலங்கி சூத்திரம் 33
11. காலங்கி ஞான சூத்திரம் 29
12. காலங்கி ஞான விந்த ரகசியம் 30
13. காலங்கி பகரணி 51

சிவதத்துவம்: 86: இடைக்காடர் ஞானம் கூறல்:

காற்றிடை கருவிடை கலந்தநாதர் யாரடா?
ஊனிடை உயிரிடை உதித்தநாதர் யாரடா?
பாட்டிடை பொருளிடை பரவிநிற்கும் பரமனை;
இடையிலே காண்டா! இடைக்காடர் நீயடா! (அயசு)

ஓம் சிவாய நம!

காற்றிடை, கருவிடை, கலந்தநாதர் யாரடா?

காற்றிடை கலந்த நாதர் யார்? காற்றின் இடையில்,
காற்றின் அணுக்களை நாம் பிரித்து பார்க்கும் பொழுது
அங்கே இருப்பது யார்? அங்கே இருக்கும் நாதன் யார்?
உயிர் 'கரு' பெற்று இருக்கும் நிலையில், அந்த 'கருவிடை',
கருவின் இடையில் கலந்து "உயிர் பெற்ற நாதன்" யார்?

ஊனிடை, உயிரிடை, உதித்தநாதர் யாரடா?

ஊனிடை, ஊன் என்று சொல்லக்கூடிய உடல்
செல்களில் உயிர் பெற்று நின்ற நாதர் யார்? உயிரிடை,
உடலில் இருக்கும் உயிர், அந்த உயிரின் ஆற்றலாய்
இருக்கும் நாதர் யார்?

பாட்டிடை பொருளிடை பரவிநிற்கும் பரமனை;

பாட்டிடை, ஒரு பாடல் எழுகின்ற பொழுது, அந்த
பாடல் ஒரு ராகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழும்.
அப்படி அந்த பாடலில் உறைந்த "பண் — ராகம்" சேர்ந்து

உறைந்திருப்பதைப் போல; பொருளிடை, பாடலின் சொல்லில், சொற்றொடரில் உறைந்திருக்கும் உண்மைப் பொருளைப் போல; இறை என்ற பேராற்றல் அனைத்துள்ளும் இருந்து இயங்கிக்கொண்டிருக்கும்.

இடையிலே காண்டா! இடைக்காடர் நீயடா!

இவ்வாறு நாம் பார்க்கும் அனைத்தும் பரமனின் தோற்றமே! தோற்றைப் பொருள் அனைத்துக்குள்ளும், ஒவ்வொரு செல்களுக்கு இடையிலும் இருப்பது இறையாற்றலே! என்பதை காண்பவர் “இடைக்காடர்” ஆவர். இப்படி நீங்களும் ஒரு இடைக்காடரைப் போன்று இறையாற்றலை உணர்ந்து ஞானம் அடைவீர்களாக! ஓம் சிவாய நம!

இடைக்காடரின் படைப்புகள்:

1. இடைக்காடர் ஞானகுத்திரம் 70
2. இடைக்காடர் பாடல்கள்

குறிப்பு: இடைக்காடர் ஞானகுத்திரம்: “நாக கட்டு, பூனாக சுத்தி, சுத்தி சிவம், சத்துரு மித்துரு, கோச பீசம், முப்புவின் குறிப்பு, செயநீர், சங்குப் பிரமானம் ஆகிய மருத்துவம் மற்றும் மாந்திரீகச் செய்திகள் இச்சுவடி அமைந்துள்ளது”.

சிவதத்துவம்: 87: இராமதேவர் ஞானம் கூறல்:

ராமராம ராமவென்று ராமநாமம் ஓதுவீர்!
ராமநாமம் என்னவென்று இராப்பகல் தேடுவீர்!
ராமநாம தத்துவம் ரவி-மதி தத்துவம்!
மதியினால் பாரடா இராமதேவர் சேரடா! (அய்யன்)
ஓம் சிவாய நம!

ராமராம ராமவென்று ராமநாமம் ஒதுவீர்!

சிவாக்கியர் அருளிய சிவவாக்கியம் “ராம நாமத்தை” போதிக்கிறது; ஆனால் அது கதைகளில் வரும் ராமன் அல்ல. நாம் கதைகளில் வரும் இராமனை நினைத்து “ராமா! ராமா!” என்று “ராம நாமத்தை” ஒதிக்கொண்டு இருப்போம்.

ராமநாமம் என்னவென்று இராப்பகல் தேடுவீர்!

“ராமா” நாமத்தின் பொருள் அறியாது, இரவு, பகல் என்று பாராமல் பாடிக்கொண்டே இருப்போம். இறுதியில் என்ன நிகழும்; வீணை காலம் கடந்து; ஐய்யோ! “ராமா! ராமா!” என்று தலையில் தட்டிக்கொண்டதுதான் மிச்சம்.

ராமநாம தத்துவம் ரவி-மதி தத்துவம்!

“ராம நாமத்தின்” அறிவியல் விளக்கம்; “ராமா” என்ற சொல் நெடில் குறுகி ‘ரம்’ என்றும்; இதில் ‘ர’ என்ற எழுத்து ‘ரவி’ ஆகிய சூரியனையும். ‘ம்’ என்ற எழுத்து ‘மதி’ ஆகிய சந்திரனையும் குறிக்கும். “ராமா” என்ற வார்த்தையில் உறைந்தது ‘சூரிய’ மற்றும் ‘சந்திர’ ஆற்றல் ஆகும்.

மதியினால் பாரடா இராமதேவர் சேரடா!

இந்த “ரவி மதி” தத்துவத்தை எவர் ஒருவர் மதியைக்கொண்டு, அறிவைக்கொண்டு ஆராய்ந்து, “ரவி மதி” ஆற்றலை அதாவது, “வலது நாசி” வழியே ஓடும் “சூரிய” ஆற்றலையும், “இடது நாசி” வழியே ஓடும் “சந்திர” ஆற்றலையும் சுழிமுனை நாடியில் நிறுத்தி; அதனோடு ஒன்றி ஒன்றி, லயமாகி, உடலை பரிபூரண நிலையில்

ஆழ்த்தி, உடலுக்குள் உறைந்திருக்கும் “சிற்றம்பல நாதர்” தரிசனத்தையும், துரியம் கடந்த நிலையில் “பேரம்பல நாதர்” தரிசனத்தையும் கண்டு பேரின்பம் அடைகின்றனரோ! அவர் “யாக்கோபு” என்று சொல்லக்கூடிய சித்தர் “இராமதேவர்” பாதங்களை சரணடைவர். அவரின் நல்லாசியைப் பெற்று “சிவ யோகம்”, “சிவ போகம்” காண்பர். ஓம் சிவாய நம!

இராமதேவர் என்ற பெயரில் அருளிய நூல்கள்:

1. இராமதேவர் வைத்திய காவியம் 1000
2. இராமதேவர் நிகண்டு 560
3. இராமதேவர் கருக்கடைச் சுருக்கம் 500
4. இராமதேவர் பலதிரட்டு 500
5. இராமதேவர் நிகண்டு 560
6. இராமதேவர் முதற் காண்டம் 300
7. இராமதேவர் சிவயோகம் 200
8. இராமதேவர் பட்சிணி 108
9. இராமதேவர் கருமான சுருக்கம் 81
10. இராமதேவர் வைத்தியம் 80
11. இராமதேவர் அட்டாங்கயோகபட்சிணி 50
12. இராமதேவர் பட்சிணி 50
13. இராமதேவர் கருமான சூத்திரம் 31
14. இராமதேவர் சூத்திரம் 16
15. இராமதேவர் அட்டாங்க பட்சிணி
16. இராமதேவர் விநோத பட்சிணி
17. இராமதேவர் பட்சிணி தாண்டகம்
18. இராமதேவர் பரிபாஷை
19. இராமதேவர் பூசாவிதி
20. இராமதேவர் பரஞான கேசரு வினோதம்
21. இராமதேவர் கேசரி சூத்திரம்

22. இராமதேவர் சோதிடம்
23. இராமதேவர் வைத்திய சூத்திரம்
24. இராமதேவர் கலைஞானம்
25. இராமதேவர் முப்பு சூத்திரம்
26. இராமதேவர் வாத சூத்திரம்

யாகோபு என்ற பெயரில் அருளிய நூல்கள்:

1. யாகோபு வைத்திய சிந்தாமணி 700
2. யாகோபு சுண்ணக் காண்டம் 600
3. யாகோபு வைத்திய வாத சூத்திரம் 400
4. யாகோபு வைத்தியம் 300
5. யாகோபு லோக செந்தூரம் 300
6. யாகோபு பஞ்சமித்ரம் 300
7. யாகோபு சூத்திரச் சுருக்கம் 155
8. யாகோபு செந்தூர சூத்திரம் 150
9. யாகோபு தாடகம் 110
10. யாகோபு பஞ்சபட்சி 108
11. யாகோபு சூத்திரச் சுருக்கம் 57
12. யாகோபு குருநூல் 55
13. யாகோபு சூத்திரம் 55

சிவதத்துவம்: 88: சிவ ஆனந்தம் கூறல்:

ஐயனே! ஆற்றலே! ஐம்பெரும் நாயகா!
ஐந்தொழில் புரிந்துநீயும் அண்டபிண்டம் ஆளுவாய்!
அண்ணலே! ஆற்றலே! அருட்பெரும் ஜோதியே!
ஆனஐந் தெழுத்துமாய் அண்டபிண்டம் ஆளுவாய்! (அய்யு)

ஓம் சிவாய நம!

ஐயனே ஆற்றலே ஐம்பெரும் நாயகா:

ஐயனே! பேரண்டத்தின் மூத்த குடிமகனே!
பேரண்டத்தின் ஆற்றல் களமே! ஐம்பெரும் தத்துவங்களாக
விரிந்த நாயகனே!

ஐந்தொழில் புரிந்துநீயும் அண்டபிண்டம் ஆளுவாய்:

நீ ஐந்தொழில் புரிந்து, பேரண்டகளையும், பிண்ட
உயிர்களையும் படைத்து ஆட்சி செய்பவனே!

ஐயனின் ஐந்து தோழில்களாவன:

1. ஆக்கல் : அண்டங்களையும் பிண்டங்களையும்
தோற்றுவித்தல்.
2. காத்தல் : அண்டங்களையும் பிண்டங்களையும்
காத்தல்.
3. அழித்தல் : அண்டங்களையும் பிண்டங்களையும்;
அவைகளின் காலம் முடியும் தருவாயில்;
மீண்டும் மறுசுழற்சிக்கு உட்படுத்துதல்.
4. மறைத்தல்: முன் வினை பதிவுகளை மறைத்தல்.
5. அருளல் : பேரண்ட ஆற்றலையும் அறிவையும்
அருளுதல்.

அண்ணலே! ஆற்றலே! அருட்பெரும் ஜோதியே!

அண்ணலே! உயர்ந்தோனே! நீ பேரண்டதில்
பேராற்றலாக பேரம்பல நாதனாகவும்; நீ சிற்றண்டத்தில்
சிற்றம்பல நாதனாக அருட்பெரும் ஜோதியாய் காட்சி
தருபவனே!

ஆனஐந் தெழுத்துமாய் அண்டபிண்டம் ஆளுவாய்:

நீ பஞ்ச பௌதிகங்களாய் தோற்றம் கொண்டு,

“ந ம சி வ ய” என்ற ஐந்து எழுத்துன் வடிவில் அமர்ந்து, இந்த அண்டத்தையும் பிண்டத்தையும் ஆளுமை கொண்டவனே!

உம்முடைய ஆற்றலையும் ஆளுமையையும் கண்டு வியந்து உன்னில் சரணடைகின்றோம், எங்களை ஆட்கொண்டு, சிவபோகத்தை அருளுவாயாக!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 89: சிவ ஆனந்தம் கூறல்:

ஐயனே! ஆற்றலே! ஆறுமுக நாயகா!
ஆறுகோணமாகியே அண்டபிண்டம் காட்டுவாய்!
அண்ணலே! ஆற்றலே! ஓம்கார நாதனே!
நமசிவாய நாதனாய் ஆளுமெங்கள் அரசனே! (அய்கு)
ஓம் சிவாயநம!

ஐயனே! ஆற்றலே! ஆறுமுக நாயகா!

இந்த உலகை காக்கும் ஐயனே! அனைத்து உயிர்களின் ஆற்றலே! நீ அனைத்து உயிர்களுக்குள்ளும் ஆற்றலாகவும் அறிவாகவும் இருந்து இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றாய்! அது காந்த ஆற்றலாகவும்; அந்த காந்த ஆற்றல், ஆறு தன்மைகளைக் கொண்டு ஆறு அறிவாகவும்; அந்த ஆறு அறிவு, ஆறு விதமான செயல்களை செய்யக்கூடியதாகவும்; ஆறு அறிவைக்கொண்டு இயங்கும் அண்ட ஆற்றலை ஆறுமுகனாக “ஆறுமுக நாயகனாக” வடிவம் கொண்ட நாயகனே!

ஆறுகோணமாகியே அண்டபிண்டம் காட்டுவாய்!

அந்த ஆறு முக அறிவின் பிம்பம், ஆறு கோணமாக, அறுங்கோணமாக நின்று, “சரவணபவ” என்ற ஆறெழுத்து மந்திர ஓசை கொண்டு, இந்த அண்டத்தையும் பிண்டத்தையும் காட்சிப்பொருளாக தோன்றி, நீயே காட்சிப்படுத்துகிறாய்.

அண்ணலே! ஆற்றலே! ஓம்கார நாதனே!

அண்ணலே! உயர்ந்தோனே! இந்த பிரபஞ்சத்தின் நிகரில்லா ஆற்றலே! நீ இந்த பிரபஞ்ச இயக்கத்தின் ஓசையாய், ஓம்கார நாதமாய், பிரபஞ்சத்தின் நாத வடிவம் கொண்ட நாதனே!

நமசிவாய நாதனாய் ஆளுமெங்கள் அரசனே!

நீ நாத வடிவாகி, விரிந்து, சுழன்று, ஐந்து பெளதிகமாக, “ந-ம-சி-வ-ய” என்ற நாத அச்சரங்களைக் கொண்டு, ஆளுமை கொண்டு ஆளும் எங்கள் அரசனே! உம்மை பணிகின்றோம்! உனது அருள் வேண்டி நிற்கின்றோம்! எங்களை தடுத்தாட்கொள்வாயாக!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 90: யுகிமுனி ஞானம் கூறல்:

நமசிவாய நாதனை நந்தியில் பாரடா!

நமசிவாய நாதனை நாட்களில் பாரடா!

நமசிவாய நாதனே யுகங்களாய் எழுகிறான்!

யுகிமுனி பாரடா! யுகங்கடந்து வாழலாம்!

(சுவ)

ஓம் சிவாய நம!

நமசிவாய நாதனை நந்தியில் பாரடா!

“நமசிவாய” என்று சொல்லக்கூடிய நாதனை, பஞ்சு பௌதிக தோற்றத்தை, பஞ்சு பௌதிக அறிவை, நாம் “நந்தி” என்று சொல்லக்கூடிய “அறிவில்” நின்று பார்க்கவேண்டும்.

நமசிவாய நாதனை நாட்களில் பாரடா!

“நமசிவாய” நாதமாகிய பௌதிக தோற்ற சுழற்சி சுழன்று, சுழன்று ஓடும் சுற்றோட்டத்தை, ஓட்டத்தின் கால அளவை, நிமிடங்களாக, நாழிகையாக, “நாட்களாக” காண்க!

நமசிவாய நாதனே யுகங்களாய் எழுகிறான்!

கால ஓட்டம் கொண்ட “நமசிவாய நாதன்” பூமியில், உயிரின பரிணாம சரித்திரத்தில், அறிவின் முதிர்ச்சியில் யுக யுகங்களாக எழுகிறான்.

யுகிமுனி பாரடா! யுகங்கடந்து வாழலாம்!

இப்படி யுக யுகங்களாக தோற்றம் கொண்ட “நமசிவாய நாதனின்” கால ஓட்டத்தை காண, யுக யுகமாக வாழவேண்டும் என்றால்; யுக அறிவைக்கொண்டு ஆராய்ந்து சாதனை பல கண்டு, அகத்தியர் பெருந்தகை ஆசி பெற்று “யுகிமுனி” என்ற நாமம் கொண்ட சித்தர் பெருமான் “யுகிமுனி” அவர்கள் ஞானம் கண்டு, கடைத்தேர்ந்தால்; எவரும் சித்தர் பெருமான் யுகிமுனி அருளால், சித்தம் தெளிந்து, சித்தர் பெருமான் யுகிமுனியைப்போல யுகம் கடந்து வாழலாம்!

ஓம் சிவாய நம!

யுகிமுனி திருவாய் மலர்ந்தருளிய நூல்கள்:

1. யுகிமுனி பன்னிரு காண்டம் 12000
2. யுகிமுனி வாதகாண்டம் 1000
3. யுகிமுனி வைத்திய கும்மி 1000
4. யுகிமுனி பிடிவாதம் 1000
5. யுகிமுனி வைத்திய சிந்தாமணி 800
6. யுகிமுனி வைத்திய சூத்திரம் 800
7. யுகிமுனி வாதங்க தீக்ஷா விதி 300
8. யுகிமுனி வாத வைத்திய விளக்கம் 200
9. யுகிமுனி வகாரம் 200
10. யுகிமுனி கரிசல் 151
11. யுகிமுனி வகார சூத்திரம் 150
12. யுகிமுனி தத்துவ ஞானம் 105
13. யுகிமுனி கற்பம் 100
14. யுகிமுனி பூரணம் 100
15. யுகிமுனி மதி வெண்பா 100
16. யுகிமுனி பரிபூரணம் 200
17. யுகிமுனி கற்ப ஞானம் 80
18. யுகிமுனி சூத்திரம் 55
19. யுகிமுனி கரிசல் 36

சிவதத்துவம்: 91: செந்தமிழ் சிறப்பு கூறல்:

யுகங்கடந்த யோகிகாள்; யுகங்கடந்த ஞானிகாள்!
யுகங்கடந்த மாமுனி வாழியே! வாழியே!
யுகங்கடந்து வாழும்ஓர் யுக்தியை வரைந்தது;
யுகங்கடந்து வாழுமெங்கள் செந்தமிழ் மொழியிலே! (சுவைக)

ஓம் சிவாய நம!

யுகங்கடந்த யோகிகாள்; யுகங்கடந்த ஞானிகாள்!

யுகம் கடந்து வாழும் யோகியர்களே! யுகம் கடந்து வாழும் ஞானியர்களே!

யுகங்கடந்த மாமுனி வாழியே! வாழியே!

யுகம் கடந்து வாழும் முனிவர் பெருமக்களே! நீங்கள் உலக மக்களுக்கு அருளிய ஞான விளக்கங்கள் மூலம் யுக யுகங்களாக வாழ்வீர்கள்! உங்கள் வழி சேர்வோரும் அப்படியே செய்வீர்கள்! உங்களை போற்றுகிறோம்! நீங்கள் வாழிய வாழியவே!

யுகங்கடந்து வாழும்ஓர் யுக்தியை வரைந்தது;

யுகம் கடந்து வாழும் அற்புதமான யுக்திகள் பலவும் ஓலைச் சுவடிகளில் எழுதி உலக மக்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்து; அருளியதும்! அருளப்பட்டதும்!

யுகங்கடந்து வாழுமெங்கள் செந்தமிழ் மொழியிலே!

“யுகம் கடந்து வாழும் எங்கள் செந்தமிழ் தமிழ் மொழியில்!” என்பதை அறிகின்ற நாங்கள், எங்கள் தமிழ் தாய் மொழியின் பெருமை கண்டு; தமிழ் மொழியை எனது தாய் மொழியாய் கொண்டு, நான் பிறவி எடுத்ததே பெரும் பேறு! என்று நினைந்து நினைந்து மகிழ்கின்றேன்!

எனதருமை தாய் தமிழே! நீ தமிழனுக்கு மட்டும் தாய் மொழி அல்ல இந்த உலகத்தில் உதித்தெழுந்த அனைத்து மொழிகளுக்கும் நீயேதான் “தாய்” ஆவாய்!

என் தாய் தமிழே! பரம்பொருளான சிவனை அடையும் மார்க்கம் அனைத்தும் உன்னிடத்தே அருளப்பட்டுள்ளது! உன்னை அறியாமல் சிவனை

சிவதத்துவம் ஈக: மூலமும் விளக்கமும்

அறியும் மார்க்கம் உளதோ சொல்! உன்னிடத்தே
உறைந்துள்ளது சிவம்! என்றும் இளமையாய் இறவாவரம்
கொண்டு வாழும் நீயும் ஒரு சிவனுமான சித்தனே! ஓம்
சிவாய நம!

**தமிழ் மொழியின் பெருமை அறிந்த கணம்
முதற்கொண்டு; என்றும், உன் புகழ் படிய மகிழ்ந்தார்
மனோன்மனீயம் சுந்தரம் பிள்ளை!**

"நீராரும் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரதக் கண்டமடிகில்
தெக்கணமும் அதிர்சிறந்த திராவிடநல் திருநாடும்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறும் திலகமுமே!
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே!"

"பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள்முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமுங் களிதெலுங்கும் கவினம்மலையாளமும் துளுவும்
உன்னுதரத் தேயுதித்தே ஒன்றுபல வாகிடினும்
ஆரியம்போல் உலகவழக்கழிந் தொழிந்து சிதையாவுன்
சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே!"

— பெ. சுந்தரம் பிள்ளை, மனோன்மனீயம்.

சிவதத்துவம்: 92: செந்தமிழ் ஆற்றல் கூறல்:

செந்தமிழ் மொழியிலே சிவனருள் மலர்ந்ததே!
அகரஉகர மகரமான அறிவியல் மலர்ந்ததே!
அண்டபிண்ட ரூபமாய் ஆதியந்த மானதை;
சிந்தையில் உதித்தவன் சிவனுமான சித்தனாம்! (சுயெஉ)
ஓம் சிவாய நம!

செந்தமிழ் மொழியிலே சிவனருள் மலர்ந்ததே!

உலகம் உய்ய, “சிவனருள்” வேண்டி நிற்கும் எவர்க்கும்; சிவகெதி அடையும் வழியையும், சிதம்பரம் அடையும் வழியையும் காட்டும் பல தத்துவங்களும், சிவதத்துவங்களும் மலர்ந்தது சிவனருள் கொண்ட செந்தமிழ் மொழியிலே ஆகும்!

அகரஉகர மகரமான அறிவியல் மலர்ந்ததே!

ஆதியாய் நின்ற “அகர தத்துவம்”, உருவ பரிணாமம் கொண்ட “உகர தத்துவம்”, மறைபொருள் விளக்கம் காணும் “மகர தத்துவம்” என்ற முப்பெரும் தத்துவங்களைக் கொண்ட அறிவியல் மார்க்கம்; அறிவடைந்து உய்யும் அறிவு இயல் மலர்ந்ததும்; சிவனருள் கொண்ட செந்தமிழ் மொழியிலே ஆகும்!

அண்டபிண்ட ரூபமாய் ஆதியந்த மானதை;

அண்ட ரூபம் தரித்தது, அண்ட சராசரங்களும்; பிண்ட ரூபம் தரித்தது, பல்லுயிர் தோற்றமும் கொண்டு; ஆதியும் அந்தமுமாக உள்ள, அந்த ஆதி அருணாச்சலத்தை மனதில் நினைந்து;

சிந்தையில் உதித்தவன் சிவனுமான சித்தனாம்!

என்றும் சிதையில் கண்டு; சிவபதம் அடையும் பாடல்கள் உதித்தெழுந்தது மொழிந்தவன் சிவனுமான சித்தனே ஆவான்!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 93: சிவ-சித்தன்-ஆற்றல் கூறல்

சிவனுமான சித்தனே சிற்றம்பலம் கண்டவன்!
சிவனுமான சித்தனே பேரம்பலம் சேருவான்!
சிவனுமான சித்தனே அண்டபிண்டம் அருளுவான்!
சிவனுமான சித்தனே அண்டபிண்டம் ஆளுவான்! (சுயௌ)
ஓம் சிவாய நம!

சிவனுமான சித்தனே சிற்றம்பலம் கண்டவன்!

பதினெண் படிநிலைகளைக் கடந்து; 'சிவ' ரூபம்
தரித்த சித்தன்; சுத்த சிவ சன்மார்க்கம் கண்டு; சிற்றம்பல
தரிசனம் கண்டவன் ஆவான்!

சிவனுமான சித்தனே பேரம்பலம் சேருவான்!

பதினெண் படிநிலைகளைக் கடந்து; 'சிவ' ரூபம்
தரித்த சித்தன்; பேரண்ட சராசரங்களையும் தன்னகத்தே
கண்டு; பேரம்பலம் நாதருடன் இரண்டற கலப்பான்!

சிவனுமான சித்தனே அண்டபிண்டம் அருளுவான்!

பதினெண் படிநிலைகளைக் கடந்து; 'சிவ' ரூபம்
தரித்த சித்தன்; அவன், அண்டங்களையும்
பிண்டங்களையும் அருளும், படைக்கும் ஆற்றல்
கொண்டவன் ஆவான்!

சிவனுமான சித்தனே அண்டபிண்டம் ஆளுவான்!

பதினெண் படிநிலைகளைக் கடந்து; 'சிவ' ரூபம்
தரித்த சித்தன்; அண்டங்களையும் பிண்டங்களையும்
ஆளும், ஆட்கொள்ளும் ஆற்றல் கொண்டவர்கள் ஆவர்!
ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 94: சிவ-சித்தன்-சித்தம்-கூறல்:

சிவனுமான சித்தனே காலனாகி கொள்ளுவான்!
சிவனுமான சித்தனே மறைத்தருள் புரிகிறான்!
மறைத்தருள் புரிந்தது மெய்ப்பொருள் உணர்த்தவே!
மெய்ப்பொருள் காண்டா! சிவனருள் சித்தமே! (சுயசு)

ஓம் சிவாய நம!

சிவனுமான சித்தனே காலனாகி கொள்ளுவான்!

பதினெண் படிநிலைகளைக் கடந்து; 'சிவ' ரூபம் தரித்த சித்தன்; கால தேவனாய் நீதி வழுவாது நின்று; தர்மம் தவறாது, செயலுக்கு ஏற்ற விளைவை கால நியதிப்படி; காலனாகி, தனது நேர்கொண்ட பார்வையால், ஆன்மாவை, உயிர்களை ஆட்கொள்ளுவான்.

சிவனுமான சித்தனே மறைத்தருள் புரிகிறான்!

பதினெண் படிநிலைகளைக் கடந்து; 'சிவ' ரூபம் தரித்த சித்தன்; இறை அருள் வேண்டி நிற்போரை தடுத்தாட்கொண்டு; ஆன்மாவின் தீய வினைப் பதிவுகளை போக்கி, பழைய வினை பதிவுகளை மறைத்து, புது வினைப் புகுத்தி, புதியதோர் தோற்றம் கொடுத்து அருள்புரிவான்!

மறைத்தருள் புரிந்தது மெய்ப்பொருள் உணர்த்தவே!

ஒரு தோற்றத்தை களைந்து, பழவினைப் பதிவுகளை மறைத்தும்; புதுவினை புகுத்தி, புதியதோர் தோற்றத்தை கொடுத்து அருள் புரிந்ததும்; ஞானநிலை நாடி நிற்போரை, தடுத்தாட்டுக்கொள்வதும் மெய்ப்பொருள் உணர்த்துவதற்காகவே!

மெய்ப்பொருள் காணடா! சிவனருள் சித்தமே!

மெய்ப்பொருளை கண்டவன், நிர்மலனாய் நின்று,
ஐந்தொழில் புரியும் ஐயனாய், நித்ய ஆனந்தம் கொண்டு;
பேரானந்தமாய் பரிபூரணம் அடைகிறான்!

சிவதத்துவம்: 95: சித்தர் ஞானம் கூறல்:

உறைந்தவன் எழுவதும்! மறைந்தவன் எழுவதும்!
மாண்டவன் எழுவதும்! மாபெரும் சக்தியால்!
சக்தியை பார்ப்பவன் முக்தியை அடைகிறான்!
சக்தியை இழந்தவன் பித்தனாய் மடிகிறான்! (சூயரு)

ஓம் நமசிவாய!

உறைந்தவன் எழுவதும்! மறைந்தவன் எழுவதும்!

தமிழ் சித்தர் பெருமக்கள் கண்ட சிவதத்துவம்
'சிவ' நிலை அடைவதாகும். 'சிவ' நிலை என்பது,
மரணமில்லா பெருவாழ்வை அடைவதாகும். இதனை
சாகாக்கலை என்பர். சிவ தத்துவத்தின் பொருள்
புரிந்தவன் மெய்யுணர்வு கல்வியின் மூலம்,
இயற்கையான இறைவனை தன்னகத்தே உணர்ந்து,
மாபெரும் சக்தியை பெறுவான்.

மாண்டவன் எழுவதும்! மாபெரும் சக்தியால்!

மாபெரும் சக்தியை பெற்ற மனிதன், தனது
அறிவின் நிலையில் மேலோங்கி சித்தர், ஞானியர்,
யோகியர், மகான், முனிவர் என்ற மேலான நிலையை
அடைகின்றனர். அவர்கள் தான் கண்டறிந்த, சித்த
வித்தைகள் மூலம் உறைந்தவனை எழுப்புவதும்,

மறைந்தவனை எழுப்புவதும், மாண்டவனை எழுப்புவதும் சாத்தியமாக்கினர்.

சக்தியை பார்ப்பவன் முக்தியை அடைகிறான்!

பேரண்ட சக்தியை தன்னகத்தே கண்டு, தனது உடலிலே உறையச்செய்தவன்; தன்னகத்தே தனது உயிரை உடலுக்குள் உறையவைத்து; முக்தி நிலையை அடைகிறான்.

சக்தியை இழந்தவன் பித்தனாய் மடிகிறான்!

புலனின்ப வாழ்வில் தனது உடல் சக்தி மற்றும் ஆன்ம சக்தியை இழந்த ஒருவன்; நோய், பிணி, மூப்பு கொண்டு பித்தனாய் மடிந்து போகின்றான்!

ஓம் சிவாய நம!

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்: திருவருட்பா:
ஆறாந்திருமுறை: 107 ஞானசரியை ஞானம் காண்க:

"களித்துலகில் அளவிகந்த காலம்உல கெல்லாம்

களிப்படைய அருட்சோதிக் கடவுள்வரு தருணம்

தெளித்திடும்எத் தருணம்அதோ என்னாதீர் இதுவே

செத்தவரை எழுப்புகின்ற திகழ்தருணம் உலகீர்

ஒளித்துரைக்கின்றேன் அலன்நான் வாய்ப்பறை ஆர்க்கின்றேன்

ஒருசிறிதும் அச்சமுறேன் உள்ளபடி உணர்ந்தேன்

அளித்திருசிற் றம்பலத்தென் அப்பன்அருள் பெறவே

ஆசைஉண்டேல் வம்மினஇங்கே நேசமுடை யீரே!"

- திருவருட்பா (ருத் ஞாஅய ச)

சிவதத்துவம்: 96: சித்தர் ஞானம் கூறல்:

பித்தனாய் மடிந்தவன் பிறவியை தொடருவான்!
முக்தியை பாரடா! மற்றெல்லாம் வீணலோ!
மீண்டுமோர் பிறவியும் தொடருமே தவறினால்;
அறிவினால் பாரடா! பரம்பொருள் சேரடா! (சுய்சு)

ஓம் நமசிவாய!

பித்தனாய் மடிந்தவன் பிறவியை தொடருவான்!

நோய், பிணி, மூப்பு கொண்டு தனது
உடலையும் உயிரையும் காக்கும் வழி அறியாது
பித்தனாய் மடிந்த ஒருவன் பிறவியைத்
தொடருகின்றான்.

முக்தியை பாரடா! மற்றெல்லாம் வீணலோ!

மனிதனாக பிறப்பு எடுத்த எவரும்; மனித
பிறவியின் நோக்கமாகிய “முக்தி நிலை” அடைதல்
வேண்டும். மற்ற அனைத்தும் வீண் செயல் ஆகும்.
இது வாழும் காலத்தில் தெரியாது; மரணம் தழுவும்
நேரம் தெரியவரும்; என்னோடு பயணிக்க,
என்னுடன் யாரும் வரமாட்டார்கள் என்று. வாழும்
காலத்தில் நான் கற்றவை யாவும் எனது மரணத்தை
தடுக்க உதவாது என்று! எனது செயல்கள் யாவும்
மரணமில்லா பெருவாழ்வை அடைய உதவாது
என்று!

மீண்டுமோர் பிறவியும் தொடருமே தவறினால்;

மனிதன் தன் பிறவியின் நோக்கத்தை அடைய
தவறினால், ஆன்மாவின் பிறவித் தொடர் தொடருமே

தவிர, சிவன் அருள் பெறாது, வீடுபேறு அடைய வழி கிட்டாது.

அறிவினால் பாரடா! பரம்பொருள் சேரடா!

அறிவைக்கொண்டு ஆராய்ந்து, பரம்பொருளை அடையும் வழி கண்டு, மீண்டும் பிறவா வரம் கண்டு, இறவா வரம் கொண்டு, சிவனடி சேர்வீர்களாக! ஓம் சிவாய நம!

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிய திருவருட்பா - ஆறாம்திருமுறை - 107 ஞானசுரியை ஞானம் காண்க:

"இறந்தவரை எடுத்திடும்போ தரற்றுகின்றீர் உலகீர்!

இறவாத பெருவரம்நீர் ஏன்அடைய மாட்டீர்!

மறந்திருந்தீர் பிணியூப்பில் சம்மதமோ நுமக்கு

மறந்தும்இதை நினைக்கில்நல்லோர் மனம்நடுங்கும் கண்டீர்!

சிறந்திடுசன் மார்க்கம்ஒன்றே பிணியூப்பு மரணம்

சேராமல் தவிர்த்திடுங்காண் தெரிந்துவம்மின் இங்கே

பிறந்தபிறப் பிதிற்றானே நித்தியமெய் வாழ்வு

பெற்றிடலாம் பேரின்பம் உற்றிடலாம் விரைந்தே!"

- திருவருட்பா (௫௧ கூா)

சிவதத்துவம்: 97: காலனை வெல்லும் வழி:

பரம்பொருள் விளங்குமே பாரினில் பிறந்ததால்;
பரம்பொருள் அறியுமே பராபரம் அறிந்ததால்!
பரம்பொருள் காணுமே கண்ணிலும் கருத்திலும்;
கருத்தூன்றி கண்டவன் காலனை வெல்லுவான்! (சூயள்)
ஓம் நமசிவாய!

பரம்பொருள் விளங்குமே பாரினில் பிறந்ததால்;

இந்த உலகத்தில் மனிதனாக பிறந்த அனைவருக்கும் பரம்பொருளை விளங்கிக்கொள்ளும்

அறிவோடுதான் மனித பிறவியை அருளியிருக்கிறான் இறைவன்.

பரம்பொருள் அறியுமே பராபரம் அறிந்ததால்!

ஞான வழி நின்று பரம்பொருளை விளக்கம் கண்டால்; பராபரத்தை அறிந்து; அவன் பரம்பொருள் அறிகிறான்.

பரம்பொருள் காணுமே கண்ணிலும் கருத்திலும்;

பரம்பொருள் கண்ட அவனின் அகக்கண்ணிலும் கருத்திலும் தெய்வீக ஆற்றல் குடிகொள்ளும்.

கருத்தூன்றி கண்டவன் காலனை வெல்லுவான்!

அத்தகு தெய்வீக ஆற்றலை தனது உடல் செல் அணு அடுக்குகளில் நிலைக்கச் செய்து; கருத்தூன்றி கண்டவன்; காலனை வெல்லும் உபாயம் அறிந்து, காலனை வெல்லும் ஆற்றல் கொண்டவனாக இருப்பான். ஓம் சிவாய நம!

**திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிய திருவருட்பா -
ஆறாம்திருமுறை - 107 ஞானசுரியை ஞானம் காண்க:**

"உற்றமொழி உரைக்கின்றேன் ஒருமையினால் உமக்கே
உறவன்அன்றிப் பகைவன்என உன்னாதீர் உலகீர்
கற்றவரும் கல்லாரும் அழிந்திடக்காண் கின்றீர்
கரணம்எலாம் கலங்கவரும் மரணமும்சம் மதமோ
சற்றும்இதைச் சம்மதியா தென்மனந்தான் உமது
தன்மனந்தான் கன்மனமோ வன்மனமோ அறியேன்
இற்றிதனைத் தடுத்திடலாம் என்னொடும்சேர்ந் திருமின்
என்மார்க்கம் இறப்பொழிக்கும் சன்மார்க்கந் தானே!"
- திருவருட்பா (நுத சு ஈக)

சிவதத்துவம்: 98: காமனை கொல்லும் வழி:

காலனை வென்றவன் கடவுளின் ரூபமே!
காலனை வென்றவன் காலனாய் எழுகிறான்!
காலனாய் எழுந்தவன் காட்சியில் எளியனாய்;
காலனாய் எழுந்தவன் காமனை கொல்லுவான்!

(சுயஅ)

ஓம் நமசிவாய!

காலனை வென்றவன் கடவுளின் ரூபமே!

பிரபஞ்ச ஆற்றலை தன்னகத்தே
நிலைபெறச்செய்து, காலனை வெல்லும் ஆற்றல்
கொண்ட ஒருவன் ஆருயிர்க்கும் அருட்தொண்டாற்றி
அவன் கடவுளின் ரூபமாக காட்சியளிக்கிறான்.

காலனை வென்றவன் காலனாய் எழுகிறான்!

காலனை வென்று இறவாவரம் கண்ட அவன்
காலனாய் எழுவான். மனிதகுலத்தை காக்க,
அறியாமையால் மனிதன் ஏற்ற பழி பாவங்களை
போக்கி, உடல் உபாதைகளை போக்க மருத்துவம்
செய்து மக்களை காப்பான். ஞான தீட்சை அளித்து
காலனை வென்று வாழும் கலை போதித்து
அருள்பாலிக்கின்றான்.

காலனாய் எழுந்தவன் காட்சியில் எளியனாய்;

சிவ கட்டளையை சிரசில் ஏற்றி
தடுத்தாட்கொள்ளும் செயலைச் செய்கின்ற அவன்
காட்சியில் மிகவும் எளியனாக தோற்றம் கொண்டு
வாழ்வான்.

காலனாய் எழுந்தவன் காமனை கொல்லுவான்!

எளிய தோற்றம் கொண்டு வாழும் அவன்; மனிதன் புலனின்ப மாயையில் இருந்து விடுவித்து பதி, பசு, பாசம் கண்டு; ஆணவம், கன்மம், மாயை வென்று; எதற்கும் மயங்காது காமனை கொன்று மகுடம் சூடியவன் ஆவான். ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 99: காட்சியை கொல்லும் வழி:

காமனை கொன்றவன் காடுதான் கொள்ளுமோ!
காமனை கொன்றவன் காரிருள் கொள்ளுமோ!
காமனை கொன்றவன் காட்சியை கொல்லுவான்!
காமனை கொன்றவன் கடும்பசி கொள்ளுமோ!
(சுயசு)

ஓம் நமசிவாய!

காமனை கொன்றவன் காடுதான் கொள்ளுமோ!

காமனை கொல்லும் உபாயம் கண்ட அவனை மரணம் அணுகாது; சுடுகாடு சேரவேண்டிய அவசியமும் இல்லாது போகும்.

காமனை கொன்றவன் காரிருள் கொள்ளுமோ!

காமனை கொன்ற அவனை எந்த இருளும், இடரும், துன்பமும், துயரமும் அணுகாது. தீய சக்தியும் நெருங்காது. தீய சக்திகள் கண்ட மாத்திரத்தில் காணாது ஓடும்.

காமனை கொன்றவன் காட்சியை கொல்லுவான்!

காமனை கொன்ற அவன் எவரையும் ஏறெடுத்தும் பார்க்கமாட்டான், எந்த காட்சியையும்

தன் அகத்தே ஏற்கமாட்டான். அவன் பார்க்கும் அனைத்தும் இறை சொரூபமாகவே தெரியும்.

காமனை கொன்றவன் கடும்பசி கொள்ளுமோ!

காமனை கொன்ற அவனை, அனைத்து உயிர்களையும் ஆட்டிவைக்கும் கடும்பசி அணுகாது காண்க! ஓம் சிவாய நம!

பின் வரும் சிவாக்ஷியர் பாடல் காண்க:

அம்பலத்தை அம்புகொண்டு அசங்கேன்றால் அசையுமோ
கம்பமற்ற பாற்கடல் கலங்கென்றால் கலங்குமோ
இன்பமற்ற யோகியை இருளும்வந்து அணுகுமோ
செம்பொன் அம்பலத்துலே தெளிந்ததே சிவாயமே!

– சிவவாக்கியம்

சிவதத்துவம்: 100: மாயமாய் மறையும் வழி:

கடும்பசி கொன்றவன் காற்றுஉட் கொள்கிறான்!
கடும்பசி கொன்றவன் காயமே சித்தியாம்!
கடும்பசி கொன்றவன் யோகமும் சித்தியாம்!
சித்திய டைந்தவன் மாயமாய் மறைகிறான்! (ஈ)

ஓம் நமசிவாய!

கடும்பசி கொன்றவன் காற்றுஉட் கொள்கிறான்!

இந்த உலகில், அனைத்து உயிர்களையும் ஆட்டிவைக்கும் கடும் பசியை கொன்ற அவன், காற்று உட்கொண்டு வாழ்வான்.

கடும்பசி கொன்றவன் காயமே சித்தியாம்!

கடும் பசியை கொன்று; காற்று உட்கொண்டு வாழும் அவனது உடல் காயசித்தி அடையும்.

கடும்பசி கொன்றவன் யோகமும் சித்தியாம்!

கடும் பசியை கொன்று; காற்றை உணவாக உட்கொள்ளும் அவனது ஆன்மா யோக சித்தியும் அடையும்.

சித்திய டைந்தவன் மாயமாய் மறைகிறான்!

கடும் பசியை கொன்று; காயசித்தியும் யோகசித்தியும் அடைந்த அவன்; அட்டமா சித்தி கைவரப்பெற்று; மாயமாய் மறையும் வித்தையையும் காணுவான். வேண்டுவோர்க்கு காட்சியளித்து; அவன் மாயமாய் மறைவான். ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம்: 101: சிவபதம்-அடையும்-வழி:

மாயமாய் மறைந்தவன் சித்தனாம்! சித்தனாம்!
சித்தனாய் எழுந்தவன் முக்தியை அருளுவான்!
சித்தனாய் எழுந்தவன் சீவனை காணுவான்!
சீவனை கண்டவன் சிவபதம் அடைகிறான்! (ஈக)
ஓம் நமசிவாய!

மாயமாய் மறைந்தவன் சித்தனாம்! சித்தனாம்!

அட்டமா சித்திகளை அடைந்து; மாயமாய் மறையும் வித்தை கண்ட அவன் 'சித்தன்' ஆவான்.

சித்தனாய் எழுந்தவன் முக்தியை அருளுவான்!

சித்தனாய் எழுந்த அவன் இறைவனுக்கு ஒப்பானவன். அவன் உயிர்களுக்கு முக்தியை அருளும் ஆற்றல் கொண்டவன் ஆவான்.

சித்தனாய் எழுந்தவன் சீவனை காணுவான்!

சித்தனாய் எழுந்த அவன் சீவனாகிய உயிரை தன்னகத்தே கண்டு நிலைத்திருப்பான்.

சீவனை கண்டவன் சிவபதம் அடைகிறான்!

உயிரை காண்பதென்பது, உயிரின் ஆற்றல் களமாக இருக்கக்கூடிய “சிற்றம்பல தரிசனம்” ஆகும். திருச்சிற்றம்பல தரிசனம் கண்டு, நிலைத்து, சிற்றம்பல நாதனை தன்வயப்படுத்தி அதனை பேரம்பல நாதனோடு இணையச் செய்து, அவன் பேரம்பல நாதன் ஆற்றல் கொண்டு “சிவபதம்” அடைகிறான்.

ஓம் சிவாய நம!

பின்வரும் திருமூலர் திருமந்திர பாடல் காண்க:

"சீவன் எனச்சிவன் என்னவே றில்லை
சீவனார் சிவனாரை அறிகிலர்
சீவனார் சிவனாரை அறிந்தபின்
சீவனார் சிவனாயிட்டு ரூப்பரே!"

– திருமந்திரம் (உதய ௭)

சிவநீதிநூல்: 102: சிதம்பரம்-அடையும்-வழி:

சிவபதம் அடைந்தவன் பிண்டத்தில் ஒளிக்கிறான்!
சிவபதம் அடைந்தவன் அண்டத்தில் மறைகிறான்!
சிவபதம் அடைந்தவன் சீவனும் சிவனுமாய்!
சிவபதம் அடைந்தவன் சிதம்பரம் அடைகிறான்! (௩௨)

ஓம் நமசிவாய!

சிவபதம் அடைந்தவன் பிண்டத்தில் ஒளிர்கிறான்!

பேரம்பல நாதனாய் சிவபதம் அடைந்த அவன் “சிவஞானி”. அவன் தனது பிண்ட தேகத்தை ஒளிதேகமாக்கி ஒளிரச்செய்கிறான்.

சிவபதம் அடைந்தவன் அண்டத்தில் மறைகிறான்!

சிவபதம் அடைந்த சித்தன்; தனது பிண்ட தேகத்தை அண்ட தேகமாக்கி, அவன் அண்டத்தில் மறைகிறான்.

சிவபதம் அடைந்தவன் சீவனும் சிவனுமாய்!

சிவபதம் அடைந்த சித்தன்; அண்டத்தில் மறைந்த அவனது சீவன் “சிவ ரூபம்” தரிக்கிறது.

சிவபதம் அடைந்தவன் சிதம்பரம் அடைகிறான்!

“சிவ ரூபம்” தரித்த அவன்; பேரண்ட பெருவெளியாய் “சிதம்பரம்” அடைகிறான்!

ஓம் சிவாய நம!

சிவதத்துவம் 103: ஈபமங்களம் கூறல்:

ஜோதியாய் நின்ற சிவரூப தத்துவத்தை!

ஆதியாய் நின்ற அருணாச் சலத்தை!

ஓதியே உரைத்தேன் ஒருநூற்று ஒன்றில்;

பாடியே பகிர்ந்தேன் பரமஞானத்தில்!

(ஈங்)

ஓம் நமசிவாய!

ஜோதியாய், தீச்சுடராய், ஒளியாய், உயிர்களிடத்தே அறிவாக இருந்து இயங்கக்கூடிய சிவ ரூபத் தத்துவத்தை;

ஆதியாய் நின்ற அருணாச்சலத்தை; வாய்மொழியாக
ஓதியே உரைத்தேன்; ஒரு நூற்று ஒன்று பாடல்களாக;
அப்பாடல்களை உலக மக்கள் இன்புறும் வகையில்,
ஞானம் அடையும் பொருட்டு, பாடியே பகிர்ந்தேன்!
பரமனை, பரம்பொருளை அறிந்த ஞானத்திலே நின்று!
ஓம் சிவாய நம!

- ஸ்ரீமூலம் -

சிவதத்துவம் ஈக

101 பாடல்களின்

தத்துவ விளக்கம் நிறைவு பெறுகிறது

“ஓம் சிவாய வசி”

சிவதத்துவ நித்தியாநந்தன்